MAHAJANAN

Jayaratnam Valedictory Number

VOL. XXIX DEC. 1970

KNOW THYSELF

Nallathamby Baskarathas
Mahajana College
Tellippalai.

The Mahajanan

JAYARATNAM VALEDICTORY NUMBER

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே எந்நாளுந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

MAHAJANA COLLEGE,
TELLIPPALAI

VOL: XXIX Dec., 1970

கல்லூரிக் கீதம்

(ஜன கண மன என்ற மெட்டு)

பல்லவி

ஜயஜய மாஜன ஜயசுப மாதா
ஜயஜய மாஜன ஜயகே.

சரணம்

கல்லூரித் தாபகர் கல்விக் கலைஞன்
துரையப் பாபுகழ் துதிப்போம்
வில்லுறு விளக்கு வியன்மறை எழுத்து
விளங்கிடு தாமரை யுடையோம்
உனைநீ அறியென் றுரையை
நினைவுறு தொண்டிற் கண்டு
புனைமல ராகவே பெய்வோம்.

வெல்லுக வெல்லுக மாஜன மாதா
வெல்லுக மாஜன தலைவர்
நல்காய் நல்காய் நல்காய்
நல்லறம் பொருளின்பம் நல்காய்
வெல்லுக மாஜன மாதா.

— நா. சிவபாதசுந்தரன்

சிவகாமி சமேத ஆனந்த நடராசர்

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்ருல்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே.

Contents

		PAGE
1.	Messages	v
2.	From the Editor's Pen	x
3.	A Dedicated Teacher	1
4.	An Appreciation of the Service of Mr. T T. Jayaratnam, B. A., J. P.	
5.	ஜயரத்தினம் அவர்களைப்போல் வேறோரதிபருமில்லை	3
6.	An Outstanding Principal	5
7.	T. T. Jayaratnam — Tribute from A Friend ...	7
8.	A Dream Comes True	9
9.	Never Rested on his Laurels	10
10.	கல்வித் தொண்டுக்காகப் பிறந்தார் ...	11
11.	Mr. Jayaratnam: A Hindu Educationist ...	12
12.	A Leading Educationist	14
13.	Long Live Mahajana !!!	16
14.	அதிபர் ஜயரத்தினம் அவர்கள்	18
15.	An Era of Progress and Promise for Mahajana ...	19
16.	The Man who worked Miracles	21
17.	The Illustrious son of A Courageous Father ...	23
18.	The Architect of Mahajana	24
19.	An Assessment	25
20.	A Born Leader and Administrator	27
21.	The Dawn of a Golden Era	29
22.	உள்ளத்தில் உள்ளான்	30
23.	ஒளிவீசும் ஒப்புயர்வற்ற இரத்தினம்	31
24.	சுந்தர அதிபரேறே!	33
25.	To Sir with Love	35
26.	பாராட்டு மடல்	36
27.	பாராட்டுரை மடல்	38
28.	பாராட்டுப் பா	40
29.	பாமாலை	41
30.	வாழ்த்தியற் பாமாலை	43
31.	பாராட்டுப் பாமலர்	44
32.	A Quarter of a Century of Eventful Stewardship	46

Diamond Jubilee Corner

1.	Principal's Report — 1970	1
2.	Diamond Jubilee Celebrations June 24 — July 4 1970	10
3.	Apologia	13

ART PLATES

1. சிவகாமி சமேத ஆனந்த நடராசர்
2. Our Founder Principal
3. Our Principal at the Threshold of his Teaching Career
4. Our Principal at the Assumption of Office
5. The Public Farewell to our retiring Principal
6. Our Principal at a Complimentary Dinner
7. Our Principal at the College Function
8. Our Principal at a Dinner by the Hostel Union
9. First Eleven Soccer Champions 1967
10. ,, ,, ,, ,, 1968
11. ,, ,, ,, ,, 1969
12. ,, ,, ,, ,, 1970 & C. S. F. A. Champion 1970
13. Our Principal at a Farewell Dinner by the Teachers' Guild
14. The Happy Family
15. The Principal in the midst of Malayan Friends
16. The Principal and Staff on the eve of his Retirement
17. Our Principal on the eve of his Retirement
18. The Scouts & Guides Honour their Principal & Patron
19. Third Eleven Soccer Champions 1967
20. Second Eleven Soccer Champions 1955
21. Second Eleven Soccer Champions 1961
22. Second Eleven Soccer Champions 1962
23. Second Eleven Soccer Champions 1967
24. First Eleven Soccer Champions 1964
25. Advanced Level Students Host their Patron
26. M. Vamadevarajah, Captain, All Ceylon Schools Hockey Team 1966
27. R. Mahendra, Vice Captain, All Ceylon Schools Hockey Team 1970
28. Principal feted on being made a J. P.
29. Jaffna Hockey Association Champions 1966
30. Jaffna Hockey ,, ,, 1967
31. Mahajana 1915
32. Mahajana 1945
33. Mahajana 1970
34. Three Mahajanans in C. S. F. A. 1969
35. All Ceylon Athletic Honours
36. Our Intermediate P. T. Squad
37. Diamond Jubilee Prize Giving 1970
38. Inter-House Athletic Meet 1970
39. Distinguished Guests at the Diamond Jubilee Celebrations
40. Under Seventeen Cricket Team

THE LATE MR. T. A. THURAIAPPAHPILLAI

OUR FOUNDER PRINCIPAL

Messages

I am indeed happy to send a message for publication in the Jayaratnam Commemoration Number of the College Magazine "MAHAJANAN". As an institution catering to the educational needs of specially the Hindu children in the North for over a quarter of a century, Mahajana College occupies a unique place.

The decision to publish a special number of the College Magazine as a mark of gratitude to Mr. Jayaratnam for the great service rendered to this college as well as for education in the area, in his capacity as Principal of the College for about twenty-five years is praiseworthy. It is hardly necessary for me to remind all those interested in the welfare of the college that it should be their endeavour to follow the path shown by Mr. Jayaratnam and further improve the college.

I earnestly wish that Mahajana College would go from strength to strength.

Queen's House,
Colombo.

W. Gopallawa
Governor General

I visited Mahajana College some time back and had the occasion to address the Assembly of students. I was deeply impressed with the progress of the college during the last sixty years. Mahajana College, Tellippalai was founded in 1910 by the late Mr. T. A. Thuraiappapillai, a great savant of Hindu Education.

In 1945 the Founder's elder son Mr. T. T. Jayaratnam became the Principal. After 25 years of dedicated service to this institution he retired in 1970. During this period Mahajana College grew from strength to strength and has now become one of the leading educational institutions in the Island. During my visit to the college I saw for myself the good work done.

I am convinced that Mahajana College will continue to play an active role in the future educational service of Sri Lanka.

This college stands as a memorial to the great philosophy of its Founder.

Office of the Speaker,
House of Representatives,
Colombo I.

Stanley Tillekeratne,
Speaker
President Constituent Assembly

Long and dedicated service is essential to build up institutions of quality. Bringing up a school to be recognised at an All Island level calls for great sacrifices and untiring efforts, especially from the Head of the School. I can speak from first-hand experience on this score, and therefore I can understand the calibre of Mr. T. T. Jayaratnam. It is therefore, fitting that a Special Number of The Mahajanan be got out as a tribute to his great services. I wish him a long life devoted to the cause of education.

Ministry of Education,
Colombo 2.

Badiudin Mahmud
Minister of Education

The history of Mahajana reveals its humble beginnings and the trials and tribulations it had undergone, especially during the early part of its existence. It also records the phenomenal growth of the college since the assumption of Principalship by Mr. T. T. Jayaratnam. The comprehensive pattern of education provided, the consistently good performance at public examinations and the exemplary achievements in extra-curricular activities, have combined to make Mahajana stand out as a name among the leading schools of the Island.

It is no exaggeration to say that the destiny of an institution rests mainly on its head. The present position of eminence of Mahajana itself, is a fitting tribute to the ability of Mr. T. T. Jayaratnam. I have therefore, great pleasure in sending this Message to be included in the Special Number of The Mahajanan commemorating the services of Mr. T. T. Jayaratnam.

P. Udagama
Permanent Secretary

Ministry of Education,
Colombo 2.

I consider it a great privilege to honour a man of the stature of Mr. T. T. Jayaratnam, the Chief Architect of Mahajana College. To him the path of duty is the way to glory and this has been acknowledged by one and all.

I have had very little personal contact with Mr. Jayaratnam, for at the time I assumed office in the Northern Region he had gone on retirement. At the first meeting he impressed me very much thus enabling me to endorse all that I learnt about him. I may say without any flattery that only a handful of men can measure up to the great spirit of service and sacrifice which we find in him. In fact he started this school from scratch and has built up a great institution which can rank among the best in the Island. His fame as an able administrator as a very efficient English Teacher is known not only in Jaffna but also in other parts of Ceylon. His suavity of manner, his high sense of responsibility, above all his winsome personality, all these must have endeared him to one and all. His leadership has always been accepted by both the college and outside. I feel that the great service he did his community through Mahajana College should not in any way suffer. I am of opinion that he is indispensable to Mahajana College but I hope men with talent and the spirit of service will be found to continue the good work done by him. I wish Mahajana College a continued existence of glory in all fields. Finally I wish Mr. Jayaratnam longevity and prosperity and I hope his invaluable advice will always be sought in the interest of Mahajana College.

W. D. C. Mahatantila
Regional Director of Education

Department of Education,
Jaffna.

FROM THE EDITOR'S PEN

Forty years in the life of an individual is a very long period. Mr. Jayaratnam started his career as a teacher at Mahajana College in the year nineteen hundred and thirty two and retired in nineteen hundred and seventy. When we look back on this period we can think of the progress of the school not in terms of arithmetic progression but only in terms of geometric progression. Mr. Jayaratnam's name has become a household word not only in the peninsula but even in other parts of Ceylon. Wherever Mahajanans meet, they talk of him with affection and gratitude. He is loved, respected and esteemed. He look an eagle course when he assumed the onerous task of Principalship in 1945 and right through his stewardship he maintained a soaring flight. We cannot but feel very sentimental when we think of him and his services to Mahajana. The eulogia enshrined in these pages, estimating the services he rendered as guide, philosopher and friend to thousands of children are not of a hyperbolic nature

By some remarkable coincidence the Silver Jubilee of his Principalship and the Diamond Jubilee of the college occured in the year in which he was retired from service. Like his father he contended against the pressure of pecuniary and other difficulties and like his father he rose superior to them. There had been times, when these difficulties had been too many for him ; but he always showed fight and never was floored by them. His modesty will not permit him to accept all that we have said here, for he believes in divinity and destiny whose ways are inscrutable.

Our Principal

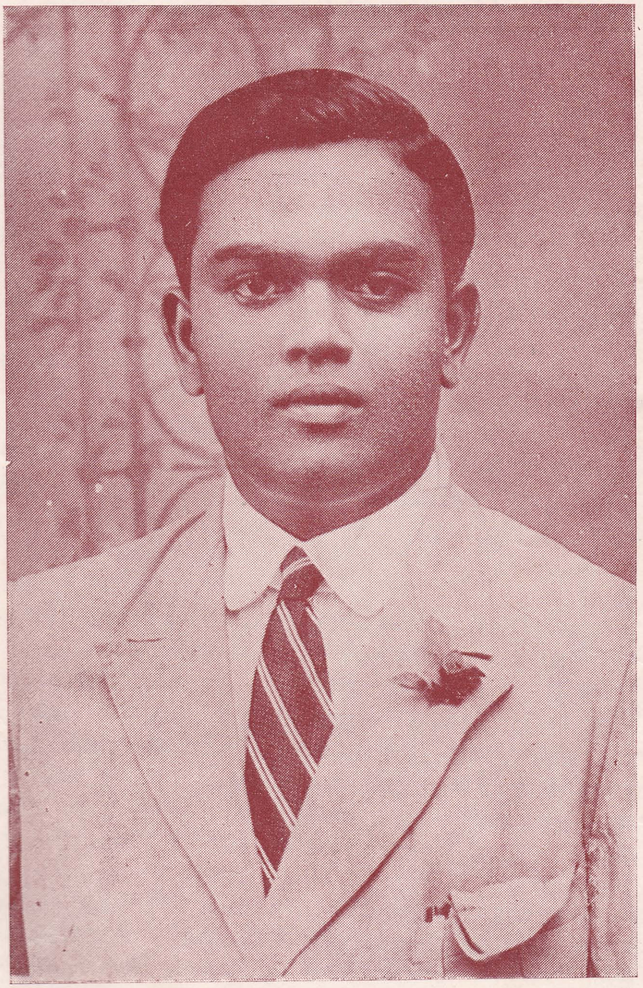

AT THE THRESHOLD OF HIS TEACHING CAREER

A DEDICATED TEACHER

It is rather difficult for me to realise how time has marched along and to know that T. T. Jayaratnam has retired from active service. I remember him so well as a young man – one of my pupils at the Government Teachers' College. I can still recall very vivid memories of him as a most energetic and industrious student, whose young and intelligent look was always fastened to my face at the lectures.

I came to like him very much not only because he was an excellent student, but also for his qualities of character. He was a very lovable person and his quiet unassuming charm of manner was a great asset to him and his relations with others. He was a man of a quiet thoughtful nature with a strength of mind to stand very firmly by his convictions.

Jayaratnam never forgot his kind regard for me who had been his teacher and I always look upon him not only as a former pupil but as an older friend. My being the Head of the Education Dept. did not make the slightest change in his attitude to me because he always came to me as to an older friend in all matters relating to him and his work.

I know very well his splendid services to Mahajana, that he by his single hearted devotion to his work not only built a great school but also did his best in educating a younger generation. I always held it true that a great teacher is not only to be measured by what he does in and outside his class room but also by what he is as a man, his ideals and his life such a man radiates an unseen but real influence on all those who come into contact with him.

I shall always remember Jayaratnam as one of those truly good teachers. His life was gentle and noble; he served his fellow men and women well and when the time comes for him to step out of the scene of active life, he carries with him a precious memory of duties well done and a life of service to others — such as Jayaratnam are said to wear all through life the white flower of a blameless life. May he and his family be blessed with peace and happiness all their days.

S. F. de Silva.
A Former Director of Education

AN APPRECIATION OF THE SERVICE OF MR. T. T. JAYARATNAM, B. A., J. P.

It is a fitting tribute to bring out a commemoration volume on the eve of the retirement of a Principal who is the Architect of the modern Mahajana College.

This college had modest beginnings and was founded by the late T. A. Thuraiappapillai in the year 1910 to provide facilities for Hindu children who did not have equal facilities as the Christians during the colonial era. It provided free education to many deserving poor children up to the eighth standard.

After Mr. Thuraiappapillai died in 1929, the school progressed under the headmastership of Mr. K. Chinnappah. In 1945 Mr. T. T. Jayaratnam, son of the late Thuraiappapillai became the head of the school. Under his able and devoted leadership the school from humble beginnings became one of the leading educational Institutions of Ceylon. Many of the leading educational Institutions of Ceylon were brought up by the dedicated teacher who regarded the teaching profession as a noble calling and not as a means of earning money. It is to great teachers like Mr. Jayaratnam the young men, who are now enjoying the fruits of exemplary service, owe their gratitude. Under the leadership of Mr Jayaratnam, Mahajana College became one of the leading institutions both in studies as well as in extra curricular activities. A perusal of the Mahajana College Golden Jubilee Volume shows the number of distinguished Old Boys the college has produced and the brilliant results produced both in academic and sports activities. The pretentious buildings in the college premises are monuments which speak eloquently of the activities of a Principal whose untiring efforts, indefatigable energy and honesty of purpose had elevated a village school to the ranks of one of the first rate schools of the Island.

I have personally known Mr. Jayaratnam and I have the highest esteem for a man who sacrificed his self interest in order to elevate his fellow countrymen. As stated by him in his farewell speech in Colombo. Mr. Jayaratnam had the co-operation and help of his fellow teachers to accomplish his great task It is left to the younger generation of teachers to emulate the worthy footsteps of these teachers. I hope the old boys and well wishers of Mahajana College will name one of the neatly built Halls "JAYARATNAM HALL" to honour their worthy Principal.

Justice Dr. H. W. Thambiah, Q. C.

Our Principal

AT THE ASSUMPTION OF OFFICE

ஜயரத்தினம் அவர்களைப்போல் வேறொருவருமில்லை

கல்வி அமைச்சின் நிரந்தரச் செயலாளராகச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் கடமையாற்றிய எம். ஜே. பெரேரா அவர்களைக் கொழும்பில் அவரது இல்லத்தில் ஒருமுறை கண்டபோது மகாஜனக் கல்லூரி பற்றிப் பேச்சு எழுந்தது. அப்போதுதான், அவர் மகாஜனக் கல்லூரிக்குச் சென்று திரும்பியிருந்தார். அதன் அதிபர் ஜயரத்தினம் அவர்களின் சேவைநலனும், ஆசிரியரின் ஒத்துழைப்பும், மாணவரின் கல்வித் தரமும், கல்லூரியின் சமயச் சூழலும் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்திருந்தன. மகாஜனக் கல்லூரியை நினைக்கும்போது ஜயரத்தினம் அவர்களே கண்முன் காட்சியளிக்கின்றார் எனக் குறிப்பிட்டார். அவரைப் போலப் பாடசாலையின் சேவைக்கெனத் தம்மை அர்ப்பணித்த பல பாடசாலைத் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பதனாலேயே அப்பகுதியின் கல்வித் தரம் ஏனைய பகுதிகளின் தரத்திலும் மிக உயர்ந்திருக்கின்றதென ஒளிப்பு மறைப்பில்லாது உண்மையைத் தெரிவித்தார்.

எமது இனஞ் சேராத ஒருவர், அதுவும் கல்வியுலகிலே சிறந்த கல்விமான் என மதிக்கப்பெற்ற உயர்கல்வி அதிகாரி ஒருவர், நேரிலே தான் கண்டதை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஜயரத்தினம் அவர்களின் சேவை நலனைப் பெரிதும் பாராட்டினாரென்றால், அவருக்கு வேறு புகழுரை எதற்கு? சென்ற 25 ஆண்டு காலமாகக் கல்வி உலகிலே பீடுநடை போட்டுத் தனக்கெனத் தனியான நிரந்தர இடத்தைப் பெற்று விளங்கும் இப்பெரியார், மகாஜனக் கல்லூரியிலிருந்து தம்மைப் பிரிக்க முடியாதளவிற்குப் பணி செய்திருக்கின்றார். அங்குள்ள ஒவ்வொரு கட்டிடமும் அவரை நினைவுறுத்திக் கொண்டேயிருக்கும்! நம்பவே முடியாதது! நாம் படிக்கின்ற காலத்தில் எட்டாந்தரத்தோடு 170 பிள்ளைகளுடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்த கல்லூரி, இப்போது 1700க்கு மேற்பட்ட மாணவர் பயிலும் முதற்றரக் கல்லூரியாகக் காட்சியளிக்கின்றது!

நாங்கள் தெல்லிப்பழையிற் கல்வி பயின்ற காலம், துரையப்பா பள்ளிக்கூடம் உயிர்ப்பிச்சை கேட்டுக்கொண்டிருந்த காலம். எம்போன்ற பலர் அமெரிக்க மிஷன் இருமொழிப் பாடசாலையில் (இப்போதைய யூனியன் கல்லூரியில்) படித்து வந்தோம். பெரும்பான்மையான மாணவர் ஐந்தாம் தரத்திற்குப் பின் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கல்லூரிகளுக்குச் சென்றனர். அப்போது துரையப்பா பள்ளிக்கூடத்தின் தலைமையாசிரியராகச் சின்னப்பா அவர்கள் கடமையாற்றினர். நான் பல்கலைக் கழகத்திற் படிக்கும்போதுதான் மகாஜனக் கல்லூரியிற் சிரேஷ்ட தராதர வகுப்புத் தொடங்கப்பட்டது. அச்சமயம் (1943) ஜயரத்தினம் அவர்கள் உதவி ஆசிரியராக அங்கு பணி புரிந்தார்.

இவ்வகுப்புத் தொடங்கி ஈராண்டில், 1945ஆம் ஆண்டில் ஜயரத்தினம் அவர்கள் தலைமையாசிரியராகக் கடமையேற்றார். அப்போது கல்லூரி மூன்றும் தரக் கல்லூரி; மாணவர் தொகை 265. ஆனால், வேறெந்தக் கல்லூரியும் அடையாத வளர்ச்சியை இக்கல்லூரி மிக விரைவில அடைந்தது; 1947ஆம் ஆண்டு இரண்டாம்தரக் கல்லூரியாகவும், அதன் பின் ஈராண்டுகளுள் (1949) முதலாம் தரக் கல்லூரியாகவும் உயர்ச்சி பெற்றது. 1960ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கம் பாடசாலையை எடுத்தபோது, மாணவர் தொகை 1574; 15 ஆண்டுகளுக்குள் 1300 மாணவர் கூடுதலாகச் சேர்ந்து விட்டனர். இந்தப் பதினைந்தாண்டிற் பல துறைகளிற் கல்லூரி விருத்தியடைந்தது. விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடம், நூல் நிலையம், விளையாட்டு மைதானம், சபாமண்டபம், கைத்தொழிற் கூடங்கள், சமையற்கலை மனை, திறந்த வெளியரங்கு, விடுதிச்சாலை, கோயில் முதலியன பல, அப்பதினைந்தாண்டு கால எல்லையுள், கல்லூரியில் இடம்பெற்றன.

அரசாங்கம் கல்லூரிகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்தியதன் காரணமாகக் கல்வித் தரம் பல பாடசாலைகளிற் பாதிக்கப்பட்டபோதும், கடந்த பத்தாண்டாக மகாஜனக் கல்லூரி மேலும் வளர்ச்சியுற்று, இன்று ஈழததிலேயுள்ள தலைசிறந்த முதற்றரக் கல்லூரிகள் சிலவற்றில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. நாங்கள் படித்த காலத்திலே மேற்றரப் படிப்புக்கு யாழ்ப்பாணம் செல்ல வேண்டியிருந்தது; இப்பொழுது அந்நிலை மாறி யாழ்பபாணத்திலிருந்தும் பிற மாகாணங்களிலிருந்தும் பலர் கல்வி பயில மகாஜனக் கல்லூரிக்கு வருகின்றனர்.

மகாஜனக் கல்லூரி இவ்வளவு துரிதமாகப் பிறர் வியக்கத்தக்க முறையில் வளர்ச்சி பெற்றமைக்கு ஜயரத்தினம் அவர்களின் சுயநலமற்ற சேவையும் ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்புமே காலாக இருந்தன. பாடசாலையின் சேவைக்கென இவரைப் போல வேறெவரும் தம்மை அர்ப்பணிக்கவில்லை வேறெந்தக் கல்லூரியிலும், தலைமையாசிரியருக்கும் ஆசிரியருக்கும் இடையே, இங்கு காணப்பட்ட நல்லெண்ணமும் ஒத்துழைப்பும் இருக்கவில்லை. உயரிய குறிக்கோளும், தளராத உறுதியும், அயராத உழைப்பும், களங்கமற்ற சமய நம்பிக்கையும் இவருக்கு மதிப்பையும் புகழையும் அளித்தன. இவரைப் பின்பற்றி ஏனைய ஆசிரியர்களும் கடமை உணர்ச்சியோடு தொண்டாற்றினர்; பெற்றோர்களும் நன்மக்களும் ஒத்துழைத்தனர்; மாணவர்கள் ஒழுக்கத்துடனும் சமய பத்தியுடனும் கல்வி பயின்று கல்லூரிக்கு இழுக்கு ஏற்படாத வகையில் நடந்து கொண்டனர். இவற்றின் பயனுக மகாஜனக் கல்லூரி இன்று கல்வி உலகிலே சிறப்பிடம் வகிக்கின்றது.

ஜயரத்தினம் அவர்களின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்தவை அவரிடம் காணப்படும் பண்பட்ட குணங்களே. புன்முறுவல் தவழும் பொலிவான மலர்ந்த முகம், எவரையும் கவரும் இன்சொல், கம்பீரமான அடக்கம், சான்ருேர் முன் பணிவு, எவரையும் தன்வசப்படுத்தும் சக்தி, அசையாத கடவுள் நம்பிக்கை - இவையே இவரின் உயர்வின் இரகசியங்கள். உள்ளத்தில் எழுவது உவகை; அதன் அறிகுறியாக முகத்திலே தோன்றுவது நகை. சிரித்த முகம் மனிதத்தன்மையைக் காட்டுகிறது; ஆண்மையை நிலை நாட்டுகிறது; அன்பை வளர்க்கின்றது; துயரை ஓட்டுகின்றது; பகையை வாட்டுகின்றது; இன்பம் ஊட்டுகின்றது; உறவைக் கூட்டுகின்றது. ஜயரத்தினம் நல்ல பண்புடையவர் என்றும், அவரை யாவரும் நம்பி நெருங்கிப் பழகி உறவாடி அன்பு கொள்ளலாம் என்றும் உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியது அவரது சிரித்த முகம். அவரின் முக மலர்ச்சி பிறரைக் கவரும் வசீகரக் காந்தமாக விளங்கியது.

சிரித்த முகம் பிறர் வேண்டுவனவற்றை வழங்கும் ஆற்றலையும், யாவரையும் விரும்பி வரவேற்கும் இனிய சொற்களையும், இகழ்ச்சியில்லாப் பண்பினையும் அவருக்கு வழங்கியது. நான் அவரிடம் பல தடவை பல அலுவல்களுக்குச் சென்றதுண்டு — மகாஜனக் கல்லூரியிற் கிராமியக் கலைவிழா நடத்த, கலைஞர்களைக் கௌரவிக்க, நாடக விழா அமைக்க, நாட்டுக் கூத்து ஆட, கருத்தரங்குகள் நடத்த, மலை நாட்டிலும் மட்டக்களப்பிலுமுள்ள மாணவர்களை மகாஜனக் கல்லூரியிற் சேர்க்கப் பல முறை சென்றிருக்கிறேன். எப்போதும் நகை தவழும் முகத்தோடு வரவேற்று, இன்சொற் கூறி, கேட்டதனை மனமுவந்து அளித்து, சிறப்புஞ் செய்து வழி அனுப்பி வைப்பார். யார் அவரிடம் சென்ருலும், இதே வரவேற்புத்தான். தான் கல்லூரித் தலைவர் என்ற தலைவீக்கம் அவருக்கில்லை; அடக்கமாகவும் பணிவாகவும் அதிகாரத்தைச் செலுத்திஞர். இதனுல் சக ஆசிரியர்களதும் மாணவர்களதும் ஒத்துழைப்பையும் மதிப்பையும் பெற்ருர். வேறெந்தக் கல்லூரியிலும் தலைமை ஆசிரியருக்கும் ஏனைய ஆசிரியருக்கும் இந்தளவு நெருங்கிய தொடர்பும் நல்லெண்ணமும் இருப்பதை நாம் காணவில்லை. வேறெந்தக் கல்லூரியிலும் கல்லூரியின் பலவகைப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் ஆசிரியர் அக்கறைகாட்டவில்லை.

கிராமியச் சூழலும் மகாஜனத் தொடர்பும் ஜயரத்தினம் அவர்களின் வாழ்க்கையை எளிமையாக்கின; பொதுமக்களின் காவலனுக அவரை உயர்த்தின; அவரிடம் காணப்பட்ட சமயப்பற்றும் கடவுட் பக்தியும் அவரின் சேவையைத் தூய்மை யாக்கின. எல்லாவற்றிலும் மேலாக அன்னரின் மனைவியார் அவருக்கு உறுதுணையாக அமைந்தார். மகாஜனப் பணியில் ஈடுபடுவோருக்கு வீட்டிலே ஆறுதலும் அமைதியும் ஆதரவும் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றைத் தமது கணவனுக்குத் திருமதி ஜயரத்தினம் அவர்கள் வரையாது வழங்கிஞர்; கணவனது பணிக்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் அளித்துப் பக்கபலமாக இருந்தார். மகாஜனக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியிலே அவருக்கும் பெரும்பங்குண்டு.

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்

என்ற திருவள்ளுவர் கூற்றுக்கமைய ஜயரத்தினம் அவர்களின் பெருமைக்குக் கட்டளைக் கல்லாக உள்ளது மகாஜனக் கல்லூரி. அவரைப் போல வேருேர் அதிபரும் இல்லை.

பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்
தமிழ்த்துறை, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை

The public farewell to our retiring Principal

O. B. A. Secretary garlands the Principal

A Guard of Honour

The Principal Replies

Dr. H. W. Tambiah unveils the Principal's Portrait

Presentation of the Welcome Address

S. J. V. Chelvanayagam Es felicitates The Principal

Felicitations

POORANAMPILLAI

PASKARALINGAM

SOMASEKARAM

MURUGESAMPILLAI

KRISHNAPILLAI

SITHAMPARANATHAN

NALLAINATHAN

A Section of the Audience

The P. T. A. Secretary Makes a Presentation

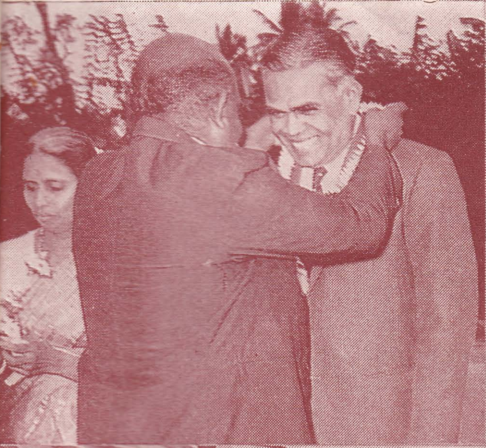
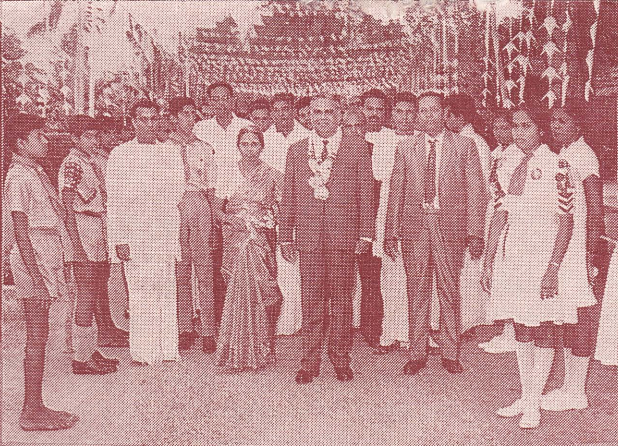
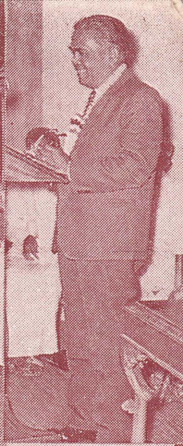
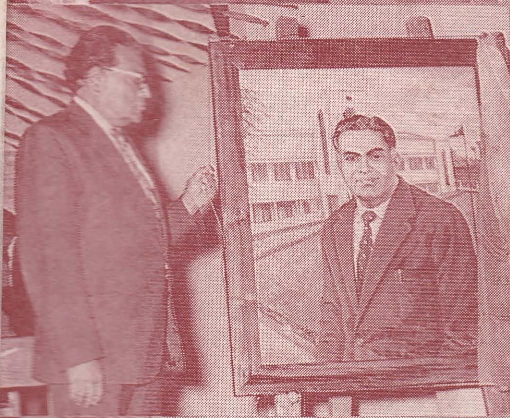
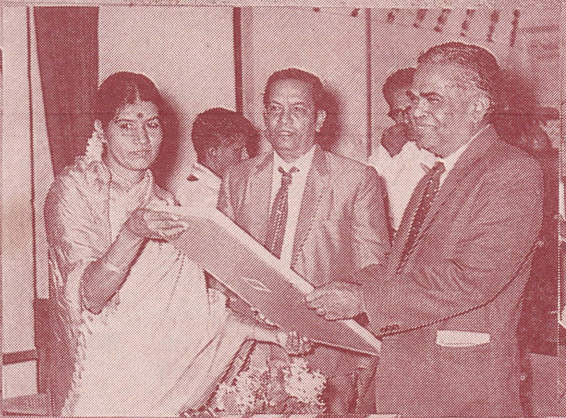
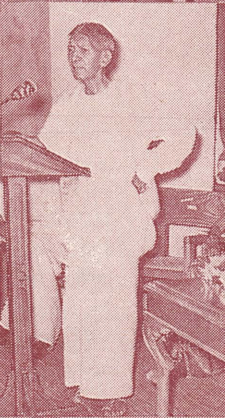

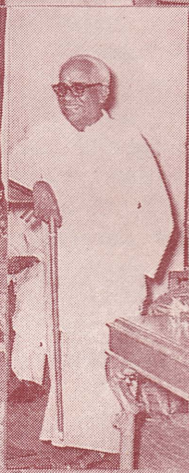

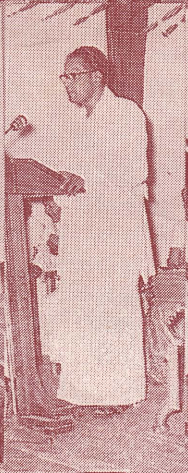
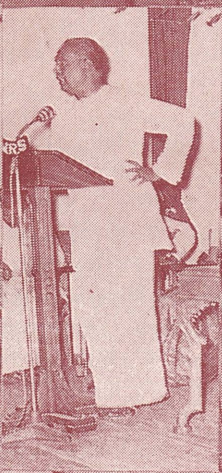
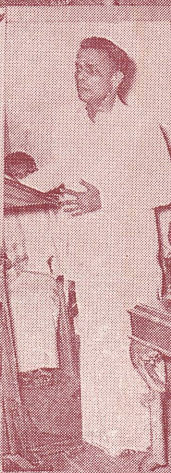
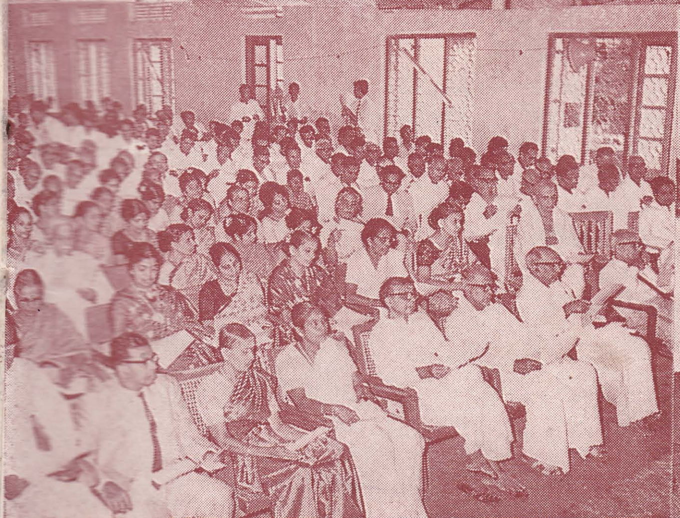
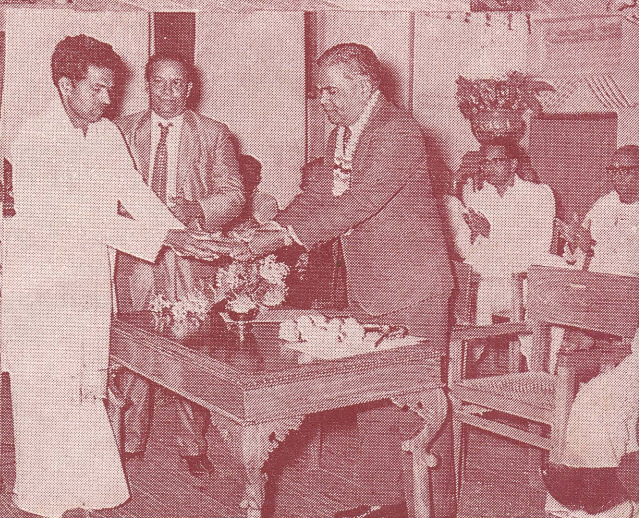

AN OUTSTANDING PRINCIPAL

I am very happy to be given an opportunity to contribute an article to the Valedictory Number to be published to commemorate the services of Mr. T. T. Jayaratnam to Mahajana College. Mr. T. A. Thuraiappapillai, of illustrious memory, started a school at Tellippalai for the education of Hindu children under a Hindu environment at a time when the Government was interested only in furthering missionary education. It took him eight strenuous years to have the school registered for grant.

Even now we can visualise what indomitable courage and determination were needed to run a school against the obstacles placed by the then powerful forces which were bent on crushing new schools started by Hindus. Mahajana was started in the home of the Founder in 1910, but was shifted to the present site in 1912. The years 1912 & 1913 were critical in the struggle for survival and Lord Natarajah in his infinite mercy blessed the Founder with a son who was destined to translate the dreams of the Founder into reality.

Mr. Jayaratnam has a very unassuming, unruffled, quiet and pleasing personality, and few would have expected him to possess the singleness of purpose, the undaunted courage and determination of his father. Within a few years of his taking over the reins of the school at the comparatively young age of 32 years, he proved his mettle by getting the school approved as a Grade II school in 1947 and a Grade I school in 1949. Guided by his father's vision he set about providing up-to-date buildings, sports fields, hostels and other amenities worthy of a Grade I school.

The Government decided in 1960 to take over all assisted schools and it fell to my lot to take over the schools in the Northern Province on behalf of the government. The permanent education officer fell ill at that crucial period and I was sent post haste to Jaffna to preside over the take over The Grade I schools had the option of keeping out of the scheme but Mr. Jayaratnam unhesitatingly decided to hand over the school to the government and the school became a Director-managed school from 1st December 1960. By handing over the school to the government the heirs of the Founder did a distinct service to the student body of Jaffna as it enabled them to continue the benefits of free education in the school which had already been provided with up-to-date facilities.

The testing time, for the bona fides of those who were in charge of private schools, was when the properties of the schools were vested. A good number of proprietors who were only interested in Education gladly disclosed their complete assets and liabilities. While there were others who attempted to hide their assets and adopted various subterfuges, it must be said to the credit of Mr. Jayaratnam that as far as Mahajana was concerned all the assets were disclosed and there was absolutely no attempt to keep back even a small area of land. The father started the school and the son brought it to a pre-eminent position with the sole purpose of benefiting the children and that was clearly evident at the time of the take over. Mr. Jayaratnam continued to be Principal till December 1970 when the government decided to

retire all those who had completed 56 years of age. The brilliant, the outstanding on par with the mediocre and the incompetent, were all retired and Mahajana lost Mr. Jayaratnam when he had started another ambitious programme. I am sure some one will fill the breach to realise the dreams of Mr. Jayaratnam

I came to know Mr. Jayaratnam personally from the time I took over the school and I had an opportunity of knowing him intimately for about 10 years since then. Jaffna can be proud of a number of well known schools, a number of devoted Principals and a large number of devoted teachers. Mr. Jayaratnam was one of the most outstanding Principals. It was a pleasure to visit the school. I have gone to the school on a number of occasions without notice and what struck me was the perfect discipline of the school. One could see the whole school at work whatever the time of the visit may be. School functions were characterised by orderliness, decorum and dignity, giving a feeling that the entire staff and students were involved. As a man Mr. Jayaratnam was the personification, of courtesy and I, as an Assistant Director and later as Regional Director, had his unstinted co-operation both at official and personal levels.

The success of Mr. Jayaratnam was in no small measure due to the co-operation of the staff, the students, the old boys and the parents and he was able to get it by the force of his personality and by his dedication to duty. May Lord Natarajah give his successors strength to carry on the good work. Let us hope that Mr. Jayaratnam's services will be available to the cause of education in some form or other.

S. Thanikasalam
Retd. Director of Education,
Jaffna.

❋

FROM THE GOLDEN BOOK OF MAHAJANA

I am very glad to find an attempt made here to assemble some of the rare works of Jaffna poets and scholars — now out of print. Some of these works are now already forgotten. The republication of these works is a desideratum and I hope some enterprising scholar and publisher will undertake this work. It is a pleasure to see some of the ola manuscripts, which are now getting scarce, collected and exhibited here. The organisers of this book exhibition on the auspicious occasion of the Golden Jubilee of this College deserve great credit for the enthusiasm they have shown.

S. Natesan
A Former Manager

The Principal

at a

Complimentary dinner

by

The Alumni, the Parents

and the Public

T. T. JAYARATNAM – TRIBUTE FROM A FRIEND

Way back in January 1936, a set of forty young men and women, confident, hopeful and perhaps anxious for their future entered the portals of the Government Training College, Colombo, then sited in Thurstan Road, to be trained as "English Teachers". For more than one reason, the mere selection for training as a teacher at the time, was a matter for self-esteem and pride. The numbers selected were a meagre twenty per year from each sex; the number of Training Institutions was just one; its destinies were at the time guided by the greatest educationist Ceylon has yet produced, the late H. S. Perera.

Taylor Jayaratnam was one of the cosmopolitan forty who were selected for the "English Course", 1936/37. Before a few days elapsed friendships were formed among the young people, who fortunately for us hailed from all parts of the Island, from all races and from all creeds, I had the unique fortune of coming to know "Jaye" as we affectionately called him, though as he himself in his inimitable good humour stated. "North and South lie far apart".

Those were days when man-made barriers of race, language and other petty considerations did not in any way deter healthy social intercourse among the youth of our motherland and the lusty friendship we built up between us grew into a lasting bond in life. To us from the South the labours of the two great Tamil Knights Ramanathan and Arunachalam in the cause of Freedom, were yet fresh in our minds. It was therefore revealing that Taylor Jayaratnam was a kinsman of this great duo. All that was lofty and noble in them we found in this young man from the North. Truly, there was no better ambassador of Ceylon Tamil Hindu Culture than Taylor Jayaratnam.

He was loved and respected by all as a serious minded, intelligent student alive and healthily critical of everything academic. Like some of his compatriots he was not the proverbial "book-worm" confined to the narrow world of books and cloistered within the walls of the study. He played lustily, identified himself with every activity that was worth-while and was a Social asset wherever he was. Above all, in a cosmopolitan society, he was like a sponge that imperceptibly absorbed whatever was

best in others that belonged to other races, other cultures, while he himself squeezed out to others what was indigenous to his own race and culture. There is no doubt that in later life, this aspect of his nature gave him the breadth of vision that enabled him to rise above the pettiness of race and language.

Unlike the writer, he had the fortune of devoting his entire life to the vocation he had chosen. How well he answered the call and served his people and his country are but too well known. Mahajana and Jayaratnam were one entity for a quarter of a century. Be it in the Universities or in the learned professions or in the humbler walks of life all who hailed from this Great Institution consider him their Great Mentor and Guru.

May I as a personal friend and as one who has followed the fortunes of Mahajana College for the last two decades and more add my mite in tribute to a man whose dedication to his cause can seldom find a peer.

Nugegoda,
8th June 1971.

H. L. Wimalasuriya
Retd. Commissioner of Examination and Secretary University of Ceylon, Peradeniya

FROM THE GOLDEN BOOK OF MAHAJANA

*I was very happy to be present as the chief guest at the Mahajana College Golden Jubilee Celebration. Mahajana College has progressed very rapidly in their building scheme. The numbers in the school has increased from 800 to over 1500. The school is making a great effort to give vocational education in addition to academic education — Mr. Thuraiappahpillai the Founder of the school should always be remembered by the pupils of the school and people of the area for which the school catered – Mr. K. Chinnappah who succeeded Mr. Thuraiappahpillai should be remembered for the great efforts he made to improve the school — **Mr. Jayaratnam** the present principal, son of the Founder of the school will always he remembered for the Assembly Block and the school being raised to Super Grade Status.*

Nicholas Attygalle
Vice Chancellor, University of Ceylon

The Principal feted

at

The School function

organised

by the Students

A DREAM COMES TRUE

English Education was almost a monopoly of foreign Christian Missions during British times and in the prevailing political climate neither parents nor children could overlook the very obvious benefits that such an education offered. Buddhists and Hindus sent their children to Christian schools and often permitted them to embrace Christianity because the temporal advantages derived from an English education outweighed religious loyalties. Higher education in those times was equivalent to English Education So when Buddhists and Hindus gave thought of higher education it meant setting up English Medium Schools.

Although the state professed religious neutrality, in practice the Christian missionaries belonging particularly to Protestant denominations were often able to get what they wanted from the government. They were also able to obstruct the development of English Medium Schools under Buddhist and Hindu auspices, but big schools like Ananda College and Jaffna Hindu College and smaller schools like Skandavarodaya and Mahajana fought a sustained campaign to provide High School Education to Buddhist and Hindu children without their pupils having to pay the price of religious apostasy.

S. H. T. Taylor, later T. A. Thuraiappahpillai, was himself an offspring of Christian parents and a product of Christian education, who in turn became the head of a Christian school, but Thuraiappahpillai, who was an outstanding intellectual of his time could see the enormity of the price paid by Hindu parents who sent their children to Christian schools. For some reason or other he fell out with the missionaries and started a school of his own which was known in those days as an 'Opposition' school.

Mahajana College is the fulfilment of Thuraiappahpillai's dream. It was given to his son to gauge the needs of a new era and build a school which probably is ten times as large as the structure put up by his father. Jayaratnam was my pupil for a short time at Jaffna College and what struck me most forcibily in those days was the difference between father and son. Thuraiappahpillai was a fighter and propagandist doing battle for Hindu education and Hindu Culture. Jayaratnam's strategy as I came to know him more fully when he became Principal of Mahajana College is that of the still small voice. Jayaratnam and I were thrown together a good deal in the politics of education too. In the Northern Province Teachers' Association, the All Ceylon Union of Teachers, the Northern Province Principals' Association we were both deeply interested. Here too I found the same suavity of manner and deep commitment to conviction. Noisy trumpetings and thunderous pronouncements were no part of his technique. His colleagues and his pupils were not browbeaten but pursuaded. The morality that prevailed under his stewardship was not permissive but persuasive.

The school's achievements in every field that is regarded as meaningful in assessing a school's stature are part of Ceylon's Educational History today. In Athletics, in Educational attainments, in successes in Examinations, Mahajana ranks among the best in the Island. Such success cannot be attributed to the Principal's efforts alone except in the sense that his personality wooed and won the good will, co-operation and dedication of his colleagues, his pupils and the community served by the school.

S. H. Perinbanayagam
Principal Emeritus, Kokuvil Hindu College

NEVER RESTED ON HIS LAURELS

I feel honoured to have been asked to write a few words of appreciation of Mr. T. T. Jayaratnam's outstanding services to the cause of education in Jaffna, to be included in a Souvenir which is to be published to mark Mr. Jayaratnam's retirement.

For nearly three decades I have been a keen observer and silent admirer of Mr. Jayaratnam's heroic efforts to build up Mahajana. The school has made phenomenal progress under his wise and able guidance. His efforts have been crowned with success.

Sir Malcolm Campbell, the man who once held both the land and water speed records of the world, gave a piece of advice to his son when he was a boy of twelve. "Whatever you do in life, never rest on your laurels. Once you have reached a goal, set yourself another". Donald Campbell followed the advice and created better and better water speed records. I have often wondered if Mr. Jayaratnam's illustrious father and Founder of Mahajana ever gave him similar advice. Perhaps he did not in so many words, but I have no doubt that Mr. Taylor Thuraiappahpillai by his own life and example inspired in his youthful son a vision of sacrificial service to the common man through the little school he established sixty years ago.

When Mr. Jayaratnam took charge of the school he proceeded to provide one by one every facility that a first class school needed in order to impart an all-round education to its students. He strove for excellence in studies and excellence in sports. He built not only class-rooms and laboratories but also a temple within the school to give the students the right perspective. He provided a spacious playground and to crown it all he erected a massive and inspiring edifice to house the auditorium, the library and the administrative offices.

Seeing these dreams coming true before their eyes the boys also were no doubt inspired. And they put forth their best efforts in the class rooms and the playing fields bringing honour upon honour to Mahajana. Victories in sports and distinctions at public examinations almost became an annual feature. Neither the teachers nor the students rested on their laurels. The Principal continually set the sights for them.

"Satisfaction should be a place to pause only – not to stop". This is what Mr. Jayaratnam seems to have kept steadily in mind throughout his career. At every stage Mr. Jayaratnam had cause for great satisfaction; but he did not stop there. He stopped only when an unimaginative government brought his exceptional career to a premature end. When he retired many more dreams must have been awaiting fulfilment. However, Mr. Jayaratnam leaves behind a spirit of a noble adventure and let us hope that some one else will take up the challenge.

Faith can work wonders. Mr. Jayaratnam made bricks without straw. History will acclaim him as one of the greatest benefactors of Tellippalai. Children will rise up and call him blessed.

I. P. Thurairatnam
Principal Emeritus, Union College
Tellippalai

The College Hostel Union

fetes

The Principal

on

The Eve of His Retirement

The College Hostel Union

fetes

The Principal

on

The Eve of His Retirement

First Eleven Soccer Champions J. S. S. A. — 1967

Seated: *M. Shanmugarajah, The Principal, S. Sriskandarajah (Captain), Mr. A. Jogaratnam, K. Deivendra, R. Thiagarajah.*

Standing: *S. Vijayaratnasingam, P. Balendra, M. Paramsothy, N. Vadeeveshwaran, N. Sivapadasundaram, M. Rajadurai, K. Sivagnanam, K. Mohanram.*

First Eleven Soccer Champions J. S. S. A. — 1968

Seated: *Mr. A. Jogaratnam, Mr. T. P. Pathmanathan, S. Rajaratnam, N. Vadeeveshwaran (Captain), K. Mohanram, The Principal.*

Standing: *K. Sivag[illegible] P. Tharmakulasingam, S. Sriskandarajah, A. Keerthisingam, M. Paramsothy, A. S. Rafeek, A. Jegaso[illegible], A. G. Ithayathulla.*

We worked together in the Northern Province Principals' Association and Mr. Jayaratnam's tact was helpful in bringing schools with conflicting ideologies together. When the association was founded, all schools in Jaffna were assisted schools; but after the take over of the schools in 1961, there came into existence two types of schools, vested schools and private schools. The interests of these two types of schools naturally became quite different and yet the common aim of furthering the cause of education in Jaffna has kept them together. Mr. Jayaratnam played an important part in this respect and all members felt assured that as long as there were members like Mr. Jayaratnam, there would be a fair deal to all.

When the Jaffna Hindu Education Society was formed with the late Mr. Natesan as President, Mr. Jayaratnam and I were elected Joint-Secretaries. The aim of this society was the furtherance of the cause of Hindu education and the establishment of a Cultural University in Jaffna. When the late Mr. Bandaranayake offered to set up a Cultural University in Jaffna on the lines of the Vidyalankara and Vidyodaya Uninversities, Mr. Natesan had come forward to place at the disposal of the Government, the Parameswara and Ramanathan Colleges together with their endowments for the establishment of a University. The main work of the Society was to rally the support of the public for the establishment of the University. We had to face the obstacles of a political party and also of a section of the public belonging to a minority religious group. In spite of the large amount of support we could get from leading educationists and from leading men belonging to all walks of life, we could not succeed owing to the opposition of a political party. Now everyone including the politicians who opposed us, regrets the missed opportunity. Professor A. W. Mylvaganam has expressed his regret openly but these regrets have come too late. The history of the Tamil Community in the recent past has been one of missed opportunities.

Mr. Jayaratnam has played an important part in the affairs of the Ramanathan Music Academy. Mr. Natesan founded the Ramanathan Music Academy for imparting higher education in Carnatic Music and was managing it for a few years. But he died before even holding the first examination. Soon after the death of Mr. Natesan, the fate of the Academy appeared to be sealed. It was at this juncture that Mr. Jayaratnam stepped in, formed a Parent Teachers Association and made arrangements for conducting the Academy till a Board of Management was formed. It was on his initiative the present Board of Management with Mr. S. R. Kanaganayagam as president has been formed. The public of Jaffna should be grateful to Mr. Jayaratnam for the services he rendered to the Academy at a critical period in its history.

Mr. Jayaratnam is still fit and full of energy and should have been allowed to complete the good work at the School to the service of which he had dedicated his life. But this was not to be. His unexpected retirement has caused a void in the educational sphere, which is difficult to fill.

S. Ambikaipahan
Principal Emeritus
Vaideyshwara Vidiyalaya

A LEADING EDUCATIONIST

The retirement of Mr. T. T. Jayaratnam from the post of Principal of Mahajana College after being at its helm for nearly a quarter of a century removes from the scene a great educationist who has laboured selflessly for the love of the School founded by his father, the late Mr. Thuraiappahpillai. The Mahajana English High School founded by his father in 1910 became a great educational institution, the Mahajana College, mainly due to the labour of love and sacrifices made by the son Mr. Jayaratnam. Mr. Jayaratnam made the dreams of his father, the Founder, become a reality.

The noble purpose and ideals that inspired the late Mr. Thuraiappahpillai to start a new institution in 1910 continued to inspire his son throughout the latter's career. Mr. Jayaratnam was born when the School was in its infancy. It was a time when several powerful forces worked against this fledging institution. The area which it served at its inception was predominantly a Hindu area but the average parent of the children who studied at Mahajana was not well off. Hence the spirit of free education prevailed in Mahajana long before the State adopted the principle of Free Education. Under such circumstances the development of Mahajana was slow during its early years.

After the death of Mr. Thuraiappahpillai, Mr. K. Chinnappah became the Head of Mahajana High School. And it was during this time that I had the pleasure and privilege of studying at Mahajana. During my time at Mahajana, Mr. Jayaratnam joined the staff as an English Trained Teacher. Mr. Jayaratnam taught me English and Latin. He paid special attention to correct pronunciation. In fact, to a good number of his students during our time, he became a star. We made conscious efforts to speak with the same accent as Mr. Jayaratnam. We made efforts to work in such a manner that would meet his approval in our speech and writing. He was impeccably dressed. The way he conducted himself was such that all the teachers, some of whom had taught him, had the highest regard for Mr. Jayaratnam. When I left Mahajana in December 1942, Mahajana was struggling with limited buildings and limited equipment. There was a T shaped building with three class rooms and a hall which was partitioned into class rooms with screens. Besides this building there was a reading room which served as a teachers' room as well. The Science Laboratory was housed in a small room in a building which had two other class rooms.

Mr. Jayaratnam was the logical successor as Head of Mahajana when his uncle Mr. K. Cinnappah died. From the time Mr. Jayaratnam became the Head of Mahajana, she started flourishing beyond all expectations. Mr. Jayaratnam had only one preoccupation. It may be said that he lived for the school and for the school only. He would even mortgage his house and compound when money was required for the school. He was able to inspire his colleagues on the staff of Mahajana to put in their maximum efforts and to make them work a a united team. Though Mr. Jayaratnam is an Arts Graduate himself, Mahajana became famous for its Science education. The secret of his success was his unerring ability to select the best

First Eleven Soccer Champions J. S. S. A. — 1969

Seated : *The Principal, P. Tharmakulasingom, K. Mohanram (Captain), A. S. Rafeek, Mr. A. Jogaratnam.*

Standing : *R. Rajasingam, V. Arulanandarajah. S. Chandralingam, K. Srikanthan, A. Keerthisingam, S. Joganathan, A. Sivanesachelvan, T. Kanageswaran.*

First Eleven Soccer Champions J. S. S. A. — 1970, C. S. F. A. — 1970

AND WINNERS OF THE SIR JOHN TARBAT SHIELD

Seated: *Mr. A. Jogaratnam, Mr. T. P. Pathmanathan, S. Chandralingam, P. Tharumakulasingam (Captain), A. S. Rafeek, A. Keerthisingam, The Principal.*

Standing: *T. Kanageswaran, W. Raveendran, P. Rajakanthan, P. Samarakody, K. Srikanthan, A. Heyzer, R. Rajasingam, R. R Dayan, S. Sivanandarajah.*

teachers available for each subject, and give them all encouragement and at the same time a free hand to teach in their own individual way without any unnecessary interference. The wonderful success of the students of Mahajana at the University Entrance Examinations for selections to the Engineering, the Medical and the Science Faculties made Mahajana famous throughout the Island, and placed her amongst the leading Colleges of Ceylon.

Mr. Jayaratnam did not forget the main object of his father the Founder that the children should be given education and training in the proper religious atmosphere. He was responsible for the building of the Temple for the school children and for the observance of all religious festivals by the children. The teaching of the Saiva Religion, the teaching of Thevaram and Thiruvasagam found their due place in the curricula of the school. The students were trained and encouraged to serve as volunteers during the festivals of Maviddapuram Kandaswamy temple. He encouraged the students to do Shramadana in the restoration of the Dukkaiyamman Temple at Tellippalai. The students were specially taught and trained to take part in the Religious examinations and contests organised by the Vivekananda Society and the Saivaparipalana Sabhai. But more than all these things he was himself a shining example of a true Saivaite. To him practice was more important than precept. From the time he became principal he became a vegetarian himself, and observed the normal religious practices of a true Saivait.

Mr. Jayaratnam paid attention to all extra curricular activities as well. In the field of sports Mahajana excelled herself, whether it was in Cricket or Football or Athletics. Mahajana became a force to be reckoned with by other leading schools in Jaffna. In the field of Drama and Music Mahajana found a prominent place amongst other leading schools.

Mr. Jayaratnam inspired the old boys of Mahajana and the parents of the children studying at Mahajana and obtained their fullest co-operation. Thus with their assistance and by his selfless devotion and sacrifices he made Mahajana a Great Institution. By the time Mahajana celebrated her Golden Jubilee in 1960, she was equipped with fine buildings, laboratories, a Hostel and a Temple. It is a pity that Mahajana could not remain a privately managed school after 1960. If Mahajana had remained as a private institution, the necessity for Mr. Jayaratnam to retire from the post of Principal under the 55 years rule would not have arisen. By the grace of God Mr. Jayaratnam has retired when he is in very good health. He could have served Mahajana for many more years to come. His experience in the field of education and his ability will not be available to Mahajana anymore, though his good-will and advice will always be available to Mahajana. Let us pray and hope that the good God will give Mr. Jayaratnam good health and long life so that the experience and knowledge of one of the leading educationists of our time will be available to Mahajana and to all other institutions, for many more years to come.

K. E. Kathirgamalingam
Crown Advocate

LONG LIVE MAHAJANA!

A man's destination is his own village
His own fire and his wife's cooking;
To sit in front of his own door at sunset
And see, his grandson, and his neighbour's grandson
Playing in the dust together

T. S. Eliot

The name T. T. Jayaratnam does really mean Tellippalai Thuraiappahpillai Jayaratnam. The father led the way and chose for the son too. Both were sure of their destination. All foot-paths criss-crossing the fields and gardens, the outer yards of temples and palmyrah groves of the sleepy hamlet of Tellippalai and its surroundings converged at Mahajana: the destination of many a skimply dressed brat. The college which appeared in its present site in 1912 *stood unsteadily in the new location for one whole year, because it was gestation for a new project of Mr. Thuraiappahpillai. Thank heavens, it was accomplished on that wet October night in* 1913. *The fullthroated cry of the new born infant would have soothed the cockles of the heart of our Revered Founder. But one shouldn't forget the phenomenon of how the ungainly stance of the spindly shed at Ampanai suddenly gained granite strength when the dark winds trumpeted the news of the birth.*

All that happened in October 1913. *This is October* 1971. *How much had lain encompassed in Time's womb and slowly revealed itself. How much has happened. And how much has refused to happen. Any way as expected by the Founder, Mahajana slowly matured. Mr. Jayaratnam grew up, joined the staff in* 1932. *Became Principal in* 1945. *The college gained in stature. It celebrated its Golden Jubilee in* 1960 *and the Diamond in* 1970. *And then the blatant irony January* 1971. *Mr Jayaratnam is in pensive retirement tasting to the full his wife's cooking, and sporadically interrupted when the many sons and daughters and grandchildren of Mahajana call on him. But still with the old sense of self possession and suavity he continues to serve directly as well as indirectly the cause of education of the youth of Tellippalai and its environs.*

The Principal

at a farewell dinner

got up by the

Teachers' Guild

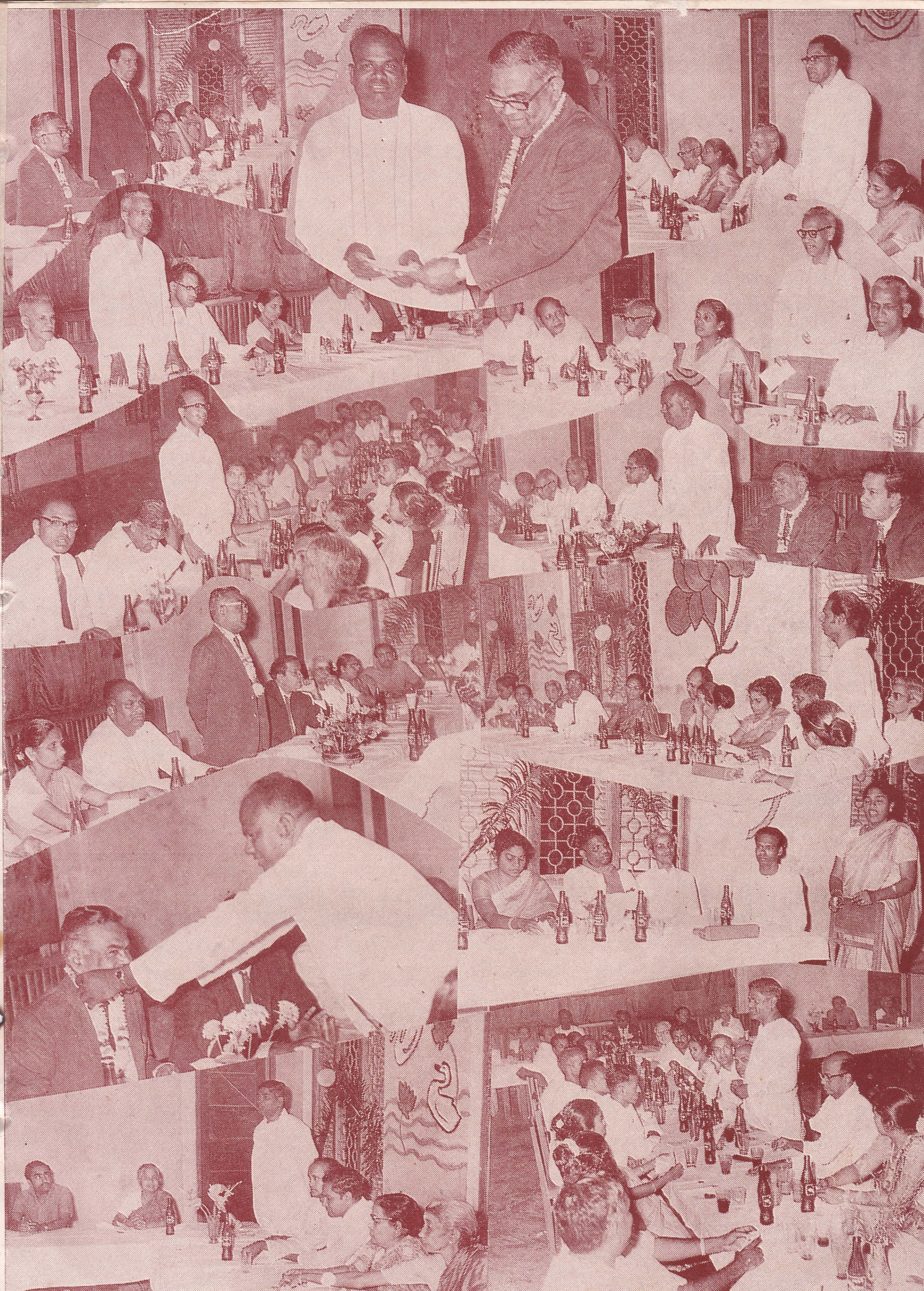

But one can't deny that with his official retirement the landscape has changed, and the prospect seems to have lost its erstwhile charm. Human nature being what it is, when an administrator bows out of office he gets diminished overnight in weight and height. He looks as ridiculous as the king without his clothes. But to me Mr. Jayaratnam has been and will continue to be the finest example of a school administrator — teacher I have had the privilege of working under. He is a real amalgam of all that is valuable and inspiring in man. I remember how he tempered authority with subtle persuasiveness. But still more baffling was the way he brought out the best from those who assisted him, more through an infectious charm than by the orthodox imperatives. One of the first to arrive at school at morning and the last to leave unwillingly the campus late in the evening. Never had I seen one for whom the daily pilgrimage to the school had personally meant so much for nearly three and half decades. He lived and breathed with Mahajana. His life was Mahajana and Mahajana's destiny was his. Each lived in the other. But even the fruit and its seed don't remain one for ever.

It's 10 - 30 *a. m. Invariably each teacher in class observes through the corner of his eye the spruce figure with hat in hand or on head and under arm sometimes the slender cane of gentle authority. The figure wends its way in and out of the classrooms, down the shady trees and round the quadrangle. It poses to listen to a teacher's problem and then silences an impetuous lot without a teacher and sometimes engages them till the bell goes off. Again the figure resumes its ritual. It smiles at a timid face. A word with a labourer. A dialogue with a broken chair or window and the round completes itself.*

Mr. Jayaratnam's round at Mahajana has completed itself. The end of his era marks the beginning of another. But the life of an institution is like a circle. It ends where it begins and begins where it ends. To my mind Mr. Jayaratnam is coextensive with this circle. Therefore he can never retire out of Mahajana because he is Mahajana.

Long Live Mahajana!

N. R. Kandiah
Lecturer, Teachers' Training College
Palaly

அதிபர் ஜயரத்தினம் அவர்கள்

மகாஜனக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியைக் கண்ணூறுபடாமற் கடவுள் காப்பாராக.

'நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியும்', என்ற பழைய வாய்பாட்டை மகாஜனக் கல்லூரியின் வளர்ச்சி குறித்து வழங்குவதானல், அது வெறும் உபசாரமேயன்று.

கீரிமலேயிலுள்ள சிறுப்பர் மடம், பல தர்மங்களோடு கூடியதாய் நீண்டகாலமாக நிலே பெற்று வருகின்றது. அதற்குக் காரணம் கதிரைவேற் சிறுப்பரின் ஆன்மசக்தியும் அவரது தபோபலமுமாம் என்று அறிஞர்கள் சொல்லக்கேட்டதுண்டு.

திரு. தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளே பிரத்தியேக மனிதர்; அதிமனிதர். அவரது ஆன்ம சக்தியின் பெருக்கே, பலதுறைப்பட்ட மகாஜனக் கல்லூரியின் வளர்ச்சி. அவரது தபோபலமே அதிபர் ஐயரத்தினம் என்கின்ற சற்புத்திரர்.

'தக்கார் தகவிலர் என்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்'

எச்சம் — மகான் துரையப்பாபிள்ளே விட்டுச் சென்ற கல்லூரியுமாம்; சற்புத்திரருமாம்.

தவப் புதல்வரான ஜயரத்தினம் மகாஜனங்களின் மனசில்,

'மகன்தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னேற்ருன் கொல்எனுஞ் சொல்'

என்ற அருமைத் திருக்குறளே நிலேபெறச் செய்திருக்கின்ருர். கிருதகிருத்தியர் அவர். அஃதாவது செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்தவர்.

தமது அருமைத் தந்தையாரின் ஆன்மசக்தியின் விளேவான கல்லூரியை, திரு. ஜயரத்தினம் தம்மில் வேருனதொரு பொருளாகக் கருதியதில்லே. அவருடைய இருதயததில் மனேவி மக்களின் இடம் இரண்டாவதிடமாகத்தானிருக்கும்.

அதிபர் திரு. ஜயரத்தினம் அவர்களுக்குப் பிரியாவிடை என்றபோது, 'அவருக்கும் பிரியா விடையா!' என்ற எண்ணம் உண்டானது. 'பிரிந்தமை பொருந்திற்ருமோ' என்ற கம்பரின் கவிதையும் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

'கண்ணினு முளேநீ தையல் கருத்தினு முளேநீ வாயின்
எண்ணினு முளேநீ கொங்கை யிணைக்குவை தன்னி னேவா
தண்ணல்வெங் காம னெய்த வலரம்பு தொளேத்த வாருப்
புண்ணினு முளேநீ நின்னேப் பிரிந்தமை பொருந்திற் ருமோ.'

என்பது அந்தக் கவிதை.

அநுமன், இராமனேப் பிரிந்து தனித்திருந்த சீதாபிராட்டியை, இந்த ஶ்ரீலங்காவில் உற்று நோக்கினன். அவள் கண்ணுக்குள்ளேயும் கருத்துக்குள்ளேயுமல்லாமல் அவள் மேனியிலுள்ள உரோமத் துவாரம் ஒவ்வொன்றிலும் இராமனேயே கண்டான். அநுமான் பிராட்டியைக் காணவில்லே.

ஓர் அநுமான் ஜயரத்தினம் அவர்களே உற்றுநோக்குவானுயின், அவர்களின் கண் கருத்து உரோமத்துளேயெங்கும் எத்தனேயோ மகாஜனக் கல்லூரிகளேயே காணுவான்.

மகாஜனங்கள், நமது பழைய அதிபர் அவர்களின் இருதய பீடத்தில் என்றும் பிரியா திருக்கும் மகாஜனக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியிற் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து அதனேப் பாது காப்பதே அவர்களுக்குச் செய்யும் உபசாரமாம்.

'நன்றி' என்ெருரு வித்து நம்முள்ளேதானே இருக்கிறது. அதனே முளேகொள்ளச் செய்வதே செய்யத்தக்கது.

திரு. ஜயரத்தினம் அவர்களின் சிரித்த முகமும் இளமைச் செவ்வியும் என்றும் நின்று நிலவத் திருவருள் பெருகுவதாக.

கலாசாலேவீதி,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

சித்தாந்தசாகரம்
பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளே

Our Principal

IN THE MIDST OF MALAYAN FRIENDS

Our Principal with the Staff

ON THE EVE OF HIS RETIREMENT

THE MAN WHO WORKED MIRACLES

Hindu tradition expects a worthy son to complete any task which his father had to leave undone when his final call came to rest in the world beyond. The Sanskrit word *Putra* is derived by scholars from the word *purta* meaning completed. My friend Jayaratnam who retired recently from the post of Principal, Mahajana College, measures fully to this high standard set by our ancient sages. Grieved by the plight of Hindu children who could not have English education in an atmosphere fostering their culture and religious traditions, the late Mr. Taylor Thuraiappahpillai founded the Mahajana English High School in 1910. Struggling against heavy odds, he succeeded in establishing it as an Assisted Elementary School, sending students for the E. S. L. C. Examination. His grit and determination were clearly evidenced when the destruction by the floods of 1918, of the one and only building in which the school functioned, spurred him to rebuild the school in the same premises and to continue his mission.

The period covered by the regime of Mr. K. Chinnappah saw further progress and consolidation. The institution became a college with secondary school status and additional buildings were put up to meet the increased demand for accommodation. The high water marks of this era were the Silver Jubilee Celebrations of 1935 and the introduction of science education in 1941. Sports and athletic meets came to the fore, but distinctions in this field were limited. Though Mahajana started as a mixed school at the inception it became a boys' school very soon after and remained so till the forties. Shortly after the admission of girls, the first lady teacher was appointed in 1943. This era of progress and consolidation ended with the sudden demise of Mr. Chinnappah in 1945.

Thereafter comes the period of challenge and the flowering of Mahajana as an All Island Super Grade College under Mr. Jayaratnam. Born in 1913 shortly after the establishment of Mahajana College, he took to teaching fairly early in life after passing the Cambridge Senior Examination. Later he went through the Training College and also obtained his degree by private study, thus qualifying himself as a Trained Graduate eligible to be a Principal of a Grade I College. He had to assume charge of the school in his early thirties. But his teaching experience of more than ten years and his organisational ability, charm and personal qualities more than made up for his youth. From 1946 onwards with the introduction of the free education scheme he had to cope with the ever increasing numbers that sought admission to Mahajana. Not that free education was new to Mahajana, where from its inception deserving students were taught free; but the Government policy of free education for all from the Kindergarten to the University set up a new mood and drew more and more children to the schools in the hope of getting white collar jobs at the end of the school career. When Mr. Jayaratnam took charge of the school, the number on roll was a little over 300 and when he left, it had risen to nearly 2000 — a phenomenal increase requiring more accommodation, more teachers, more library and laboratory facilities—in short

more and more of everything. Storied buildings became necessary and in 1960 there were forty two impressive class rooms tiled, cemented and enclosed. Mr. Jayaratnam's visit to Malaya helped in this great expansion substantially and the old boys and well-wishers alike contributed generously to ths building fund.

Unless the organisational details are watched and worked out precisely such an impressive expansion cause a reduction in the quality. But the miracle worked by Mr. Jayaratnam was that the quality instead of declining, kept improving almost keeping pace with the quantitative expansion. As the results in the public examination became spectacular Mr. Jayaratnam's problems increased—instead of serving Tellippalai and its environs the school attracted students from all parts of the Peninsula and eventually ended up as an All Island School. A boarding catering for the needs of the students had to be undertaken. Despite all these problems Mr. Jayaratnam took the bold decision of incorporating the primary school Saraswathy Vidyasalai which though in the same premises was run as a separate school, into Mahajana College. Thus students joining the kindergarten class could continue their studies up to the University Entrance examination in the same school.

Mr. Jayaratnam has always been a forward looking man. Academic success though a very important criterion, does not *perse* make a good citizen. Building the body, building the character and giving the boy practical training are equally important. With expanded playgrounds he got the students trained systematically in athletics and games. Mahajana has excelled in Soccer. For four years running, they have been the champions of Jaffna. In 1965 a Mahajana Hockey player captained the All Ceylon Boys' team which had a successful tour in India. Games are valuable also in teaching discipline and co-operation to boys. But religious education is most important in developing discipline. Mahajana was started with the object of imparting education in a Hindu background, and therefore religious education always received pride of place. Music and practical training have served to round off the education and make it a complete preparation for citizenship.

Mahajana today is what it is solely due to the untiring efforts of Mr. Jayaratnam. His leadership, his easy accessibility, sympathy and consideration for the less fortunate and tact enabled him to build up a first class institution. Soft spoken but firm in decision, Mr. Jayaratnam maintained discipline without harshness and endeared himself to the parents and teachers alike. His wide outlook and desire to ensure that Mahajana will be in the forefront of education, gave Tellippalai an excellent school providing training for leadership and citizenship. Already the old students of Mahajana are holding positions of responsiblity in all walks of life—in the professions, in Government Service, in business and industry, so much so that wherever you go, you might knock against an old boy of Mahajana. May I add that I too am proud to call myself an old boy of Mahajana and conclude wishing Mr. Jayaratnam many happy years of service in his retired life.

C. Balasingam, C.C.S.
Retd. Permanent Secretary,
Ministry of Health.

Our Principal

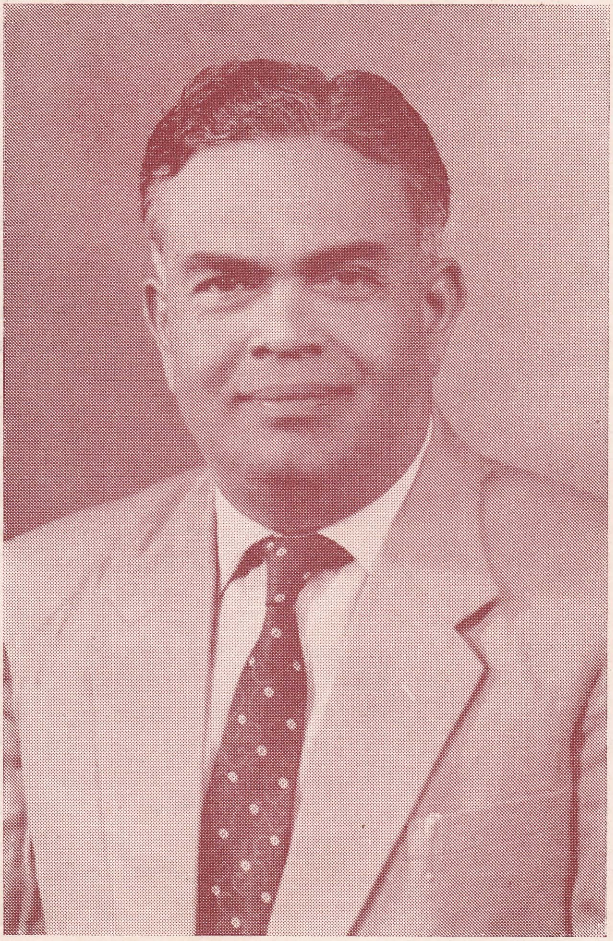

ON THE EVE OF HIS RETIREMENT

THE ILLUSTRIOUS SON OF A COURAGEOUS FATHER

Mahajana brought forth under modest and strained circumstances had made such fast strides in the course of a few years, so as to attain Super Grade status and shines today as one of the brightest stars in the firmament of education in Ceylon. It was started by the late Mr. Thuraiappahpillai with the primary object of giving education with a religious background to the predominantly Hindu children of the surrounding villages. Mahajana today had outstriped the narrow limits it was originally intended for, by being recognised by Government as an All Island College. It is therefore a matter of great pride to the Hindus of Ceylon to have a college of such eminence for the education of their children. The noble and exalted aspirations of the Founder have thus been translated into action by his illustrious son, if not by him.

Anyone knowing both the father and the son will not fail to be struck by the rare qualities such as courage of conviction, sincerity of purpose and devotion to duty being common to both of them and infer that the son had inherited the qualities from the father. The father breaks away from the powerful American Missionaries who had the full backing of the Government of the day and launches single handed on the stupendous task of starting a Hindu school. The son, keen on the expansion of the college so as to provide accommodation to the growing numbers and to give them a better type of education embarks on building more and more class rooms and laboratories without giving a thought to the where withal of achieving the objectives. The wonder is that both had, against all odds, succeeded in their endeavour.

In common with everything material Mahajana too had its share of set backs. The first came with the taking over of all assisted schools by the Government. The Principal, undaunted, carried on his selfless task with unflagging interest and enthusiasm; but the crushing blow to Mahajana and to the Principal came with the compulsory retirement of teachers at 55. The elaborate laboratory he had undertaken to build which by now would have been completed, had come to a grinding halt. It is our hope and prayer that the new Principal now securely, set in saddle, will bring it to fruition before long, so as to maintain the Mahajana tradition.

May Lord give Mr. Jayaratnam peace of mind and prosperity to lead a happy and contented retired life.

I have also to thank the Editor of the 'Mahajanan' for giving me the opportunity to express my admiration of the sterling qualities of Mr. Jayaratnam.

S. Kandiah
Retd. Soil Chemist

THE ARCHITECT OF MAHAJANA

My association with Mr. T. T. Jayaratnam extends over a period of nearly twenty years. I have worked with him as an assistant for thirteen years and as Deputy Principal for the last seven years. The rapid growth of Mahajana during this period is phenomenal. The period from 1952 – 1962 may be termed the Golden Age of Mahajana. The school was established in 1910 and it had to struggle for its existence against heavy odds. The dynamic leadership of the Founder and his foresight made the institution develop on right lines. He instilled into the children right values and traditions based on Hindu culture. After the demise of the Founder in 1929 the task fell on the ample shoulders of Mr. Chinnappah who to the best of his ability carried on the traditions of the Founder. After his death in 1945 the mantle was taken up by the chip of the old block, the worthy son of the worthy Founder. Rapid progress unprecedented in the annals of any other institution was the order of the day. Science laboratories were put up to cater to the needs of the Advanced Level Students. Under his regime, Mahajana could proudly boast of hundreds of students who entered the portals of the University of Ceylon. Scores of students entered the faculties of Medicine, Physical Science, Engineering and Arts annually from our Institution. In fact Mahajana College became a veritable university shedding its culture and lustre not only on Tellippalai and its environs but far and wide throughout the Island of Lanka. Many a student came to drink at this Fount of knowledge from the far nooks and corners of Ceylon. The spacious Assembly Hall and the administration block are an everlasting monument to the dynamic energy of Mr. T. T. Jayaratnam. Whatever he touched he turned into gold. Under his indefatigable leadership our college celebrated its Golden and Diamond Jubilees. Our Principal believed in a Total Education which catered to the whole development of the human personality. He had only one criterion in education which he used to tell us very often—ie. the true interests of the student. That was the measuring rod by which he judged the work of his staff. It was a pleasure to work under such a great and understanding educationist. His ever present smile and encouragement spurred on his co-operating staff to build Mahajana to glorious heights. He himself set an example by toiling hard in the interests of the institution. It is rather unfortunate that such a colourful and dynamic personality should be moved from our midst by the new dispensation to retire teachers before sixty. Though he has retired from the scene, it consoles us a great deal that he is still with us to guide us in running the institution. He will be a guide and source of inspiration to us on whose shoulders has fallen the responsibility of guiding the destinies of Mahajana. May Almighty Shiva shower the choicest blessings on him and his family.

M. Mahadevan
Principal, Mahajana College.

The Scouts & Guides Honour their Principal Emeritus

Who started the movement at Mahajana

The Secretary garlands The Principal

Guard of Honour

Welcome Speech

Presentation of Address

The Govt. Agent pins the Service Badge

E. V. Abeyasekera Esq. G. A. Speaks after the presentation

Scouts make presentations

The Principal speaks

The Chief Guest replies

At Tea

The Scouts & Guides Honour their Principal Emeritus

Who started the movement at Mahajana

The Secretary garlands
The Principal

Guard of Honour

Welcome
Speech

Presentation
of Address

The Govt. Agent
pins
the Service Badge

E. V. Abeyasekera Esq.
G. A. Speaks
after the presentation

Scouts make presentations

The Principal
speaks

The Chief Guest
replies

At Tea

AN ASSESSMENT

Anno Domini 1913. On the 24th of October an event took place at the humble lodging of Mr. Taylor Thuraiappahpillai of Tellippalai and this was to shape the destinies of thousands and thousands yet unborn. A perspiring father was pacing restlessly up and down to hear the outcome of the travails his loving wife was undergoing in one of the inner chambers. With a sigh of relief he heard that he had been blessed with a son. His joy knew no bounds and he thanked the Giver of all good things for His bounties as his prayer had now been answered. He appraised the boy's weight and found him a chubby chap; not merely a chip of the old block or the whole block itself; but much more than the block itself. He then made a tryst with destiny and yclept him Jayaratnam—a nomenclature which was to become famous in the educational circles of Ceylon.

At the age of five, young Jayaratnam followed his father to school. He did not whine nor was he unwilling, for it was only a home from home and the link he formed with Mahajana at that tender age was to last for over half a century during which period he was pupil, teacher and Principal. The teachers who taught him at the beginning later became his willing and admiring assistants when he became the head of the school. The proverbial poverty of the pedagogue pursued Mr. Taylor Thuraiappahpillai and when he died at the comparatively young age of 57, he bequeathed young Jayaratnam a great financial burden and family responsibility. Teaching was and is not a profitable profession and teachers like musicians belonged to the starving fraternity. They were not sure of a regular income and if music meant a dead living, teaching meant a living death. That was why the sage of Chelsea observed, "It is better to perish than continue school-mastering."

Mr. K. Chinappah who succeeded Mr. Thuraiappahpillai took the orphaned lad under his protective wings and steered a course for him. Therefore as a result of the early demise of his father he became a teacher at the young age of twenty and later entered the one and only Training College for English Teachers in Ceylon, at Thurstan Road, Colombo.

On completion of his training he came back to Mahajana and worked as an assistant teacher under the late Mr. K. Chinnappah.

It was at the time he took unto himself Miss Raniratnam Ponniah, his own cousin, as his partner in life. The alliance was a cent percent success. Mild and homely she with a serene and cheerful disposition proved to be a haven and a comforter to a man worn out with his multiplicity of labours. Under her tender care he settled down to the most significant period of his life—the principalship of Mahajana College. Moreover as the pledges of her affection she gave him four golden-hued cherubs to enhance his happiness.

Absolutely free from any trace of egotism they are all imbued with the spirit of service—the real Taylor tradition.

In Mr. Jayaratnam's life the inevitable does not always occur but the unexpected happens. In the year 1945 Mr. K. Chinnappah, who for all intents and purposes, appeared quite hale and hearty passed away all too suddenly. Mr. Jayaratnam was compelled to accept the

Principalship of the school and he accepted this onerous post in a prayerful attitude. From the date of his assumption the school made rapid progress in all spheres and its fame spread to the three corners of the country. In a very short period he achieved what a denominational Board of Directors of an educational institution with modest ambitions would have hoped to achieve in twenty years. The rise was so phenomenal that he came to be regarded as a model. He gave all the facilities that any city college could boast of, to a rural school. In short he brought the city to the country. Without any exaggeration it can be said that at the international conference of Secondary School Heads, if merit is the only consideration, Mr. Jayaratnam has a strong claim to represent Ceylon. It will not be out of place to refer here to Mr. K. Krishnapillai, who was second in command and stood shoulder to shoulder with Mr. Jayaratnam in building Mahajana. Scion of a long line of benefactors who made endowments to temples, schools and other charities, Mr. K. Krishnapillai never stinted anything if it was necessary for the onward march of Mahajana. In fact he overworked himself without any consideration for the drain on his purse or the strain on his health. It cannot be gainsaid that these two men raised Mahajana to the highest pinnacle of its glory. It was the happy privilege of the present writer to have been associated with these two during this time; but he was only a mere hyphen between two inspired syllables.

The retirement of Mr. Jayaratnam came as a bolt from the blue to the students and to the public. He was wrenched from Mahajana like flesh from a living body. So many memories of the past come to the mind and memory like a malady is eating my soul away as I pen these lines. Mr. Jayaratnam stands before me as handsome as a young prince out of the Old Testament with an active and enlarged mind within his youthful corporeal frame. Handsome as his face is, it becomes incomparably more lovely when he smiles and enlivens everything about him. He captures the heart of any one, neck and crop, by his symmetrical figure and his fetching smile.

On the 1st of January Mr. Jayaratnam relinquished the Principalship of Mahajana College. When the new academic year began on the 9th, the teachers, the taught and the others who went to Mahajana observed a vacancy, a voidness, a vacuum—the most observed of all observers, the great land mark, the architect was not there.

"Remembrance wakes with all
her busy train,
Swells at my breast, and
turns the past to pain"

C. Sinnathamby B. A. (Lond.)
Dip-in-Ed. (Cey.)
Fomerly of the Tutorial Staff,
Mahajana College

Third Eleven Soccer Champions J. S. S. A. – 1967

Seated : *Mr. A. Jogaratnam, K. Selvaratnam, The Principal, P Rajakanthan (Captain), W. Raveendran, Mr. V. Thiagarajah.*

Standing : *T. Radakrishnan, T. Sritharan, S. Kandasamy, T. Tharmeshwera, P. Thevanondarajah, P. Samarakody, N. Sribalagengatharan, N. Asokumar, S. Chandrakumar.*

Foreground : *S. Pathmanathan.*

Second Eleven Soccer Champions J. S. S. A. — 1955

A BORN LEADER AND ADMINISTRATOR

Whatever the yardstick be, Mahajana today stands out pre-eminently as a model institution and bids fair to become a vigorous centre of higher learning.

The success story of Mahajana is almost the success story of Mr. Jayaratnam, our Principal Emeritus. Founded and nurtured by an illustrious father, Mahajana has blossomed out into its present form under the care of his illustrious son. He has lived through the College ever since its strides in development. He is there always and one can even say that his blood runs through the veins of the beauty that is Mahajana. A prince among men, a born leader and administrator, he had laid the edifice for the future growth and prosperity of Mahajana. Due to his untiring efforts, a peaceful and serene atmosphere, helpful to the pursuit of education, culture and a harmonious development of the body, mind and soul, pervades the two and a half acre campus.

From the standpoint of the agony of our own involvement in education it is my humble opinion that his contribution to education is beyond evaluation. He never relied on powers of intuition to run the college. Careful planning and consultation of an objective nature preceded all his actions. Once he made up his mind on anything, he carried out his decisions without any mental reservations, come what may. He was never satisfied with passive adjustment to the nature cycle nor was he a mute witness to heinous crimes perpetrated in education. Everybody eagerly looked forward to be enlightened by his pronouncements on educational problems in his Annual Prize Day reports.

A sense of thoroughness, a heart for action, urbane simplicity, affable manners, vision, munificence and eloquence in the mother tongue and in the English language were always his strong points and they endeared him to everyone. Our Principal, illustrated to us by his actions how one could make one's life full of rhythm and music if one took care of every detail.

He gave the lie to the notion that education was meant only for the elite and paved the way for many a son and daughter of the Ampanai farmers to enter the portals of our Universities and thereafter occupy positions of eminence both in the public and the private sector.

Our Principal was never satisfied with basking in the reflected glories of the past. He wanted everyone to get involved in a meaningful way and participate in the making of a glorious present and paved the way for a still more glorious future. He always wanted a thread of continuity to pervade the successes and achievements of Mahajana.

Armed with an extra-ordinary sense of perception he could discern in everyone a latent talent which he harnessed in the service of Mahajana. The unique beauty of his way of doing things was that everyone felt consulted even though one's contribution may have been very little.

By gentle persuasion he has trained many a man who tried to make their personal frustration a rationale for aggressive action and through this process made everybody duty bound.

One could always see in his manner and deportment, the perfection of courtesy. We see in him a happy blend of everything good of the East and the West which charms everyone, who comes into contact with him. Even in anger, our Principal seldom flies into a rage but with his penetrative and radiating smile he is able to convey to others what he exactly feels about a problem. He has pleasing ways of winning people round to his point of view and his powers of gentle persuasion have been able to draw generous benefactions from all and sundry. Everybody recognised and respected him as the undisputed head. Everybody felt that the Principal was very close to him while in fact he was almost equi-distant from everyone.

He did not believe in cheap popularity nor did he ever play to the gallery. He has always been keen to give the students and teachers creativity, but at the same time took full precaution to see that they did not succumb to the anarchist view of no syllabus no time table. He channelled the flow of student energies to constructive ways. He tactfully spotted potential law breakers and trained them for citizenship. We could never forget the piety with which he kindled the spiritual consiousness of both students and teachers. The leadership and guidance he has provided for the people and institutions of the area mark him out as a pattern of civic piety.

He has the courage and dexterity to steer through any difficulty. There were times when Mahajana was caught up in the volley and vortex of turmoils but no one ever felt uneasy because our Principal was there to steer ahead through such turmoils with vision and fortitude.

The marvellous growth of the Mahajana campus under his stewardship will ever stand as a monument to his services. Today we see him ripe in years and graciousness. Even today, and for ever I dare say that the College will continue to come first in his daily thoughts. He was born great and he achieved greatness. Therefore the question of greatness being thrust upon him does not arise and will not arise. He will always be great.

Perhaps it is an irony of fate and an indication of the tragedies of our times that Mahajana could not enjoy his services as Principal at least for a few more years.

In conclusion, striking a personal note, I should say in all humility that it was he who shaped my future in full measure. When I was rather reluctant to proceed further after getting through my Senior School Certificate Examination it was he, who, as guide, friend and philosopher, insisted that I must go in for higher education. The guidance he has given me has proved a powerful incentive to my advancement. The Civics and the Logic I studied from him is still fresh in my mind and has always stood me in good stead.

Let us all in our own small way work for the future growth of Mahajana. That and that alone can please him more than anything else.

A. Ratnam
Lecturer, Polytechnical Institute, Jaffna

THE DAWN OF A GOLDEN ERA

T. T. Jayaratnam, son of an illustrious father took up the stewardship of Mahajana at the early age of 32. His dedication to education made the task of building up the school his sole ambition in life. Mr. Jayaratnam inherited from his father his versatility and the noble spirit of service, which earned for him the gratitude and good-will of the public.

I assumed duties as a teacher at Mahajana in the year 1926 and retired in the fulness of time in 1965. So I am in a position to know the many difficulties that confronted the father and the son. For Mr. Jayaratnam life was not a bed of roses. The untimely death of his father cast on his young shoulders a great burden. The ways of God are mysterious and Mr. Jayaratnam joined Mahajana as a teacher. This proved to be a great blessing not only to Tellippalai and its adjoining villages, but also to many other parts of Ceylon. The death of Mr. K. Chinnappah in 1945 came as a great shock to Mr. Jayaratnam, on whom fell the mantle of responsibility. His period of principalship covered a little over quarter of a century. The history of these twenty-five years deserves to be written in letters of gold. The college distinguished itself both in the academic and other spheres of activity. In fact the school became the envy of many older and better endowed schools. As a Principal he had the intuition to select the right man for the right job. He never swerved from the path of duty and this enabled him to get the co-operation of the parents and the public. Moreover Mr Jayaratnam watched the interests of all the students and kept in touch with them even after they had left school. I would also like to stress the religious fervour of Mr. Jayaratnam. He is a great observer of Hindu Culture and rites and whenever he launched on any task whether great or small he invoked the benediction of Lord Shiva. His unceasing activity was infectious and his assistants became his willing co-workers. The **espirt de corps** *that prevailed at Mahajana during his regime captured the hearts of all. It is sad to think that he had to retire under the new dispensation of the government. If he had been allowed to continue till his sixtieth year he would have accomplished much more. He had his plains for an up-to-date laboratory, a larger campus and a hostel with all modern facilities, a little away from the college premises. In concluding this article I thought of the following lines from a poem written by him for the Silver Jubilee Number of the Mahajanan.*

"If you can fully trust that all you do
Is e'er directed by the Hand of Heaven
If you with truth can tread Great Duty's way
Using the leav'n of love that all doth leaven
And at God's feet the fruits of your toil lay."

C. Sinnathurai B. A.
Formerly of the Staff

உள்ளத்தில் உள்ளான்

இலங்கையிலுள்ள ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் வரலாற்றிலே எமது அதிபரின் சேவை பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட வேண்டியதொன்ருகும். மகாஜன வரலாற்றில் இப் பெரியாரின் காலப்பகுதி பொற்காலமென்றுல் அது மிகையாகாது. பாலப்பருவம் தொட்டு இளைப்பாறுகை பெற்ற காலம்வரை ஏறக்குறைய அரை நூற்ருண்டு மகாஜன வேறு, தாம் வேருகாமல் பின்னிப் பிணைந்து தமது வாழ்வை அந் நிறுவனத்திற்கே அர்ப்பணித்தார்.

எமது கல்லூரி முதல்வரின் தந்தையாம் செந்தமிழ்ப் பாவலர் அமரர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள், இந்து மாணவர்கள் இந்துச் சூழலிலேயே கல்வி பெறல் வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் பலவகை இடுக்கண்களுக்கூடே மகாஜனவை நிறுவினுர். அமரர் அவர்களின் இலட்சியத்தினை நன்குணர்ந்த தனயன், அவரின் உள்ளக் கருவூலங்களை மகாஜனவில் பிரதிபலிக்கச் செய்து இலங்கைவாழ் மக்களின் உள்ளங்களிலெல்லாம் உளனுகியுள்ளார். மகாஜனவில் ஆசிரியப்பணி யாற்றிய காலத்தில் தந்தையிட்ட அத்திவாரத்தின்மீது மாணவர்களின் உடல், உள, மெய்ப்பாட்டு வளர்ச்சிகளுக்குத் துரித வேகத்தில் ஏற்ற வசதிகள் அளித்த பெருமை திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம் அவர்களையே சாரும். மகாஜனவில் முதல் விளையாட்டுத்துறை முதல்வராகவும், முதல் சாரணர் ஆசிரியராகவும், முதல் இல்ல இயக்குநராகவும், 'மகாஜனன்' சஞ்சிகைக்கு முதல் பத்திராதிபராகவும், முதல் இல்ல ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினுர்.

"இதனை இதனல் இவன்முடிக்கு மென்ருய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்"

என்ற குறள் வாக்குக்கிணங்க முன் வகித்த பொறுப்பினை மற்றைய ஆசிரியர்களிடம் ஒப்படைத்து மகாஜனச் சுமையைத் தாங்கும் பெரிய பொறுப்பாம் அதிபர் பதவியை ஏற்று அப்பதவிக்கு உயர்வு அளித்தார்.

இப்பெரியார் காலத்திற்ருன் கால் ஏக்கர் நிலப்பரப்பு மூன்றேகால் ஏக்கராக விசாலமடைந்தது. கட்டிடங்கள் விசாலமடைந்தன. மாணவர்களின் தொகை பெருகியது. பாடவிதானங்கள் பல்கிப் பெருக்க மடைந்தன. வகுப்பறைகள் அதிகரிக்கப்பெற்றன. கலைக்கூடங்கள் மாணவர்களின் கலை உள்ளங்களுக்கு வித்தாகின. விளையாட்டு மைதானம், திறந்த வெளியரங்கு, வாசிகசாலை, விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம், தொழிற் கூடங்கள், விடுதிச்சாலை, ஆலயம் என்பன நவீன முறையில் செப்பனிடப்பெற்றன. இருமாடிகொண்ட கட்டிட மண்டபமொன்று இன்றியமையாததெனக் கண்ட எங்கள் அதிபர் 1954ஆம் ஆண்டு ஒரு களியாட்ட விழா நடாத்த ஒழுங்குகள் செய்தார். தமது உடல்நலக் குறைவையும் பொருட்படுத்தாது மலாயா சென்று பழைய மாணவரிடமும் நன்கொடையாளரிடமும் பணம் திரட்டினர். அதனுற்ருன் இன்று வானளாவ உயர்ந்த மேன்மாடி மண்டபம் நம்முன் தோற்றமளிக்கிறது. ஆகவே, மகாஜன உயர் பாடசாலை அதிவிசேட தரத்திற்கு உயர்த்தப் பெற்றது. இதற்கு மூலகாரணமாக விருந்த எமது அதிபரை எங்ஙனம் மறக்கமுடியும். இப் பெருமகனுர் இட்ட முதல் பிழைக்காது, நன்முதலாகவே விளங்கிப் பல்கிப் பெருகிப் பூத்துக் குலுங்குகிறது.

பல்கலைக்கழகப் படிப்பினை எட்டியும் பார்க்க முடியாத கிராமப்புறத்து மாணவர்கள் பலரை ஆண்டுதோறும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள மருத்துவத்துறை, பொறியியற்றுறை, விஞ்ஞானத் துறை, கலைத்துறை, தொழில்நுட்பத்துறை முதலிய வற்றிற்கு அனுப்புகிற மகாஜன எம்மத்தியில் இருப்பது தெல்லிப்பழை செய்த தவமேயாகும்.

ஒரு பாடசாலை வாழ்க்கையில் வெள்ளி விழா, பொன்விழா, வைரவிழா ஆகிய மூன்றினையும் ஒருங்கே தம் சேவைக்காலத்தில் காணப்பெற்ற அதிபர் ஒருவர் இருப்பாரேல், அவர் எமது அதிபர் திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம் அவர்களேயாகும் எனத் துணிந்து கூறலாம். தம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் மகாஜனவிற்கே நல்கி திரிகரண சுத்தியோடு அந்நிறுவனத்தின் உயர்ச்சிக்கு வழிகோலிய மகாஜனவின் சிற்பியாம் எமது அதிபருக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு யாது உளது? மகாஜனவின் இலட்சியத்திற்கும் பாரம்பரியத்துக்கும் எமது அதிபரும், நிறுவியவரும் எங்ஙனம் தம் உழைப்பை நல்கினர்களோ அவ்வழியில் நாமும் உழைத்து அவற்றைப் பேணிக் காப்போமாக.

எமது அதிபரும் அவர் குடும்பமும் சகல செல்வங்களுடனும் சுகத்துடனும் வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் பாலிப்பாராக.

வை. பொன்னையா

(பெற்ருரும் பழைய மாணவனும்)

சேர் யோன் ராபாற் வெற்றிக்கேடயத்துக்கான
அகில இலங்கைப் பாடசாலைகள் உதைபந்தாட்டச் சங்கப் போட்டி
முதற் பிரிவு வெற்றிவீரர் — 1971

யாழ். பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்க உதைபந்தாட்டப் போட்டி
முதற்பிரிவு வெற்றிவீரர் — 1971
வெற்றி விருதுத் தொடர் — ஐந்தாம் ஆண்டு

யா. பா. வி. ச. முதற்பிரிவு உதைபந்தாட்ட வெற்றி வீரர் — 1972
வெற்றி விருதுத் தொடர் — ஆறும் ஆண்டு

யா. பா. வி. ச. மூன்றும் பிரிவு உதைபந்தாட்ட வெற்றி வீரர் — 1970

யா, பா. வி. ச. மூன்றும் பிரிவு ஃகொக்கி வெற்றி வீரர் — 1976

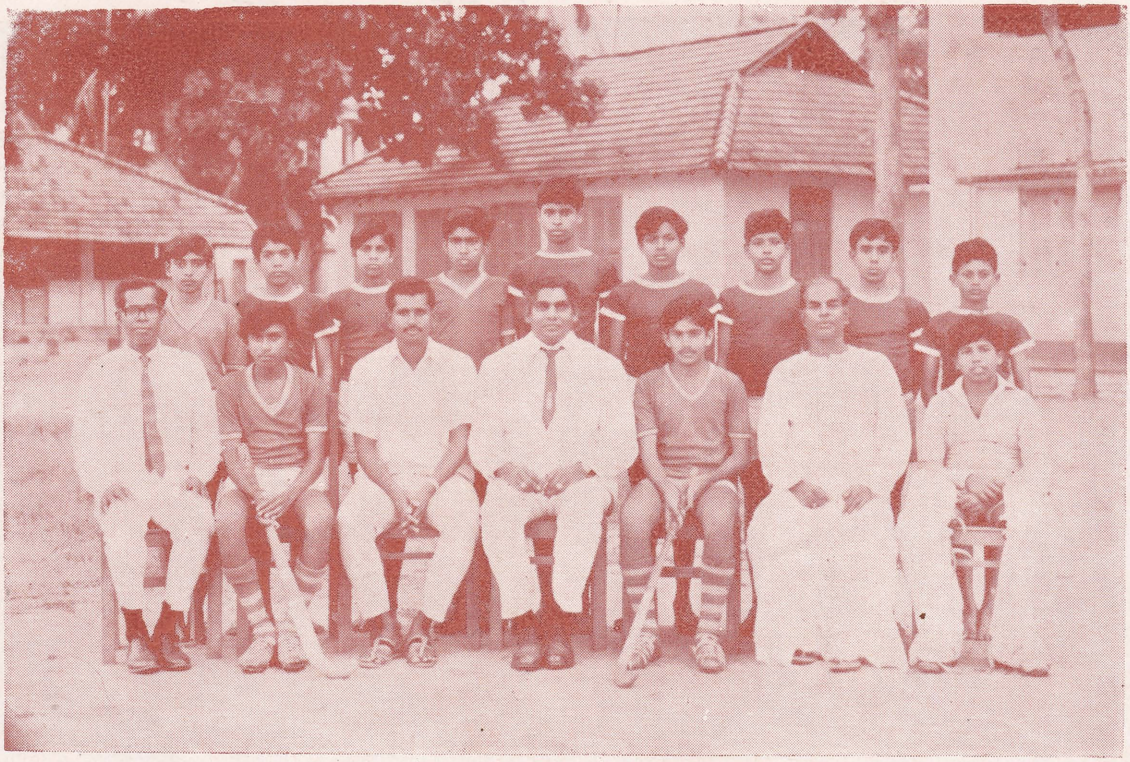

யா. பா. வி. ச. இரண்டாம் பிரிவு உதைபந்தாட்ட வெற்றிவீரர் — 1972

யா. பா. வி. ச. இரண்டாம்பிரிவு உதைபந்தாட்ட வெற்றிவீரர் — 1973

Second Eleven Soccer Champions J. S. S. A. — 1967

UNBEATEN TEAM IN THE NORTH

Seated : *The Principal, A. Jegasothy, P. Kugathasan (Captain), K. Sivakumaran, R. Navaratnam, A. Jogaratnam.*

Standing : *A. Skandarajah, T. Kanageswaran, P. Tharumakulasingam, S. Kumarasamy, S. Chandralingam, V. Thavarajasingam, K. Kamalanathan, R. Rajasingam.*

First Eleven Soccer Champions J. S. S. A. — 1964

Seated: *The Principal, Mr. T. P. Pathmanathan, S. Thirugnanasampanthar (Captain), N. Jegatheeswaran, R. Selvarajah, Mr. V. Shivasubramaniam.*

Standing: *K. Mahalingam, K. Navaratnasingam, A. Loganathan, N. Ganeshamoorthy, K. Kailasaratnam, K. Vinayagamoorthy, K. Sathianathan, V. T. Mahalingam, K. Singaram.*

ஒளிவீசும் ஒப்புயர்வற்ற இரத்தினம்

நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் மகாஜனக் கல்லூரியிற் சேர்ந்த யான், எங்கள் அதிபரைப்பற்றி அதிகம் அறியா நிலையிலிருந்தேன். வெண்மை உடையலங் காரத்திற்கொப்ப, புன்சிரிப்புடன் கூடிய கம்பீரமான அவரது தோற்றமும், அன்பு மொழிகளும், கல்லூரியில் அவரது நிர்வா கமும் என்னை அவர்பால் ஈர்த்துக்கொண் டன. நான் மாணவ தலைவனுகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டபோது அவருடன் அளவ ளாவ ஓரளவு வாய்ப்புக்கிடைத்தது. சென்ற ஆண்டில் சிரேட்ட மாணவ தலைவனுகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எனக்குக் கல்லூரி ஒழுங்குகள் பற்றி அவருடன் அடிக்கடி கலந்துகொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. இதனல் அவரை ஓரளவு என்னுல் முற்றுக உணர முடிந்தது.

ஒழுக்கத்தின் தந்தையும், இருப்பிடமு மான உயர்திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம் அவர்கள் அதிபர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஞான்று, கல்லூரியின் சிரேட்ட மாணவ தலைவனுக இருந்த நான் அவரது சேவைபற்றி வெளியிடும் மலருக்கு அறிக்கை ஒன்று அளிக்கக் கிடைத்த சந் தர்ப்பம் பெற்றமையாற் பெரு மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். கல்லூரியின் புகழுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் தூண்களாக அமையும் ஒழுக்கம், கலை, கலாசாரம், விளையாட்டு முதலியவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் பலப் படுத்தும் நோக்கமாக ஒருவர் எடுத்துக் கொள்ளும் ஒழுங்கான படிப்படியான முயற்சிகளினுல் கிடைக்கும் நற்பயனே ''முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சி அடையார்'' எனும் முதுமொழிக்கு ஆதாரமாக நிற்கக் காணலாம். அரும்பெரும் குணங்களும், அவற்றைக் கட்டிக் காக்கும் மெய்யறிவும் மிகுந்த எங்கள் அதிபரைப் பற்றி அறிவிலும் ஆற்றலிலும் மிகக் குறைந்த நிலையிலுள்ள யான் எடுத்துக்கூறுவதற்கு என்ன இருக் கின்றது!

மனிதன் மனிதனுக வாழ முக்கிய மாகத் தேவையானது ஒழுக்கம்தான்.

''ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.''

எனும் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் மணி வாக்கும் இதையே எடுத்தியம்புகின்றது. கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் எல்லா மாணவ மாணவிகளும் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்றுவிட மாட்டார்கள். பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்றவரும், பெருதவருமாகிய இரு சாராரும் தமது பிற்கால வாழ்வைப் பண்பும், பயனுமுடையதாக அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். '' உங்களில் எத்தனை பேர் வைத்தியராகவோ, பொறியியலாள ராகவோ வருவீர்கள் என்பதுபற்றி எனக் குக் கவலையில்லை; ஆனுல் இக் கல்லூரியி லிருந்து வெளியேறும் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது வாழ்வைப் பண்பும், ஒழுக்கமும் நிறைந்ததாக அமைத்துக்கொண்டால் அதுவே எனக்குப் போதுமானதாகும்,'' என்று அதிபர் ஒருமுறையன்று, பலமுறை எங்களுக்குக் கூறியுள்ளார். இது, அவர் மாணவர்களது ஒழுக்கத்தின்மேற்கொண்ட ஆர்வத்தை எமக்கு எடுத்துணர்த்துகின் றது. இப்படியாக ஒழுக்கத்தின்பாற் கொண்ட பற்றுதல் காரணமாக அவர் அதனைக் கட்டிக் காக்க வியத்தகு பல வழிவகைகளை மேற்கொண்டிருந்தார்.

ஆற்றலும், திறமையும், ஊக்கமும் கொண்ட இப்பெருந்தகையாளர் எங்கள் மாணவதலைவர் குழாத்திற்குத் தலைவராக வும், தந்தையாகவும், தெய்வமாகவும் இருந் தார். கல்லூரியில் நடைபெறும் எந்த ஒரு விடயத்திலும் ஒழுக்கத்தை எதிர்பார்க்கும் இவர், எங்கள் குழாத்தின் நடத்தை யிலும் அதனை எதிர்பார்த்தார். நாங்கள் தேவை யேற்படும் வேளைகளில் முக்கியமா கக் கல்லூரி வைபவங்கள் நடைபெறுவதற்கு ஓரிரு தினங்களின் முன்பாக அவரது தலை மையில் கூடுவோம். அவ்வைபவங்களில் நிலைநாட்ட வேண்டிய ஒழுங்கு முறைகள் பற்றி அவர் கூறுவார். இக் கூட்டங்களில் எல்லா மாணவ மாணவிகளுடனும் இன் முகத்துடன் பேசுவார். கல்லூரியிலும், கல்லூரி வைபவங்களிலும் ஒழுங்கை நிலை நாட்ட அவர் கூறும் அறிவு முதிர்ந்த கருத்துக்கள், வழிவகைகள் என்பவை வேறு எந்தவித மாற்றமைப்பும் செய்ய வியலா நிலையிலிருப்பனவாக நாம் உணர் வோம். குறிப்பாகக் கல்லூரி வைபவங்களில் ஏற்படக்கூடிய சிக்கலான பல நிலைகளிலும் ஒழுங்கை வெகு இலகுவாக நிலைநாட்டக்

கூடிய வழிவகைகளை வைபவம் ஆரம்பிக்கு முன்னரே எடுத்துரைப்பதில் இவருக்கு நிகர் இவரென்றே கூறவேண்டும். அவ்வவ் வைப வங்களில் அவர் கூறிய அதே சிக்கல்கள் ஏற்படும்போது நிறைந்துநிற்கும் அவரது நீண்டகால அனுபவமும், ஆற்றலும், திற மையும் ஒளிரத் தொடங்கி எம்மை யெல லாம் வியப்பிலாழ்த்திவிடும்.

மாணவர்களின் படிப்பைப் பொறுத்த மட்டில் அவர் மிகவும் கண்டிப்பானவர். காலத்திற்குக் காலம் மாணவர்களுக்குக் கல்வியில் ஆற்றலை ஊக்கக்கூடிய பல புதுப் புது வழிகளை ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் ஏற்படுத்தி மாணவர்களைக் கல்வியில் ஈடு பாடுடையவராக ஆக்கிவிடுவார். மாண வர்களுக்குக் கூட்டங்களில் அடிக்கடி அவர் கூறும் ஒரு கருத்து என் மனத்தில் நிற்கிறது. ''ஒருவன் ஒரு குதிரையை நீர் பருகச் செய்ய அதன் தலையை அதன் வாய் நீரிற் படும்படி அமிழ்த்தி மட்டுமே பிடிக் கலாம். பலாத்காரமாகவோ வேறு முறைக ளாலோ அதனை அவன் நீர்பருகச் செய்து விட முடியாது. நீரைக் குடிப்பது குடிக்கா மல் விடுவது குதிரையைப் பொறுத்த தாகும்.'' இவ் விளக்கம் மாணவர்களின் கல்விக்கும் பொருந்தும் என அதிபர் தமது கருத்திற் கூறுவார்.

மகாஜனக் கல்லூரி கல்வி, ஒழுக்கத்தில் மாத்திரமல்ல, விளையாட்டிலும் இலங்கை யின் தலைசிறந்த பாடசாலைகளின் பட்டிய லில் தனக்கென ஓர் இடம் அமைத்து நிற் கிறது. இவ்வருட முற்பகுதியில் யாழ்ப் பாணத்தில் நடைபெற்ற அகில இலங்கைப் பாடசாலைகளுக்கான உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் மகாஜனக் கல்லூரி முதலிடத் தைப் பெற்றமையை இவ்விடத்திற் கூறிக் கொள்வதிற் பெருமை கொள்கிறேன். நானும் எங்களது கோஷ்டியின் ஓர் அங்கத் தவன் ஆதலால் எங்களது கோஷ்டி பற்றி, — அதாவது வெற்றிக்குரிய காரணம் பற் றிச் சில வார்த்தைகள் கூறலாமென விழை கிறேன். எங்கள் அதிபர், கோஷ்டியின் ஒவ்வொரு வீரனைப்பற்றிய சரித்திரத்தை யும் அறிந்திருந்தார். கோஷ்டியின் நடத் தைகள் பற்றி அவர் எங்களுக்குக் கூறும் போது ''எந்த ஒரு கோஷ்டியும் விளை யாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் நன்றாக விளையாடி வெற்றி பெற்றுவிட்டால் மாத் திரம் போதாது. கோஷ்டியின் வீரனெவ் வொருவனும் நல்ல பழக்கவழக்க முடையவ னாக, சகோதர மனப்பான்மை மிக்கவனாக விளங்கவேண்டும். விளையாட்டில் குறை வான நிலையிலிருந்தாலும், மேற்கூறிய தன்மைகளைப் பெற்று நிற்கும் கோஷ்டியே மக்களிடையே நன்மதிப்பைப் பெற்று நிலைத்து நிற்கும். எனவே, கோஷ்டியின் ஒவ்வொரு வீரனும் விளையாட்டை ஒழுக்கத்தைப் பேணி நல்ல சுபாவமுடை னாக இருக்கப் பழக வேண்டும். சகோதரத் துவத்தை வளர்ப்பதே விளையாட்டுகளின் முக்கிய, அடிப்படையான நோக்காகும்'' என்றெல்லாம் நிறைய அறிவுரைகள் வழங்கி இருக்கின்றார். இப்படியான ஒழுங்கை எமது கோஷ்டி நிலைப்படுத்தி, திறமையாக விளை யாடியமையினாலேயே எங்களது கோஷ்டி யின் புகழ்க்கொடி இன்றும் இலங்கை யெங்கும் வானளாவப் பறந்து கொண் டிருக்கின்றது. வரும் ஆண்டுகளிலும் இவ் வெற்றியை எமது கோஷ்டிகள் பெறும் என்பதே எனது திண்ணமான எண்ணம்.

எனது அபிப்பிராயப்படி அன்னாரது அதிபர் பதவியின்கீழ் இக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற எல்லா மாணவ மாணவியரும், ஏன், அவரது மேற்பார்வையின்கீழ்க் கல்வி கற்பித்த எல்லா ஆசிரியர்களும்கூட முற் பிறவியில் ஏதோவிதமான புண்ணியம் செய்தவர்கள் என்றே கூறவேண்டும். அதிபர் அவர்களின் சேவை பற்றிய புகழ் இலங்கை யெங்கும் பட்டொளி வீசிப் பறக்கின்றது. ஆம்! நாலா பக்கங்களுக்கும் ஒளியை அள்ளியெறிந்து பிரகாசித்துக் கண்கூசச் செய்யும் இயல்புள்ள வைரத்தை எவ்விடத்தில் வைத்தாலும், அது தொடர்ந்து ஒளிர்ந்து கொண்டே இருக்கும். கல்லூரியுடன் மட்டும் ஒன்றியிருந்த இவரது சேவை இலங்கையெங்கும் வியாபித்துப் பரவ, இயற்கை செய்த திருவிளையாடல் தான் இவர் ஓய்வுபெற்றமை. மாணவ உல கிற்கு இவர் செய்த சேவைகள் சொல்லி லடங்காதவை. உயிருடன் ஒன்றிவிட்ட சேவைசெய்யும் இவரது தியாக உணர்வு, இவரை நன்னிலைக்கு உயர்த்தும் என்பது எனது அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை. இப் பெருந்தகையாளர் வருங்காலங்களிலே எல் லாப் பேறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ எல்லாம் வல்ல இறையை வேண்டி நிற் கிறேன்.

க. மோகனராம்
(சிரேட்ட மாணவ தலைவன்)

சுந்தர அதிபரேரே!

— நா. சண்முகலிங்கம் —

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் அமைத்தலிலும்
ஆங்கோர் ஏழைக்கு அறிவூட்டல் மேலென்றே
சொன்ன கவிச்சொல்லைச் சிறிதேநரம் எண்ணிடுவோம்
ஆயிரமா யிரம்பேரின் அறிவுப் பசிதீர்க்கும்
அற்புதமாந் தன்மையினுக் கிணைதா னுண்டோ ?

தூயநல் நெஞ்சந் தன்னில் துணிவுகொண் டிருந்த தாலே
ஆயநற் கலைகள் தம்மை ஆர்வமாய் வளர்த்தே எங்கள்
மேவுமா சனக்கல் லூரி மேன்மையை உலக மெல்லாம்
ஏமுறப் பரவச் செய்தாய்; சீரிய கலைக ளுள்ளே
நாடகக் கலையை மெத்த நயம்பட வளர்த்துப் பெற்ற
ஈடிலாப் பரிசின் மேன்மை எடுத்தெடுத் தியம்பப் போமோ?
நாடதை அறியு மன்றோ?

ஆயநுண் கலைக ளெல்லாம் அளிக்கின்ற கூடம் தன்னைக்
கோயிலென் றழைப்ப ரன்றே குழந்தைகள் சமயக் கல்வி
தூயநன் னெறியிற் செல்லச் சுந்தர அதிப ரேறே
கோயிலொன் றமைத்தா யன்றே கும்பிடு கின்றோம் நாமே!

தமிழரைக் கட்டி யாள்தல் சங்கடம் பெரிதென் பார்கள்
கமழ்புகழ் கற்ற செல்வர் காரிய வீரர் மற்றும்
அமைகலை வளர்க்கு மான்றோர் அனைவரு மமர்ந்த ஆசி
ரியர்குழு தன்னைக் கட்டி,
தமரென அன்பு காட்டித் தனிப்பெருஞ் சாலை தன்னைப்
புகழுடன் நடத்தி னாயே! புதுமையுன் ஆற்ற லையா!

ஆங்கிலம் புகட்ட வல்ல ஆற்றலைக் கூறு வோமோ?
தாங்கிநின் தந்தை மேன்மை தழைத்திடச் செய்த பான்மை,
ஓங்கினர் உழைப்பி னாலே ஊர்தொறும் சென்று சென்று
உயர்நிதி திரட்டி வந்து,
பாங்குறு பாட சாலை தன்னைநீ பாடு பட்டுப்
பல்கலைக் கழக மாக்கிப் பாரினில் விளங்கச் செய்த
நல்லியற் சேவை தன்னை நாமெடுத் துரைக்கப் போமோ!

சொத்தெலாம் பொதுச்சொத் தாக்கி இத்தரை மாந்தர்க் காக
மெத்தவே உழைத் துழைத்து மேன்மைகொள் கல்விச் சாலை
வைத்தபேர் துரையப் பர்தம் மனத்தினைக் குளிரச் செய்த
வித்தக ஜயம் விளங்கும் ரத்தின! இறைஞ்சு கின்றோம்.

உள்ளத்தின் பண்பாலே உயர்ந்திட்ட உத்தமன்நீ
வெள்ளையுளங் கொண்டதனல் வெற்றிபல கண்டவன்நீ
அன்பின் பிறப்பிடம்நீ ஆதலினுல் உன்னுடைய
என்பும் பிறர்க்காய் ஈந்துபணி செய்பவன்நீ.

பதவிகள் பட்டம் வந்தால் பண்பதை விட்டே நம்மோர்
உதவிகள் செய்தல், மற்றும் உண்மையை மறத்தல் கண்டோம்
பதவிகள் பட்ட மேறப் பணிந்திடும் பெருமை தன்னைப்
பண்புடை நாய காஉன் கண்ணிய வாழ்விற் கண்டோம்.

மன்னவர் தமையு மீர்க்கும் நின்னரும் தோற்ற மேற்று
நிதம்நிதம் நெஞ்சம் ஆர்க்கும்
புன்னகை கவலை தீர்க்கும் புரிநடை உறுதி சேர்க்கும்
என்னிட ரெமக்கிங் கையா! இணையிலாக் குருவி டத்து
நன்னடை பயிலப் பெற்ற நாமிறு மாப்ப டைந்தோம்.

ஓய்வுதான் பெற்ற போதும் ஊர்நலம் குறித்து நாளும்
தாயெனச் செய்யும் சேவை தணிந்திடாய் தந்தை யேநீ
தூயநற் றுணைவி யோடு சுந்தரப் புதல்வர் சூழ
ஆயநற் சுகங்கள் பெற்றே ஆண்டுகள் பல்கி வாழி!

⁂

மகாஜன மதிப்பேட்டிலிருந்து

இப் பெருமக்கள் கல்லூரியைக் காணப்பெற்றேம். பெரும் பொருளுண்மையைப் பேசினேம். கல்லூரி முதல்வரும் துணை முதல்வரும் பேராசிரியப் பெருமக்களும் மிக்க அன்பு காட்டி மகிழ்வித்தார்கள். மாணவர்கள் அடக்கம் முதலியவற்ருல் சிறந்து விளங்கினர்.

இக் கல்லூரி மேன்மேல் வளர்ந்து பெரும் பயன் விளைத்தினிது நடந்து கொண்டு விளங்கும். இது திண்ணம்.

— சிவம்

M. Vamadevarajah

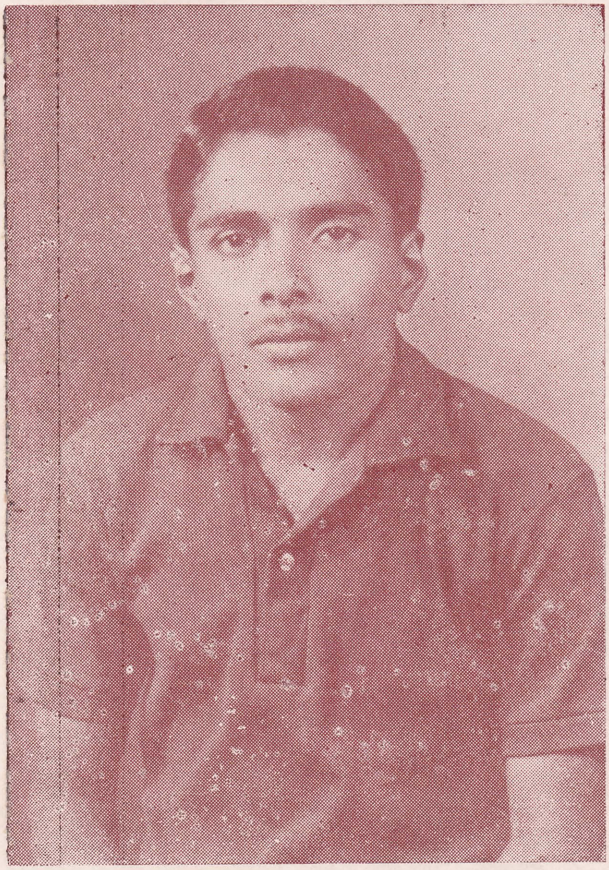

CAPTAINED THE ALL CEYLON SCHOOLS HOCKEY TEAM
IN 1966

R. Mahendra

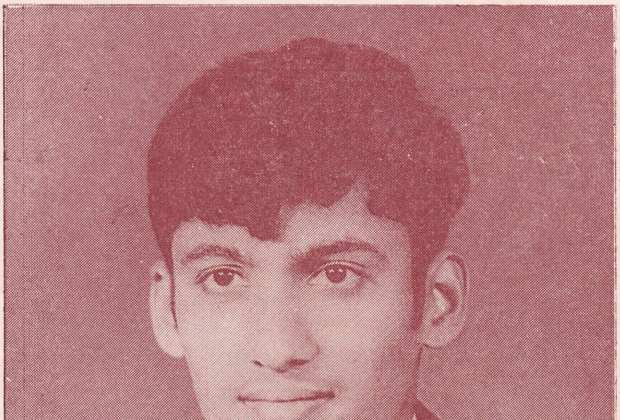

VICE-CAPTAIN OF THE ALL CEYLON SCHOOLS
HOCKEY TEAM — 1970

TO SIR WITH LOVE

I joined Mahajana College in the year 1969; but I had heard of its great name and fame long before. Many people spoke in glowing terms of the Principal of Mahajana College and its achievements. I longed to see him. Still more I wanted to study in the school that was run by him. It was with great awe and respect that I entered the precincts of Mahajana College. There was an atmosphere of calm as the children returned from the College after their morning prayers.

I asked one of the students where I could see the Principal. He pointed out to Mr. Jayaratnam who was himself returning from the temple. When he entered the office, I approached and greeted him in a faltering voice, 'Good morning Sir.' He returned the greetings in a sweet manner and the opinion I was given about him was confirmed. He gave me confidence and sent me with the peon to one of the Advanced Level Classes to study Science.

From the very outset I was quite at home at Mahajana. Our Principal is not only active in himself but is the cause of Activity in others. He scorned idleness and dilly-dallying. He wanted us to be complete men. He appreciated smartness, honesty, a keen sense of duty and hard work. From the very start I was a hosteller at Mahajana. He took a deep interest in the activities of the hostellers and their well-being. Very often he paid visits to the hostel and knew all about every hosteller. From what I knew of Mr. Jayaratnam he is a great administrator and educationist. Those of us who had been lucky to be at Mahajana will always remember him with kind thoughts and gratitude. As one who has entered the University from Mahajana I shall always cherish the utmost regard for our beloved Principal.

Mohamed M. M. Jameel
President, Science Association

உ
சிவமயம்

தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி அதிபராகக்

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் அரும்பெரும் பணிபுரிந்த

திருவாளர் தெ. து. ஜயரத்தினம், B. A. (Lond.), J. P.

அவர்கள் இளைப்பாறுங்காலை

கல்லூரி உயர்தர மாணவர் மன்றங்களால் வழங்கப்பட்ட

பாராட்டு மடல்

உலகினிலே பலபேர்கள் தோன்றிடுவார். எனினும், உயிர் உள்ள காலத்தில் உள்ளபடி வாழ்பவர்கள், உண்மையில் மிகச் சிலரே. தாமுண்டு தமதென்று தனிவாழ்க்கை வாழாமல் ஊருண்டு, உலகுண்டு என்று உண்மை நெறிதனிலே, சீர்கொண்ட தொண்டாற்றிச் சிறந்திடுவோர் மிகச் சிலரே.

துரையப்பவள்ளல் தரவந்த இரத்தினமே,

உலகுக்காய் வாழ்கின்ற உத்தமர்கள் மத்தியிலே, திலகம் எனத் திகழ்ந்தார் தீரர் **துரையப்பர்.** துரையப்பர் உயர்சேவை உரைகட்கடங்காது. அவர் தந்த பெருஞ் செல்வம், அவரே நம் **ஜயரத்தினம்.** தந்தையார் தந்திட்ட இந்த உயர்மகனின் விந்தைமிகு சேவை விதந்துரைக்க அடங்காது. என்றாலும், எமதுள்ள உணர்ச்சிக ளிங்குரையாகும்.

தந்தைவழி நிற்குந் தனய,

கல்லூரி வளர்ச்சியை உன் கண்போல் மிகக் காத்தாய். உன்னுயிரை அதில் வைத்தே உயர்சேவை பல செய்தாய். தந்தைதரு சிறு பள்ளி தாரணியில் உயர்ந்தோங்க, உள்ள துடிப்போடு உழைத்தாய் பெரிதாக. பள்ளி வளர்ச்சிக்காய்ப் பணம்சேர்க்கும் வேளையிலுன் வெள்ளையுளம் கண்டே அள்ளிக் கொடுத்தார்கள். உன்னுள்ளத்து உயர்வாலே உயர்ந்தது நம் கல்லூரி.

ஆண்மை நிறைந்த ஐயனே,

நின்னரிய தோற்றமும், நின் புன்னகையின் ஆற்றலும் என்னென்ன கதை பேசும்! எல்லாமே காவியந்தான். அன்னநடை அழகென்று சொல்லிடுவார். ஆனாலும் உன் நடையோ உரைக்கின்ற உறுதிக்கோர் இணையில்லை. கண்களிலே வீசும் கருணை ஒளியாலே, எங்களையெல்லாம் ஆட்டி எமைக் கடமைசெய வைத்தாய்.

ஒழுக்கத்தோடிணைந்த கல்வி அளித்த ஒப்பிலாப் பெரியோய்,

அறிவுப்பசி தீர்த்தே ஆயிரமாயிரம் பேரின் வறுமைதனைத் தீர்த்தாய்; வளர்ந்தோர் பல ருன்னால், பொறியியலில், மருத்துவத்தில், போற்றும் கலைத்துறையில் உயரியதாய்ப் பல பேர்கள் ஓங்குவதற்கு வழிசெய்தாய். கல்வியிலேயல்லாத கவினுர் பிறதுறையில், எல்லை யிலாப் புகழ்காண என்றென்றும் நீயுழைத்தாய். நாடகமா? விளையாட்டா? நமக்குப் பயன் செய்யும் நல்லனவெல்லாம் வகுத்தே நாமுயர வழிசெய்தாய். இன்றெமது கல்லூரி இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் என்ன வளர்ந்தது கண்டு உன்னை, உனதுயர்வை உரைக்காதவ ருண்டோ?

Felicitations to our Principal when he was made a J. P. in 1967

At Dinner at Palm Court with his Colleagues.

P. T. A. Secy.
thanks the Guests
at
a public meeting

The Chief-Guest
thanks
His colleagues

and

Greetings in a
Silver Casket
from the President,
Teachers' Guild

The Public

Tea in Progress

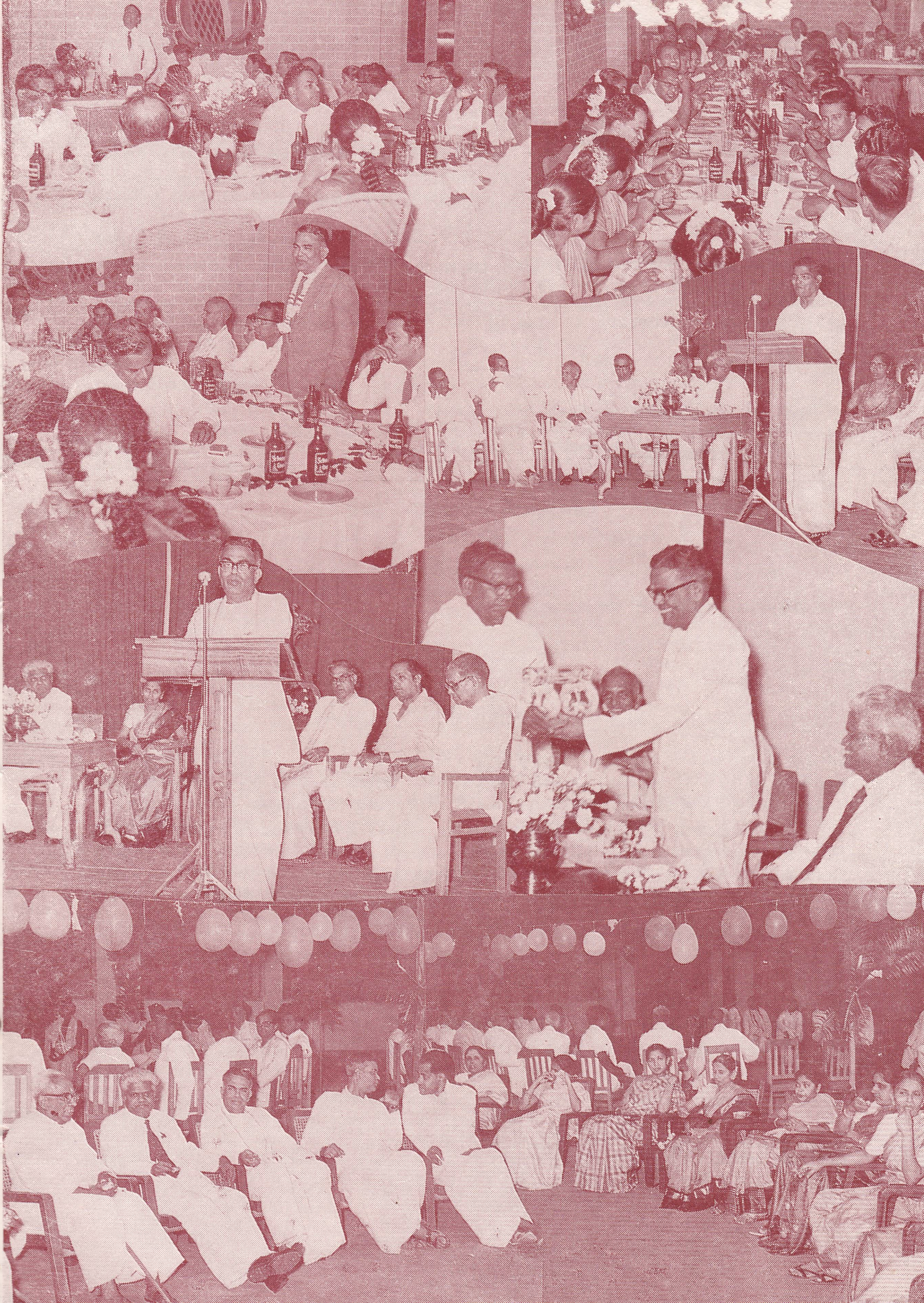

மங்கல மனைமாட்சி பெற்ற மாண்புடைத் தலைவ,

உத்தம, உன் பணிக்கெல்லாம் உறுதுணையாய் இருந்திட்ட சத்தியமாம் நின்துணைவி சால்போ மிகப் பெரிதே. முத்தான செல்வங்கள் நீ பெற்றதிறையருளே.

சாந்தி நிலவ அருள் சமாதான நீதிபதி,

முந்தியடித்தே பட்டம் தனைவாங்கும் இந்த உலகின் இயல்புதனில் நீங்கி, உந்தனையே நாடியது உயர்வான பட்டமொன்று. சிந்தனைக்கும் எட்டாத நின் சிறப்பான சேவைக்கு இந்தவிதப் பட்டமெலாம் எந்தளவென் றுலகறியும். பட்டந்தான் உயர்ந்ததுவுன் பண்பான சேர்க்கையிலே. உன்னையறிந்தாய், **''உனை நீ அறி''** என்ருய். எம்மையறிந்தோம் நாமின்பம் மிகப்பெற்ருேம்.

பாராட்டுரை பெறும் பண்புடை நாயக,

அரச, உன் சேவைக் கெல்லாம் பரிசாய் எமதரசார் பணித்தார் உனக்கு ஓய்வே. உழைக்கும் உழைப்பாளிக்கு ஓய்வு அவசியமே. வாழ வழி தந்த பெரியோய்! நாமெல்லாம், தழைக்க வழிகாட்டுந் தலைவ! நீ நம்மோடு நீண்ட நெடுங்காலம் நீடூழி வாழ்ந்திட, நம் நெஞ்சம் திறந்திறைவன் நேர்பாதம் பணிகின்ருேம்.

நீவிர் கொள்க ஜெயம்!

ஒளி எங்கும் வீசட்டும் இரத்தினம்!!

மகாஜனக் கல்லூரி,
தெல்லிப்பழை,
14-2-71.

இங்ஙனம்,
உயர்தர மாணவர் மன்றங்கள்

⁕

மகாஜன மதிப்பேட்டிலிருந்து

இந்தக் கல்லூரி ஆரம்பகால முதல் இன்றுவரை வளர்ந்த சரித்திரத்தை நேரில் அறிந்தவர்கள் மிகச் சிலர். ஆனல் அவர்களுள் நானும் ஒருவன். 1910ம் ஆண்டில் இந்தக் கல்லூரி ஸ்தாபிக்க முன்னமே இதன் ஸ்தாபகர் திரு. தெ. அ. துரையப்பா பிள்ளை அவர்களை நான் அறிவேன். அந்தக் காலத்தில் கனம் துரையப்பா பிள்ளை அவர்களின் மாணவனயிருந்து கல்வி கற்றேன். அப்போது யாழ்ப்பாணத்துள்ள தலைமையாசிரியர்களுள் திறமைவாய்ந்தவராயிருந்தார். தமிழறிவும் ஆங்கில அறிவும் உடையார். சமுதாயக் கொள்கைகளிலும் முன்னேற்றக் கோலமுடையவராயிருந்தார்.

அவர் வாழ்க்கைச் செயல்களில் மகத்தானதாகத் துலங்குபவை இரண்டு. முதலாவதாக இந்தக் கல்லூரியை ஸ்தாபித்தது. விடாமுயற்சியோடும் பரந்த நோக்கத்துடனும் இப் பயிரை வளர்த்தெடுத்தார். அவருடைய இரண்டாவதான செயல் அவர் பெற்றெடுத்த புத்திரன் — தந்தை கட்டியதைப் பெருப்பித்தும் சிறப்பித்தும் வைத்த இக் கல்லூரி அதிபர் திருவாளர் ஜெயரத்தினமவர்கள். நமது ஊர்க் கிராமத்தில் சிறந்த கல்வியூட்டும் இந்த மாபெரும் ஸ்தாபனம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது எமது மக்களின் தவப் பலனேயாகும்.

மகாஜனக் கல்லூரி மேன்மேலும் மேலோங்கி வளர எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக.

26-6-1966 S. J. V. செல்வநாயகம்

J - 10

உ

சிவமயம்

தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில்

புகழ் படைத்த அதிபராய்

இருபத்தாறு ஆண்டு பணிபுரிந்து

கல்லூரி விடுதிச்சாலையின் போஷகராயும் திகழ்ந்த

திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம், B. A., J. P.,

அவர்களைக் கௌரவித்து நிகழ்த்திய

பிரிவுபசார இராப்போசன விருந்து வைபவத்தின்போது வழங்கிய

பாராட்டுரை மடல்

திருமிக்க நல்லோரின் திறம்போற்றல் மிகஇனிது,
பெருமைநலம் பேசுவதும் பேணுவதும் நம்கடனும்.

மகாஜனப்பேர்க் கழகத்தை வகுத்தமைத்த மாண்புடையோய்,
ஜயரத்தினம் எனும்பேர் மருவியநற் செயலாள,

இருபத்தைந்து ஆண்டின்முன் இக்கழகம் இருந்தநிலை கேட்டோம். ஒருபத்து யாண்டிற்குள் உயர்ந்தநிலை நீ தந்தாய். கருமத்தின் கண்ணுகிக் கருத்தெல்லாம் அதற்காக்கிக் காரியங்கள் நீ புரிந்தாய்; கதித்தது நம் கல்லூரி.

தந்தை துரையப்பர் தந்தளித்தார் ஒரு பள்ளி. விந்தை பல செய்ததனை மேனிலையில் நீ வைத்தாய். விண்ணுயர்ந்த மாடத்தில் விரித்துயர்த்துங் கொடியசைப்பால் அண்ணல், நின் தந்தையார் அகத்தாபம் அகற்றினை நீ. தந்தைவழி வந்த தருமநெறி போற்றல் மைந்தர் கடன் என்ற மனுவாக்குக்கு இலக்கியம் நீ.

செயலாற்றல் மிகப்படைத்த சீராள,

கட்டடங்கள் எழுப்பிடலாம்; கலைகள் புகுத்திடலாம்; உற்றிருக்கும் உயர்நிலையை ஓம்பலோ மிக அரிது. அரியதென்பது ஒன்று நினக்கு எளியதென யாம் கண்டோம். பன்னூறு நற் பணிகள் படைக்க மனம் பதித்தாய்; அந்நூற்றிற் சிற்சிலவே ஆண்டுதொறும் அமைத்தாய்; எந்நாளும் இத் தகவால் எம் கழகம் தன்னிலையில் முன்னேக்கி முன்னேக்கி முன்னேறும்படி வைத்தாய். நின்னேக்கும், செயல்முறையும் யாரறிவார்? நீ பெரியை.

உயர்தரக் கல்லூரிக்கு உறுப்புக்கள் பல வேண்டும். ஒரு விடுதிச்சாலை அதன் ஒரு விழி யென்று ஓதிடலாம். பதினைந்து யாண்டின்முன் பயன் நல்கும் ஒரு விடுதி, நிதி சேர்த்து நீ இயற்றித் தந்தாய்; நிலைத்தனம் யாம். சால்புமிகுந் தலைவர், சைவ சுத்த நல்லுணவு, நாலுவிதங்களிலே நற் பொழுதுபோக்குக்கள் எல்லாம் அமைத்தாய்; இனிமையுற்றேம் யாமெல்லாம்.

சைவநெறி போற்றித் தமிழ் வளர்த்த சான்றேய்,

தெய்வ அருள் சேராமற் சீர்க்கல்வி ஏருது. உய்தமிழில் வள்ளுவனர் உவந்துரைத்த கொள்கை இது. நீ பள்ளித் தலத்தினிலே, ஆடும் பெருமானுக்கு அழகார்ந்த கோயில் கண்டாய். தமிழர் கண்ட கலைப்பெருமான் கலைக்கழகத்தமர்தல் முறையென்று கொண்ட நின் கலையறிவின் ஆழந்தான் என்னே!

விடுதி வதிவு விழைவோர் விரும்பி யிறைபணி செய்ய அமைவுடைத்தாய் நீ விதிகள் ஆக்கிவைத்த திறந்தான் என்னே ! காலைப் பொழுதிற் கடவுளடி கைதொழுது கல்வி தொடங்கவென நீ அமைத்த கட்டுப்பாடுதான் என்னே !

விடுதிச்சாலையின் விழுப்பமிக்க புரவல,

செய்வன திருந்தச் செய்கின்ற செயலாற்றல்,
சொல்வன அறிந்து சொல்லும் தூய சொல்லுறுதி,
'இதனை இதனால் இவன் முடிக்கு மென்றாய்ந் ததனை அவன்கண் விடல்'

ஆகிய ஆட்சித்திறன் என்னும் இவை நின் அருளாண்மைக்குப் போதியன. ஆனால், அவற்றின் மேல் புன்னகைப் பொலிவால், இன்முகத்தியல்பால் நீ நின்னொப்பார் இலாத நெடும்புகழ் அதிபராம் நிலைமையில் உயர்ந்தாய்.

ஐயனே, அறிவுச் சுடரொளி வீசும் மெய்யனே,

விடுதிச்சாலை எம் வீடாகக் காட்டினாய்; வேதனைகள் அறநீக்கிப் போதனைகள் ஊட்டினாய்; தந்தையும் தாயுமாய்த் தலையன்பு நாட்டினாய். கண்ணிமைபோல் நீ காத்தாய் கலைக் கழகத்தை. தண்ணிழலாய்த் தங்கி யாம் வாழ்ந்தோம் இதனூடே. இன்னினிமேல் நும் போல் தலைவரை நாம் எய்தப்பெறுவோமா? அரிதினும் அரிது.

இளைப்பாறும் நிலைபெற்ற இன்னருட் பெரியோய்,

ஆக்கப் பணிசெய்ய ஆறுதல் அவசியமே. தன் எண்ணத் தொண்டாற்றத் தன் வயமாம் நிலை வேண்டும். அஃதீந்தார் ஆட்சியினர். ஆதலினால் நின்பணியை ஆர்வமுடன் ஆறுதலாய், அமைதியாய் எமக்காற்றி நீதிநெறி ஓம்பி நின் துணைவி மக்களுடன் ஆதிபரனார் அருளால் அவனியிலே நீடுநெடிதூழி நிலைத்து நீ வாழிய.

மகாஜனக் கல்லூரி,
தெல்லிப்பழை,
3-3-71

இங்ஙனம்,
விடுதி மன்றத்தினர்.

✻

FROM THE GOLDEN BOOK OF MAHAJANA

I have profitted very much from the opportunity to visit the College this morning. I hope this will prove to be the first of a number of such occasions. Good luck to the College's A — Level Medical stream with whom I spent so enjoyable a time.

— Leonard Tibbitts.

தெல்லிப்பழை
மகாஜனக் கல்லூரி அதிபராகவிருந்து ஓய்வுபெற்ற

திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம், ஜே. பி. அவர்களின்

37 வருட சேவை நலம் பாராட்டி

மகாஜனக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம் (கொழும்புக் கிளை)
பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில்
18-9-1971 சனிக்கிழமை
நடாத்திய விழாவில் வழங்கிய

பாராட்டுப் பா

வெண்பா

சீர்சால் பணியாற் சிறந்தஜய ரத்தினமாம்
பேர்சால் அறிஞர் பெருஞ்சேவை — ஊராரே
பெற்றுர் எனவே பெருமின்பங் கொண்டிந்த
நற்பா மலரணிந்தோம் நாம்!

விருத்தம்

சீர்வளரு மணியிலங்கைத் தீவிலொளிர் தெல்லிநகர்க் கொருவி ளக்காய்ப்
பேர்வளரும் மகாஜனக் கலைக்கோயில் பெறற்கரிய செல்வ மென்றே
கார்நிலவுங் குளிரோடுங் கதிர்பரவு மெழிலோடுங் களங்க மில்லா
வீரமுள வுளத்தோடு விரும்பியநற் பணியாற்றி உய்ந்த வீர!

செந்தமிழுஞ் சிவநெறியுந் திசைவெல்லத் தினமுழைத்தாய்! சிறுரை எண்ணிச்
சொந்தநலன் நினையாமல் சுகவாழ்வைத் தேடுகிற வியல்பில் லாமல்
வந்தபயன் பணிசெய்தல் என்றவொரு வளர்நினைவின் வழியே நின்ற
தந்தைதுரை யப்பவள்ளல் வழிநின்று தணியாத ஆவல் தீர்த்தாய்!

பழம்பெருமை வாய்ந்தசில பள்ளிகளின் பின்வந்தும் பணியால் உந்தன்
இளம்பள்ளி தழைத்தோங்க இதயமலர் இனமறியா உவகை யெய்த
வளம்பெருகி வனப்புடனே வளர்கலையும் விஞ்ஞான அறிவுந் தூண்டுங்
களம்அமைத்த கலையரசே! கல்வியெனுங் கடலளந்த பெரியோய், வாழி!

முத்தமிழே முதுசொமென முழுநாளும் முயன்றுழைத்த முதல்வ! எங்கள்
சொத்தெனவே நாம்மதித்துச் சேவைசெயுஞ் சிந்தைபெற வைத்தாய்! நாளும்
பத்தியுடன் நீவளர்த்த பள்ளியிலே பயிலுகிற பாலர் நெஞ்சம்
நித்தமுனை வாழவைக்கும்! நீளுலகில் நின்பெயரும் ஆளும், ஐய!

வையத்துள் வாழுகிற வகையறிந்து வளர்சேவை யுள்ளங் கொண்டுன்
கையாகி நின்றுதவிக் காலமெலாம உனதுணையாள் செய்த தொண்டு
பெய்யென்று வேண்டுகையிற் பெய்துவிடும் பெறற்கரிய மழையின் தொண்டு!
செய்யென்று தூண்டியுனைச் சேவைகளுக் கேவியபெண் தெய்வ மன்றே!

ஓர்எழுத்துக் கற்பித்தல் ஒப்பில்லாச் சேவையென உயர்ந்தோர் சொல்வர்!
நேர்வழியைக் கற்பித்தல் நீளுலகில் நின்றரசு செய்யு மென்பர்!
பார்புகழும் பண்புகளைப் பாலித்தல் பலவளமுஞ் சேர்க்கு மென்பர்!
சீர்வழியைக் கற்பித்தாய்! சிந்தைநிறைந் தின்புற்றுய்! சிறந்து வாழி!

Second Eleven Soccer Champions J. S. S. A. – 1961

Seated : *Mr. P. Ehamparam, Mr. S. Pancharatnam, N. Jegatheeswaran (Captain), S. Viravanathan, The Principal.*

Standing : *S. Manickavasagar, P. Alfred Joseph, S. Sivanesan, S. S. Sivanesan, N. Ganeshamoorthy, K. Vinayagamoorthy, S. Thirugnanasampanthar, V. T. Mahalingam, K. Umamaheswaran, M. Sivanesan, R. Selvarajah.*

Second Eleven Soccer Champions J. S. S. A. – 1962

SECOND YEAR IN SUCCESSION

Seated: *Mr. S. Pancharatnam, The Principal, R. Selvarajah (Captain), N. Jegatheeswaran, Mr. P. Ehamparam.*

Standing: *S. Jayanandan, M. Sivanesan, V. T. Mahalingam, N. Ganeshamoorthy, K. Vinayagamoorthy, V. Arumugam, K. Sathianathan, P. Alfred Joseph, K. Umamakeswaran, R. Jeganathan.*

J. H. A. Champions — 1966

SECOND ELEVEN

J. H. A. Champions — 1967

SECOND ELEVEN

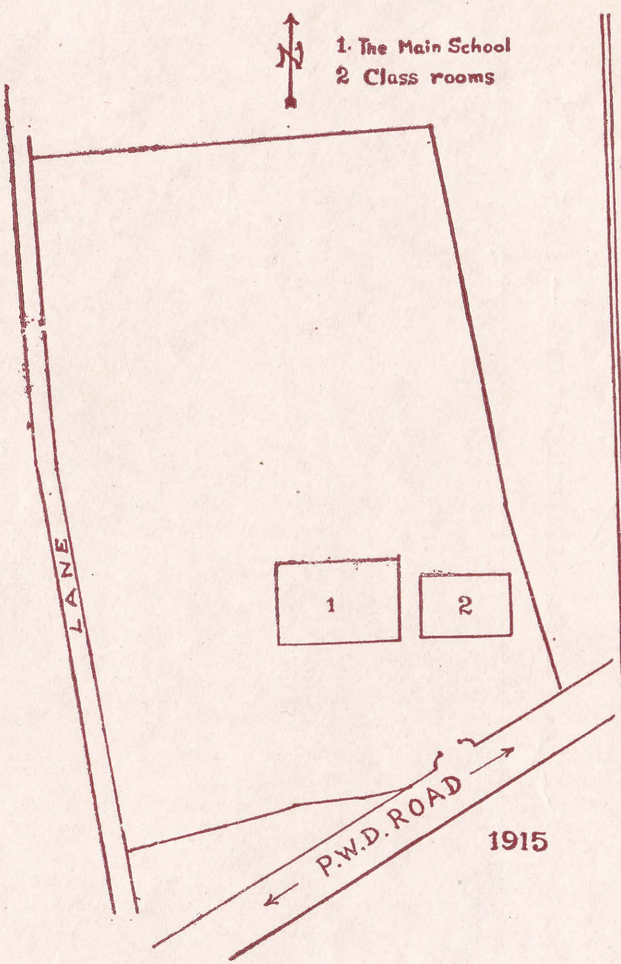
N
1. The Main School
2 Class rooms
LANE
1
2
P.W.D. ROAD
1915

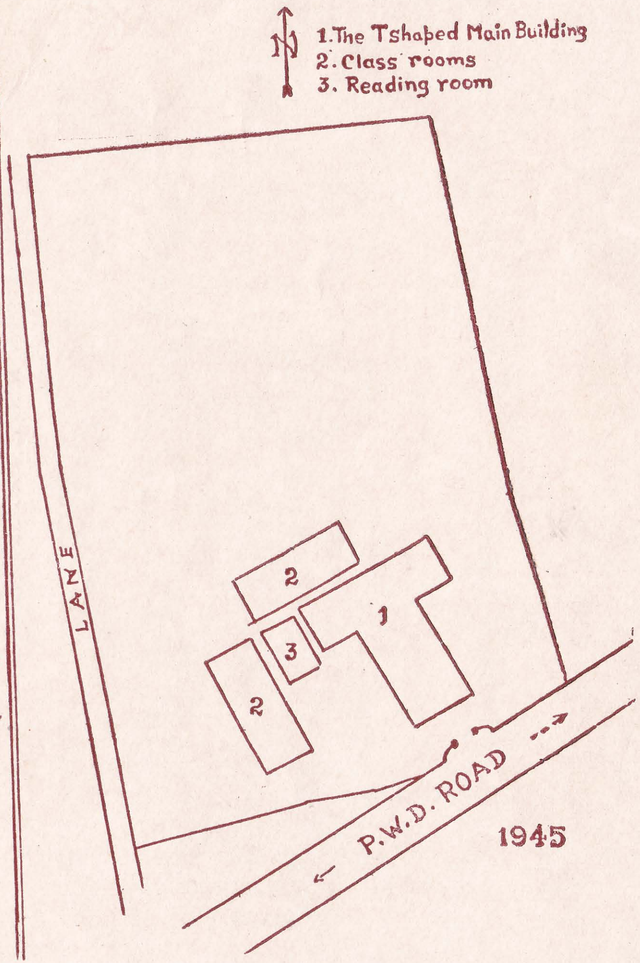
N
1. The Tshaped Main Building
2. Class rooms
3. Reading room
LANE
1
2
3
2
P.W.D. ROAD
1945

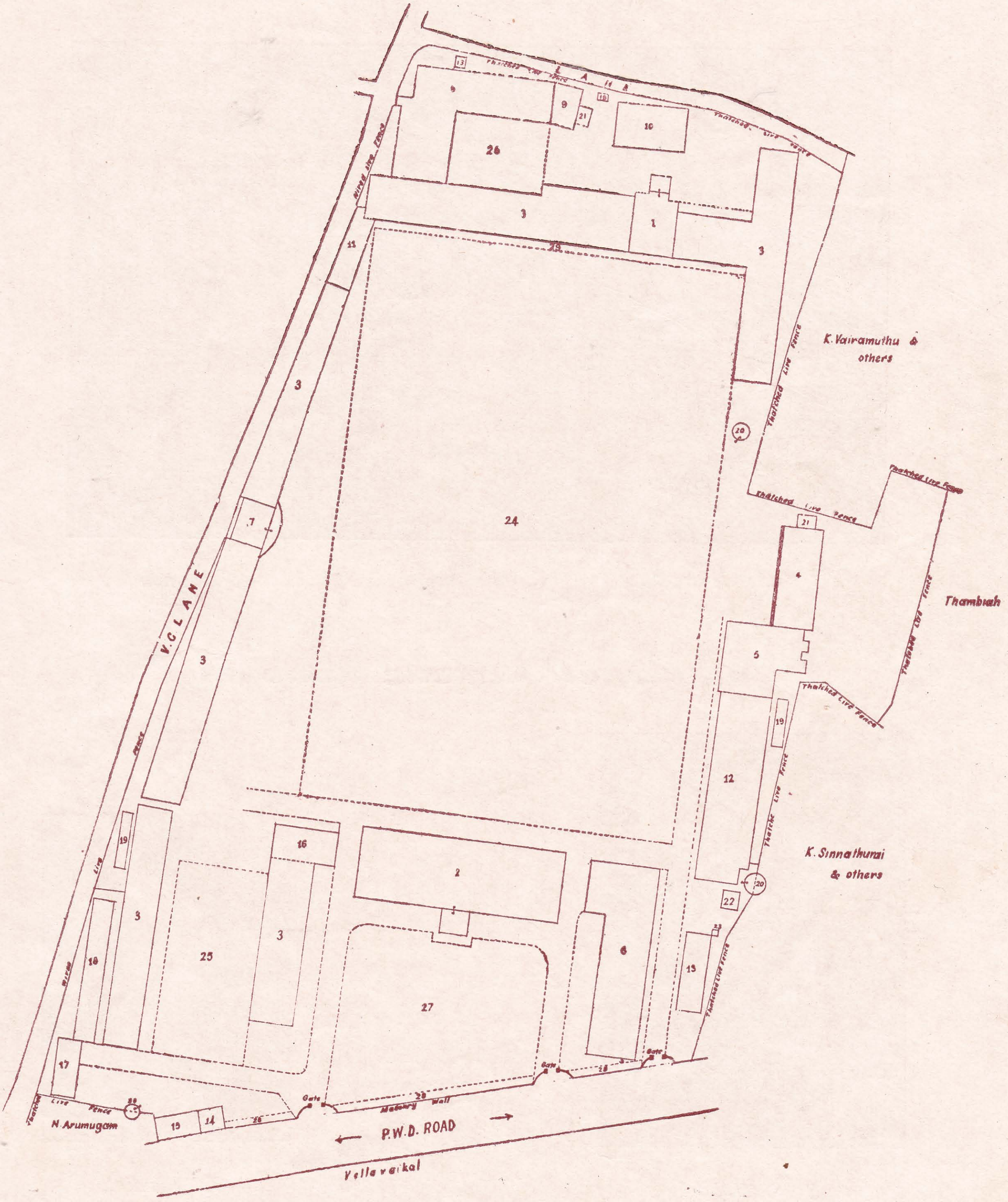

V.C LANE
Thatched Live Fence
Thatched Live Fence
K. Vairamuthu & others
Thambiah
K. Sinnathurai & others
N. Arumugam
Gate
Madawy Wall
P.W.D. ROAD
Vellavaikal
24
25
26
27

Three Mahajanans in the C. S. F. A.

WON THEIR COLOURS IN 1969

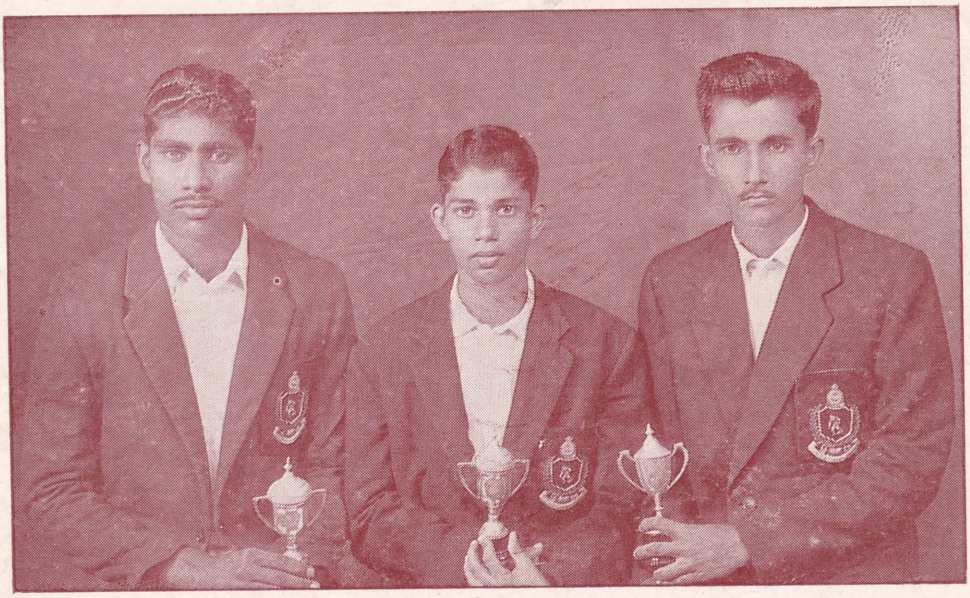

N. Vadeeveshwaran *K. Mohanram* *S. Rajaratnam*

All Ceylon Athletic Honours

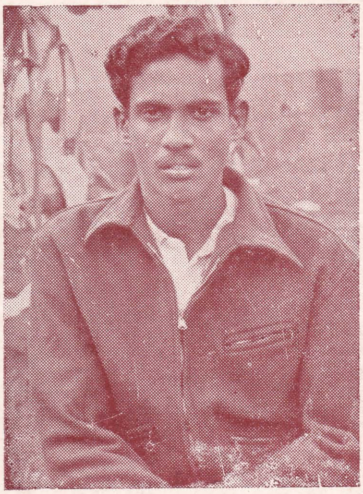

S. Sivarajah

LAURELS FOR LONG JUMP

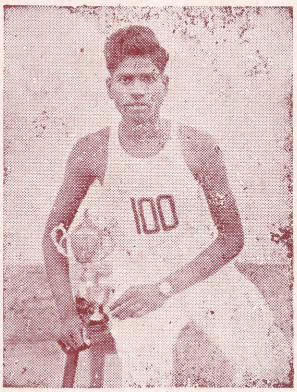

K. Kandiah

MADE HIS MARK IN THE MILE RACE

உ
சிவமயம்

தெல்லியம்பதி மகாஜனக் கல்லூரியில்
கால்நூற்றுண்டு காலம் அதியுன்னத அதிபராயிருந்து
அளப்பரிய கல்விப்பணி ஆற்றிய
சைவத் திருமகன்

தெ. து. ஜயரத்தினம், B. A. (Lond.), J. P. அவர்கள்

ஒய்வுபெற்றது குறித்துப்
பழைய மாணவர்கள் மனமுவந்து அன்புடன் அளித்த

பாமாலை

ஆசிரிய விருத்தம்

திருமருவு தெல்லிநகர் உயர்சைவ வேளாளர் குலத்தில் எஞ்சாப்
பெருநிதியம் உயர்கல்வி நிறைந்தபெருங் குடியதனிற் பிறந்த பெம்மான்
சுருதிநவில் ஒழுக்கநெறி தவருதோன் பலகலையின் துறையுங் கற்றேன்
அரியேற்றின் திரமுடையான் துரையப்பா பிள்ளையென அழைக்கும் நாமன்.

சைவநெறி தழுவுபல மாணவர்கள் கலைபயின்று தழைத்தே யோங்க
மெய்வளரும் உளத்துன்னி மிகச்சிறிய கழகமொன்றை வினையின் முற்றிக்
கைவருநன் மாணவர்கள் களிகூர உயர்கலைகள் கற்பித் தோங்கு
அவ்வழியிற் பின்னுமோர் கழகத்தை அரனருளால் ஆக்கி ஞனே.

உயர்நிலையும் உயர்கலையும் உயர்ந்தபல ஆசிரியர் உள்ள தாகச்
செயிரறுநற் கல்லூரி நடவியபின் சின்னப்பா பிள்ளை யென்னும்
பெயர்படைத்தோன் அதிபதியாய்ச் சமாதானம் மேலோங்கப் பெருமை தங்க
நயமொழிசேர் பண்பினுடன் எல்லவருங் களிகூர நடாத்திப் பின்னர்;

பேரேறு துரையப்ப பிள்ளைஇனி தீன்றசுதன் பெட்பு மேயோன்
சீரேறு பலகலையுங் கற்றுணர்ந்த பேரறிவு சிறந்த வள்ளல்
நாரேறும் உள்ளத்தான் தெய்வபக்தி உண்மைநிலை நன்கு வாய்த்தோன்
பாரேறு புகழ்பரவ ஓங்குமுயர் நல்லொழுக்கம் படைத்த மேலோன்.

அடைந்தவரைக் காக்குமொரு அரியபெருங் குணமுடையோன் ஆக்கம் மிக்கோன்
மிடைந்தபெரும் பகைவரினும் அஞ்சாது முன்னின்று மீட்குந் தீரன்
திடம்நிறைந்த உள்ளத்தான் **செயரத்னம்** என்னுமொரு செல்வ நாமன்
இடம்பொருவும் அதிபராய்க் கல்லூரி மிகஓங்க எய்தி ஞனே.

எந்தையினும் இனியதொண்டு யான்செய்தல் வேண்டுமென இதயத் துன்னிச்
சிந்துவளை உலகமதில் வித்தியா தருமமே சிறந்த தென்ன
மூந்துபொருள் முழுவதையுந் தந்தையெனக் கல்லூரிக் களிக்கும் நீரான்
தந்தைதனக் காற்றுகடன் தந்தையினும் பெரியபுகழ் சார்த லென்றே.

ஆனந்த நடனமிடு நடராசப் பெருமான்நன் கமருங் கோயில்
மேனந்தா மேன்மாடி மண்டபங்கைப் பணியரங்கு விளையாட் டாற்றும்
கானத்தேர் தருவளையு முன்றில்விடு திச்சாலை கவின வாற்றிப்
பானம்பல் லுணவருந்தி மாணவர்கள் இளைப்பாறப் பாங்காம் அட்டில்;

மேலதாம் விஞ்ஞானம் பயில்கூடம் பண்ணியங்கள் விரும்பி யாங்கு
சீலமுற விலைபகரும் சாலையையும் இயற்றியிவை திறம்பா வண்ணம்
காலமறிந் திவையெல்லாம் நடைபெறற்காங் கரணமருள் கண்ய மிக்கோன்
கோலமுறும் இலங்கைநகர்ப் பல்கலையுங் கற்றிடவே கோரு வோர்க்கு.

உயர்தரமாம் வகுப்பொன்றை ஆக்கிஅவர்க் காங்கல்வி ஊட்டும் வள்ளல்
செயிரறுநற் **செயரத்னம்** எனுமதிபர் காலத்திற் செல்வ மேவப்
பயில்கலையாய் பீ. ஏ. யாம் பட்டமுற்றேர் பலர்டக்ரர் பதத்திற் பல்லோர்
மயல்தீருங் கணிதம்ஆய் இஞ்சினியர் பல்லோராய் வந்து ளாரே.

கத்துகடல் சூழிலங்கை நகர்மேவு மேலாய கழகந் தம்மோ
டொத்திலகும் உயர்பதத்தில் வைத்திடுமிக் கல்லூரி இகந்தா லுந்தன்
மெத்துபுகழ் விழைதருமம் நீங்காது செல்வமெலாம் மேவி வாழ்க!
தத்தைமொழி மனைமகார் தம்முடனே சுற்றமெலாந் தழுவி வாழ்க.

தெல்லிப்பழை
7-11-71

இங்ஙனம்
பழைய மாணவ சங்கத்தினர்

யாத்தவர்:
விழிசிட்டி, பண்டிதர் வே. பொன்னம்பலவன் அவர்கள்

❋

FROM THE GOLDEN BOOK OF MAHAJANA

I have had the pleasure of giving a talk in this College and see the working of the institution. It is one of the finest institutions I have seen in Ceylon. The students are well disciplined — the atmosphere is inspiring the teachers are deeply devoted. It is a pleasure to visit such a College and share ones thoughts with them.

N. Giridhara Prasad.

உ

சிவமயம்

தெல்லியூர் மகாஜனக் கல்லூரியில்
இருபத்தைந்தாண்டு அதிபராயிருந்து அதனை நவமாக்கிய
கல்விப்பெருமகன்

திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம், B. A. (Lond.), J. P. அவர்கள்

இளைப்பாறியஞான்று
பெற்றோர்—ஆசிரியர் சங்கத்தினர் அகமுவந்து அளித்த

வாழ்த்தியற் பாமாலை

திணை - பாடாண் *துறை* — வாழ்த்தியல்

மன்னியசீர்த் தெல்லிநகர் வளர்ந்தோங்கு கலைநியம வரையில் ஏறித்
துன்னுமிளங் கதிர்பரப்பிப் பானுபயில் காட்சியெனத் துலங்கு செம்மால்!
இன்மொழியால் நன்னடையால் இரும்புலமைப் பெற்றிமையால் இசைமேம் பாட்டால்
மன்னவருந் தலைபணியும் மாண்புபயில் செயரத்ன மகிப வாழி.

திசையெல்லாந் தெல்லிநகர்ச் செழும்பதியின் விரிபுகழே திகழ்ந்து கூட
வசையறியாத் துரையப்ப நுந்தைதரு கலைக்கோயில் வாழ்வு காண
அசைவறியா வூக்கமொடும் அரும்பணிகள் நனிகுயிற்றி அதிப னாகி
இசைபெருக்கு முரவோனே எழில்விரவு செயரத்ன ஏந்தல் வாழி.

அருங்கலையின் பேருணர்வால் ஆற்றலினால் மதிநலத்தால் அன்பர் யாரும்
திருந்துதமிழ்ப் பொதிகைமுனி இவனென்று மனமுவந்து செப்ப நின்றாய்
இருந்தனத்தைப் பேருழைப்பை மாசனக்கல் லூரிக்கே ஈந்தாய் நாளும்
கருந்தனமாய்க் கல்வியினைக் காத்துமகிழ் செயரத்னக் கலைஞ வாழி.

அரம்போலுங் கூர்மையரும் அவனிமிசைப் பண்பமையா அமைதி கொண்டால்
மரம்போல்வர் எனுமுரையை மறந்தேனும் பொய்த்தறியா மணியே நீதான்
உரந்திகழ மாசனக்கல் லூரிபெற்ற உயர்வெல்லாம் உன்னி உன்னிப்
புரந்திடுதாய் உள்ளமொடு பூரிப்பாய் செயரத்னப் புகழாய் வாழி.

தண்டமிழர் பொருநனெனத் தருக்கிநின்ற தலைமகனே தயையின் குன்றே
கொண்டலென மாணவகர் குழாங்களிப்ப அறிவமுதங் குழைத்து நல்கி
அண்டிவரும் ஆசிரியர் அவலமெலாம் அருத்திமிகத் துடைப்பாய் ஐய
கண்டுநிகர் மொழியானே காவலனே கற்பகமே களித்தே வாழி.

ஆசிரியர் குழாத்திற்கோர் அணிமதியே சைவநெறி அடைவு பேணும்
தேசிகனே நுண்கலைகள் சிறப்பெய்த வந்துபயில் செல்வ கேண்மோ
பேசுபுகழ் இலண்டனிலே பிறங்குதனிக் கழகத்தும் பெருமை பெற்றாய்
மாசகன்று சமாதான நீதிபதி வரிசைகொண்டாய் வள்ளால் வாழி.

கண்ணியமே கடமையொடு கட்டுப்பா டென்னவரு கவின்க ளானும்
திண்ணமொடு பிறர்பணிக்கே நினையுதவித் திளைத்துமகிழ் செம்மை யானும்
அண்ணலடி மறவாதிங் கான்றமைந்த மதிநலஞ்சேர் அமைதி யானும்
புண்ணியனே எல்லவரும் போற்றிமகிழ் நிலைபெற்றாய் பொலிந்து வாழி.

ஐயநின்றன் வாழ்வினிலே மங்கலங்கள் நிறைந்திடுக அமைதி மேய
தையலவள் தன்னோடு மதலைகளும் சால்பெல்லாம் செறிந்து வாழ்க
செய்யவளுஞ் செயமகளும் நினைத்தழுவிச் சிறப்பெய்தி மகிழ்க மன்னோ
வையமிசைப் பல்லாண்டு நலனோங்கிச் செயரத்ன வாழி வாழி.

தெல்லிப்பழை
7-11-71

இங்ஙனம்
பெற்றோர் - ஆசிரியர் சங்கத்தினர்

யாத்தவர் : செந்தமிழ்ச்செல்வர், பண்டிதர் க. மயில்வாகனம் அவர்கள்
வட்டுக்கோட்டை

உ
சிவமயம்

தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியின்

பெருமைநிறை அதிபராக

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் சேவைபுரிந்து இளைப்பாறிய

திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம், B. A., J. P.,

அவர்களைக் கௌரவித்து

சாரணரும், வழிகாட்டிபரும் வழங்கிய

பாராட்டுப் பாமலர்

பஃறுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

பார்கொண்ட வளம்பலவும் பரித்துயர்ந்து புகழ்வளர்த்துச்
சீர்கொண்ட செழும்பதியாய்த் திகழ்தெல்லிப் பழைநகரிற்
கல்வியொடு கலைத்தெளிவு கருதுசிவ நெறியொழுக்கம்
மல்கிநின்று புவிதழைப்ப மகாசனமா கழகமிதைத்
தந்துவந்த துரையப்பாத் தமிழ்க்கவிஞர் பெருமகனர்
முந்துசெயுந் தவப்பயனுய் மொழியவரு முதன்மகனே

நாவினிக்க உலகமெலாம் நவிற்றுஜய ரத்தினமாம்
பாவினிக்கும் பெயர்மருவிப் பலகலையின் துறைபடிந்து
கோலமிகு பொலந்தவிசிற் குலமணியொன் றுளிர்ந்ததுபோல்
நீலமலர்ச் சுனையகத்தோர் நிறைபதுமம் மலர்ந்ததென
ஆசிரியர் குலத்தினர்தம் அணியிதுவென் றகங்களிப்ப
மாசனமா கழகமிது மலர்அதிபர் ஆயினைநீ

ஐயைந்து வருடமிவண் அதிபரென அருளுடனே
வையநீ இயற்றுபணி வரம்பிகத்தல் அரிதலவே.

குறுநிலத்தோர் சிறுகழகம் குரவநின தருமுழைப்பால்
நிறைகலைகள் பலர்பயிலும் நிலைக்குயர்ந்த ததிசயமே

மதிவகுத்து நிதிபெருக்கி மனம்பதித்துக் கழகமிது
புதுவடிவு பொலிந்திடநீ புரிந்ததுவும் வியப்பாமே

அகலிடங்கொள் ஆய்கூடம் அருங்கலைகள் தருமரங்கு
தகவுடனே இயற்றியநின் தருமநெறி உயர்வாமே

தொழின்முறைகள் பயில்கூடம் சுவையுணவு தரும்விடுதி
எழின்மிகுநூ லகமிவைகள் இயம்பிடும்நின் திறமாமே

கொன்றையந்தார்ச் சடையுடையார் குலவுநடம் பயில்கோயில்
ஒன்றெடுத்துச் சிவநெறிநீ உயர்த்தியதும் நலமாமே

விண்ணுயர்ந்து மணிமாடம் விளங்குவதுந் தினமுமதிற்
பண்ணிசையுங் கலைக்களியும் பயில்வதும்நின் பரிவாமே

நாடகமும் விளையாட்டும் நடத்துபவர் தரும்பரிசுப்
பீடுநிலை மிகவடைந்தேம் பெருமையிதும் நினதாமே

சாரணியக் குழுவினராய்த் தனிச்சேவை தருபவராய்த்
தாரணியிற் புகழ்பெறுநம் தகவனைத்தும் நினவாமே

கடமைநிலை உணர்த்துதற்குக் கடுமைநிலை உணர்த்தாமல்
நடுவுநிலைக் குறிப்பினில்நீ நடத்தியதும் நயமாமே

பழையமுறை அதிகாரப் பயமுறுத்தல் தவிர்த்தெழில்சேர்
இளமுறுவற் துணையுடனி எமைப்புரந்த திசைவாமே

எழுபதின்மர் ஆசிரியர் இராயிரவர் மாணவர்கள்
தொழுதகைமை பெறுநின்றன் கெழுதகைமை பெரிதாமே

இங்கிவற்றால்,

அளக்க லாகா விழுப்பமிக் குடையையாய்க்
கிழக்கினில் வைகறை கிளத்திநின் றெழுதரும்
உதய தாரகை ஒளிர்ந்தென எங்களின்
இதய மீதுறும் இருள்கழித் துயர்ந்தனை
சாரணர் யாங்கள் சற்சனர் கூட்டமாய்ப்
பேரணிப் படையாய்ப் பிறங்கிடச் செய்தநின்
மாண்புகழ் ஏத்தி வாழ்த்தி நின்றனம்
ஈண்டினைப் பாறுதல் இயைந்தநீ யென்றும்
உய்திறம் போற்றி உயர்மனை மக்களும்
மெய்பெறு சுற்றமும் விரும்பிப் பணிசெய
நாடிய மாசன நடேசரின்
நீடருள் மலர நெடிதுநாள் வாழிய.

இங்ஙனம்
மகாஜனக் கல்லூரிச்
சாரணிய, வழிகாட்டிக் குழுவினர்

தெல்லிப்பழை,
17-11-71.

FROM THE GOLDEN BOOK OF MAHAJANA

I am very happy to have come up for the A/L Students' annual function. It has been a very stimulating experience.

J – 12

A QUARTER OF A CENTURY OF EVENTFUL STEWARDSHIP

1945: Mr. T. T. Jayaratnam is installed as Principal on 3-9-1945.

Inauguration of a Building Expansion Fund with a target of one lakh.

1946: All available land is cleared, a well right at the centre of the campus is filled and the foundation laid by the Founder for a house for himself at the northern most end, is demolished to provide a playground for the College.

The College enters the J. S. S. A. Soccer Tournament for the first time.

Facilities are provided for the teaching of Physics, Chemistry and Biology.

The present College Crest is designed.

The Colombo Branch of the Alumni is inaugurated.

The Principal is Hony. Secretary of the Northern Province Teachers' Association.

1947: Teaching of Science begins in right earnest.

Principal flies to India to select Science graduates. The first batch arrives in May.

The School is raised to Grade II status.

1948: H. S. C. Science classes are formed.

The Saraswathy Primary School is amalgamated with the College. There are classes now from the Kindergarten to the University Entrance.

Building project is started in a big way. Several classrooms spring up to cope with the rush for admissions.

1949: The College is raised to Grade I status.

The Principal is President of the Northern Province Teachers' Association.

1950: An earnest attempt is made to raise funds by bringing Film Stars from India. The Principal makes two trips to Madras in this connection.

1951: The College Song and the Flag Song take shape.

1952: The new Physics Laboratory is declared open.

Land is acquired on the northern side to extend the playground.

1953: The present Chemistry Laboratory is declared open.

More than half-an-acre of land is acquired for further expansion.

1954: A Carnival and Raffle is organised on a mammoth scale at the Jaffna Esplanade. The Hon'ble the Minister of Education declares it open. The participation of outstanding Indian Artistes makes it the show of the year. The carnival which extends to well nigh a month is an unqualified success. The Principal visits the four corners of the Island to push the raffle ticket sales. Proceeds exceed a lakh.

The College Hostel is started on a modest scale.

This is indeed the *Annus Mirabilis* of Mahajana College.

1955: The Foundation Stone is laid for the Golden Jubilee Block which is to include the Thuraiappahpillai Assembly Hall and the Library. The old T shaped building makes way for the new structure.

A king size workshop is built to provide courses in Wood work, Claywork, Coir-work and Weaving.

We are runners up at the J. S. S A. Athletic Meet.

We win the J. S. S. A. Second Eleven Soccer Championship.

Once again we acquire land on the North-eastern side for additional buildings.

1956: The present Biology Laboratory is opened.

We are runners-up at the J. S S. A. Athletic Meet for the second year in succession.

The Principal is Hony. Secretary of the Northern Province Principals Association.

The Principal leaves for Malaya to raise funds to complete the Golden Jubilee Block.

1957: The Principal returns in February after his successful tour of Malaya.

The Principal celebrates his Silver Jubilee as teacher.

The College comes forward to conduct one of the high festivals at Thiruketheeswaram and one at Maviddapuram Kandaswamy Temple.

Five more class-rooms and an additional dormitory are provided.

We are runners-up at the J. S. S. A. Athletic Meet for the third year in succession.

1958: Half an acre of land is acquired for the extension of the playground.

The Workshop is further extended and a room is provided for Dance classes on the eastern side.

1959: The Western wing of the college with an Open Air Theatre in the middle comes into being.

We come third at the Inter Collegiate Athletic Meet conducted by the J. S. S. A.

1960: The College celebrates its Golden Jubilee with a Carnival and Educational Exhibition. Distinguished personalities from all over Ceylon participate.

Dr. Nicholas Attygale, Vice-Chancellor, University of Ceylon opens the storeyed structure put up to commemorate the event.

The College Temple dedicated to Lord Natarajan is consecrated with all pomp and ceremony.

The curtain rings down on the Private Aided Schools' system.

The State takes over the Assisted Schools and Mahajana which has now grown into one of the leading schools in the Island becomes a Director managed institution. The number of pupils exceeds 1800.

1961: We are Second Eleven champions and First Eleven Finalists in Soccer.

School is raised to Supra Grade Status.

1962: We once again become Second Eleven Champions in Soccer.

The School is vested in the Crown as from 1st February and becomes a Government Institution for all intents and purposes.

Three of our Scouts represent Ceylon at the Asian Scout Jamboree held in Tokyo.

The Principal is President of the Jaffna Schools' Sports Association.

1963: Our Intermediate Girls P. T. Squad ranks first in the All-Island Contest conduct d by the Department of Education and receives the trophy from the Governor-General.

Thirty eight of our students enter the University of Ceylon, the highest for any institution in Jaffna that year. Of these ten are for the Faculty of Medicine — once again the highest for any Jaffna School that year.

Our Group Scout Master Mr. C. S. Subramaniam and Scout K. Vishnubala represent Ceylon at the Eleventh World Jamboree held in Greece.

The Principal continues as President of the Jaffna Schools' Sports Association.

1964: The Government gifts two class rooms.

We are First Eleven Champions in Soccer.

The Principal is Honorary Secretary of the All-Ceylon Headmasters' Conference.

1965: Our children get the highest number of points and win the Ganesha Iyer Shield in the Tamil Elocution Contest held by the N. P. T. A.

We are once again runners-up at the J. S. S. A. Athletic Meet.

We win both the Senior and Junior championships in the tournament conducted by the Jaffna Schools' Hockey Association.

Our Intermediate P. T. Squad

RECEIVED THE TROPHY FROM HIS EXCELLENCY THE GOVERNOR-GENERAL
HAVING COME OUT FIRST IN THE ISLAND—1963

We come first in the All-Island Tamil Drama Competition conducted by the Ceylon Arts Council.

The Principal continues as Secretary of the All Ceylon Headmasters' Conference.

1966 : We win the J. S. S. A. Second Eleven and Third Eleven Soccer Championships.

Our Hockey Captain leads the All Ceylon School Boys' Team which toured India.

Once again we come first in the Tamil Drama Competition conducted by the Ceylon Arts Council.

We are runners-up in the All Island Schools' Science Quiz Competition.

1967 : We are first in the All Island Tamil Drama Competition conducted by the Ceylon Arts Council for the third time in succession.

The Principal is President of the Northern Province Principals' Association.

1968 : We inaugurate the Diamond Jubilee Building Fund with a target of three lakhs.

We come first in the Tamil Drama Competition conducted by the Ceylon Arts Council for the fourth time.

We win the First Eleven Soccer championship for the second year in succession.

The Principal continues as President of the Northern Province Principals' Association.

1969 : We come first in the Drama Competition conducted by the Ceylon Arts Council for the fifth year in succession.

We win the First Eleven Soccer Championship for the third year in succession.

We lay the Foundation for the New Science Block to commemorate the Diamond Jubilee of the College.

1970 : Diamond Jubilee Celebrations of the College are held on a grand scale. A Carnival and Educational Exhibition mark the event.

We are First Eleven Soccer Champions for the fourth year in succession To cap it all, we win the All Ceylon Championship at the All Ceylon Schools Soccer Tournament conducted by the Ceylon Schools' Football Association and are awarded the Sir John Tarbat Shield.

We win the All-Island Science Quiz Competition organised by the School Service of the C. B. C.

The Principal who piloted the College from success to success for a quarter of a century and who may well and truly be called the Architect of Mahajana College as we know it today, lays down the reins of office under the new retirement rule.

Diamond Jubilee Corner

Diamond Jubilee Prize Giving 1970

A Guard of Honour
to the Chief Guest
Prof. P. Kanagasabapathy

Welcome Speech
by Mas. F. J. J. Balaratnam

The Chief Guest
makes the
Prize Day Speech

A rare occasion when
the mother gives away
the prize to the daughter

Dr. K. Kailasapathy
delivers the
Founder Memorial
Address

The College choir

The Principal
reads the
Report

Dr. V. Sivagnanavel
proposes the
Vote of Thanks

A Section of the
V. I. P. s. present

The English Playlet
'A Husband for Breakfast'

MRS
MRS
MRS

PRINCIPAL'S REPORT — 1970

Worthy Guests, Parents, Old Boys, Old Girls, Ladies and Gentlemen,

It is my proud privilege to welcome you all once again to our Founder's Day and Prize Giving. I need hardly say how mindful we are of the honour you have done us by your presence with us in such large numbers. The interest you always take in the College has been an unfailing source of strength to us. Ladies and gentlemen, you have put us into a deep debt of gratitude.

I have a special word of welcome to our Chief Guest Prof. P. Kanagasabapathy. Sir, it is indeed a pleasure that we have this year a guest of your stature to make the Prize Day Speech. I welcome you, not only as the Head of the Department of Mathematics in the University of Ceylon, Peradeniya, but also as a distinguished parent and a close friend of the College. The unswerving interest you have taken in the intellectual and social welfare of the students in your charge and the appreciation you have shown of their problems and aspirations have earned for you the esteem and regard of the entire student community at Peradeniya. We are aware also of the important role you played in the construction of a Temple for Murugan in the University Campus. Your presence with us this evening is indeed a source of great inspiration to our students.

We are glad to welcome Mrs. Kanagasabapathy as the dutiful architect of her husband's fortunes. As one taking a deep interest in the education of women and a practical exponent of the Hindu way of life, she is undoubtedly a model to our womanhood. The students who will receive their prizes at her hands are indeed privileged.

We are glad to have with us this evening Dr. K. Kailasapathy, Lecturer in Tamil in the University of Ceylon, Colombo, to deliver the Founder Memorial Address. As a rising star in the firmament of Tamil learning and scholarship and as one destined to play a big part in the great Tamil revival that is coming over the country, you have won the hearts and minds of all those interested in Tamil letters both in Ceylon and in India.

We have great pleasure in welcoming Dr. V. Sivagnanavel, a distinguished old student of the College, who has so kindly consented to propose a vote of thanks to-night.

We at Mahajana College look upon the Founder's Day, dedicated to the memory of the late Mr. T. A. Thuraiappapillai, and the Prize Giving which is held along with it, as an occasion of solemn thanks giving. But the function tonight has an aura of special significance. It is associated with the Diamond Jubilee of the College and is a precursor to the festivities that have been planned to celebrate the event. Sixty years is not a very long period in the history of an institution, and we are glad that Mahajana has, during this relatively short period, attained very great heights in both academic and non-academic spheres.

The story of Mahajana College in its early years was one of great trials and tribulations. The peculiar circumstances in which the school came to be founded, the extremely humble beginnings from which it rose to its present position, the courage, faith and determination with which the Founder battled against

heavy odds and the ultimate victory that was his, lend an epic character to its history. If the first twenty years was a period of struggle and sacrifice, the next fifteen years was one of conservation and consolidation. It was during this time that the school got set for its next leap forward. The third stage of about twentyfive years has been an era of dynamic growth and expansion. Mahajana has, during this period, provided itself with adequate grounds and buildings, improved the quality of education and taken its place among the foremost schools of the Island.

It is significant that though the College was the result of individual enterprise the Founder dedicated it to the people and chose to call it "Mahajana". The concern he had for the people and the faith he reposed in them were amply reciprocated by them whenever he had to tide over a crisis. How they rallied round him when he had to carry on the school during the first eight years of its existence without any aid whatsoever from the State, and how readily they came to his help when the entire school building was washed away by the floods of 1918, reveal that the trust was not at all misplaced. More recently the public responded magnificently when we called for funds for the implementation of our programme of expansion. True to its name Mahajana has always borne the stamp of the People's institution.

Another significant feature about Mahajana is its national character. The great religious revival that was ushered in by savants like Sri La Sri Arumuga Navalar in the North and the Ven. Anagarika Dharmapala in the South, found its echo in almost every town, village and hamlet in Ceylon. Institutions for the propagation of religious tenets and the revival of indigenous culture, sprang up in all parts of the land; and it was in the wake of this renaissance that Secondary Schools of our category came to be started in various parts of the Island. Mahajana College has fervently and consistently kept before it the objective for which it was started. We are glad that the College has over the years maintained its national and religious complexion.

Numbers:

The number on Roll at present is 1515. This is made up as follows:

	Boys	Girls	Total
G. C. E., A. L. (Grades 11 & 12):	206	75	281
G. C. E., O. L. (Grades 9 & 10):	386	234	620
J. S. C. (Grade 8)	157	83	240
Senior School	749	392	1141
Grades 6 — 7	146	94	240
Grades 5 — 4	86	48	134
Kanishta School	232	142	374
Total	981	534	1515

In accordance with the new plan of reorganization we have been progressively dropping our lower classes from Grade 1. In three more years we shall have classes only from Grade 8 to Grade 12.

Staff:

There are 64 teachers on the staff and of these 26 are graduates. The following changes took place during the year.

Mr. S. M. Thillainathan, Specialist Trained in Mathematics, was transferred to a school nearer home in July 1969. Quiet and unostentatious he was an efficient teacher of Mathematics in the Middle School.

Mr. T. Thambirajah B. Sc. (Cey.) was likewise transferred to a school in his home town in November 1969. As a teacher of Chemistry and Zoology in the Advanced Level Classes and as one of the House Masters he proved himself to be a very valuable member of the staff.

Miss G. R. Chellappah, Secondary Trained, went back to join the Staff of the Kopay Teachers' Training College in August last after three years of service here. She was a conscientious and efficient teacher of English. I wish her well in her new sphere of work.

Mr. S. Kanagarajah B. Sc. who was closely connected with the school as student and teacher for over twenty years, was transferred to a School in the Mutur district in October last. As the Prefect of Studies, as the Master in charge of all our school examinations, as a House Master, as a Hostel Warden for some time and as one who helped me ungrudgingly in my administrative work he held a very important place in the life of the school. His transfer has been a great loss to Mahajana in many ways. I wish him every success in his new school.

Mr. N. Thevabalasingam, Specialist Trained in English, joined a school in the Jaffna Circuit in March this year after about three years' stay here. He was in charge of our Training Programme in English Language Skills and was also very helpful in all our extra curricular activities including English Drama and Athletics. I wish him well in his new school.

Mr. P. Kanagasabapathy, B. Sc. (Hons.) left us in May this year on his appointment as principal of Erlalai Government Senior School. As our Senior Zoology Master for 13 years, as a House master, as the Vice-Patron of our Advanced Level Students' Union and as our Prefect of Discipline he occupied a key position in the School. His transfer has removed from our midst a very valuable member of the staff. He has however, agreed to continue as the General Secretary of our Diamond Jubilee Celebrations. I congratulate him on his well merited promotion and wish him all the best in his new school.

Two of our veteran teachers retired from service during the year. Mr. T. Suntharamoorthy, Teachers' Certificate (Tamil) retired in September last after about seventeen years of devoted service here. As one who was in charge of compiling our school statistics he was of great assistance to me. He also helped in our religious activities in a big way. I wish him a long period of retired life.

Mr. K. Sundarampillai, Teachers' Certificate (English) retired in May this year after over forty years of service. He started teaching here way back in 1929 under the Founder and has since then rendered very loyal and meritorious service to the College. He helped us very much in all our extra curricular activities. I wish him a long spell of happy retired life.

We had the following additions to the staff during the year under review.

Mr. P. Kulanathan B. Sc. (Cey.) joined us in September last. Mr. A. S. Balasubramaniam B. Sc. (Cey.) Dip. in Education came to us in October last. Mrs. M. Thurairajah re-joined our staff in January this year after completing a Specialist Course of Training in English at the Palaly Teachers' Collage. I welcome them all and wish them a pleasant and fruitful stay in our midst.

Mr. A. Ramasamy B. A. (Lond.) Dip. in Ed. (Cey.) was promoted to Special Post Grade I with effect from 22-5-1970. I congratulate him on his well-deserved promotion. Mr. C. S. Subramaniam Specialist Science Trained was promoted to Special Post Grade II with effect from 26-5-70. I congratulate him on his well-deserved promotion.

Examination Results:

1. J. S. C. Examination held by the Northern Province Teachers' Association:

   99 candidates passed out of 162 with 27 in the first division. Five were awarded Merit Certificates for outstanding performance in the entire Examination, while two candidates obtained Special Prizes — one for Mathematics and the other for Social Studies.

2. G. C. E. Ordinary Level Examination December 1968 (held in March 1969.) 100 candidates had passes in six or more subjects while 40 had passes in five out of 370 presented. (These results came too late for my last year's report) G. C. E. Ordinary Level Examination: December 1969. 124 candidates had passes in six or more subjects while 42 passed in five out of 393 presented. It is a noteworthy achievement that 52 candidates had Distinctions in either Pure or Applied Mathematics.

3. G. C. E. Advanced Level Examinations: 1968. 11 candidates passed in four subjects while 24 passed in three.

   Admission to the University of Ceylon at Peradeniya and in Colombo.

Faculty of Medicine	5
Faculty of Engineering	2
Faculty of Physical Science	8
Faculty of Veterinary Science	1
Faculty of Biological Science	1
Faculty of Arts	3
Admission to the College of Technology	1

G. C. E. Advanced Level Examination December 1969.

The results have not been released as yet.

Religious Education:

Mahajana has always attached great importance to religious education. As a school started primarily for the Hindu children of this area it has strained every nerve to create the necessary religious atmosphere for their education. Apart from teaching them regularly the philosophy of Saiva Siddhanta as laid down in our religious books, we provide them with opportunities for religious practices and observances. We have built for them a Hindu Shrine which really forms the nerve centre of all our religious activities. The daily assembly together with morning poojah is conducted in the temple itself.

Abishegams to Sri Nadarajar, Guru Poojahs of the Saiva Saints and the observance of important days of religious significance are also conducted at the temple. The Navarathiri and the Maha Sivarathiri are observed with special poojahs and celebrations.

We have also been conducting annual festivals at Maviddapuram Kandasamy Temple and at the historic Thiruketheeswaram Temple. All these religious activities are headed by our Hindu Religious Society whose membership is confined to the Hindu teachers and Hindu students of the school. A Committee consisting of representatives from the staff and students forms the chief Executive. Mr. D. Sundramoorthy Iyer and Mr. K. Ratnasingam function as Secretary and Treasurer respectively.

Sports and Games:

We had a heavy programme of Games and Sports activities, during this year.

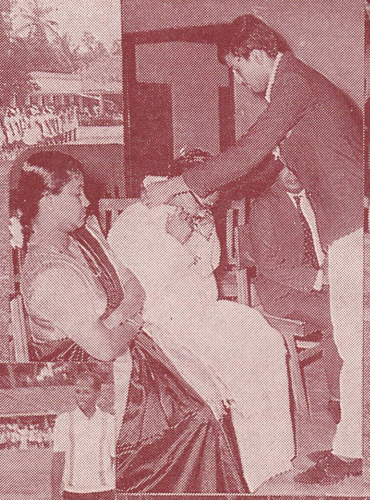
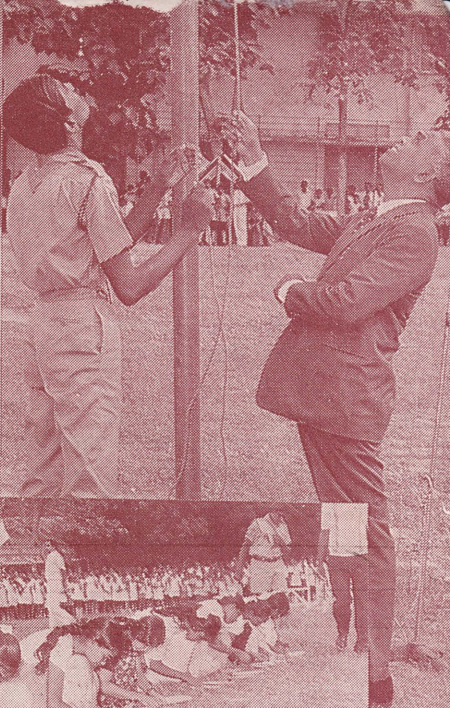
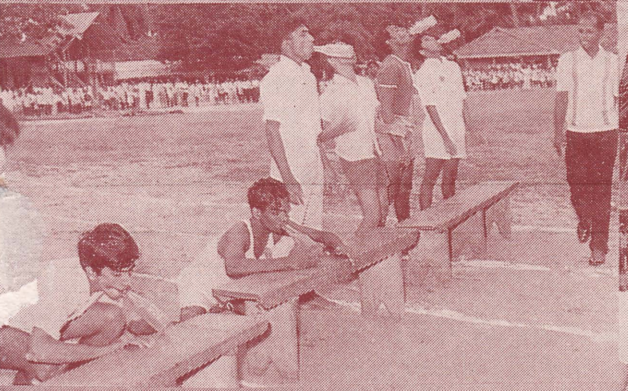
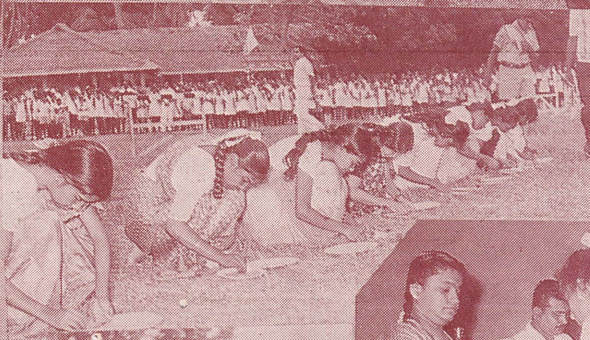
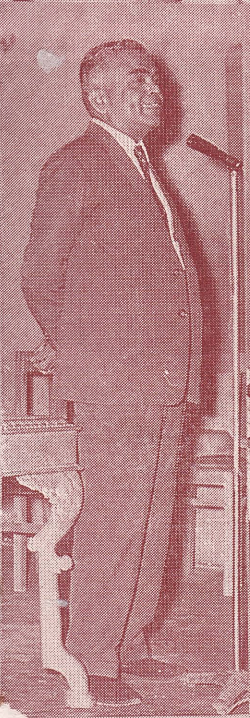
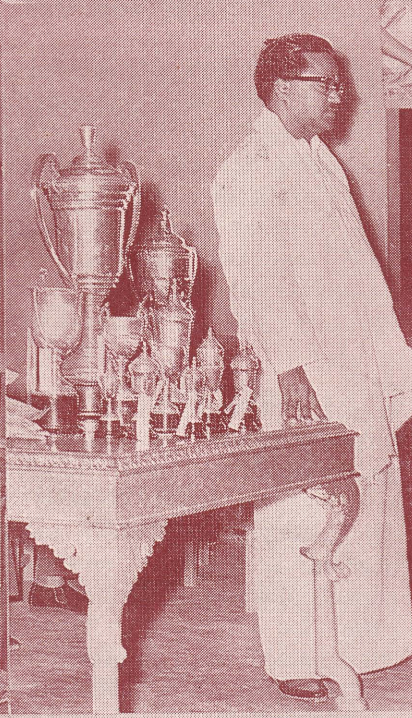
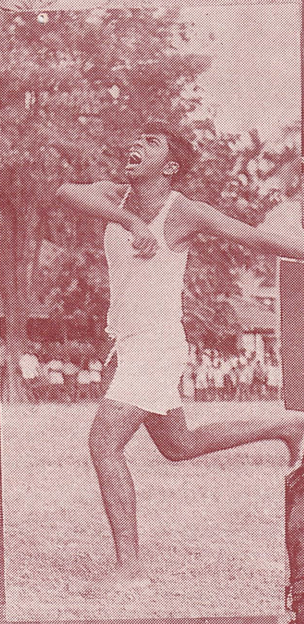
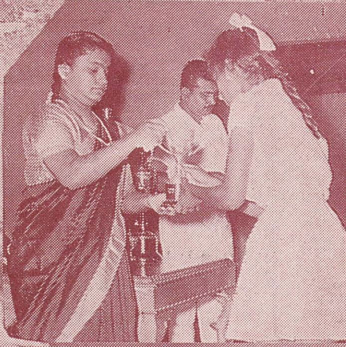
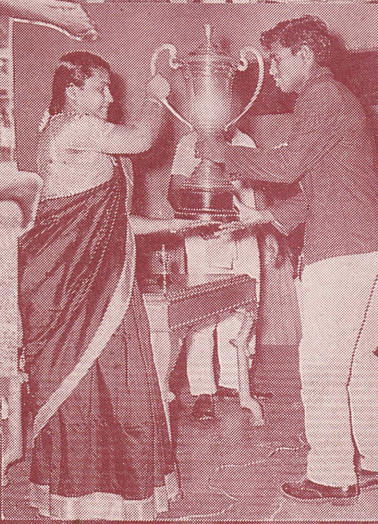

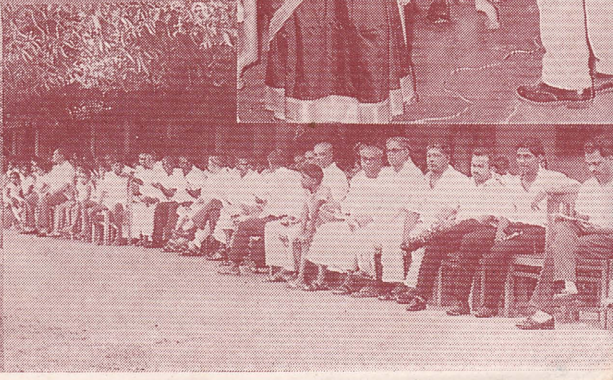

In the Hockey tournament organized by the Jaffna Schools' Hockey Association our Senior team won three matches and lost two, while our Juniors won three, drew one and lost one. Though neither team reached the championship finals, the performance of several of our players was rated to be of a high order and the following boys were selected to play in the All Jaffna School Boys' team:- S. Santhiralingam (Captain), N. Sribalagengatharan, P. Samarakoddy, P. Rajakanthan, A. Keerthisinghe, T. Kanakeswaran and P. Mahendra. The last named pupil — P. Mahendra — was also chosen to play in the All Ceylon Hockey Eleven in Colombo. My congratulations go to them on their very good peformance.

In soccer we entered three teams for the tournament run by the Jaffna Schools Sports Association Our Senior team Under 19) won the championship, sharing honours with Skandavarodaya College. Our Second team (Under 17) were runners-up and our Third team (Under 16) won two matches, drew two and lost one in their respective divisions.

Our Senior Soccer team also played three matches outside the tournament, winning two of them comfortably and losing the third. Special mention has to be made of K Mohanaram, the Captain who was in top form throughout the season and was selected to Captain the Youth Team sponsored by the Jaffna Foot ball Association. K. Mohanaram, S. Santhiralingam, P. Rajakanthan, T. Kanakeswaran, N. Siribalagengatharan, and P. Tharmakulasingam were also selected to represent All Jaffna.

In Cricket our team played six matches of which we won three, drew one and lost two. P. Rajakanthan was selected to play in the All Jaffna Under 18 team, while A. Sriskanda was chosen to play in the All Jaffna Under 20 team. Both the teams participated in the Inter Zonal tournament and did very well indeed.

Our Volley ball and Net ball teams took part in the knock out competitions organized by the Education Department. We also participated in the Inter School Athletic Meet organized on a Zonal basis. No Championship was declared as it was meant to be only a selection meet for the All Ceylon Schools Athletic Meet to be held in Colombo later on.

Our girls also took part in the Inter School Sports Meet organized by the Jaffna Gifls' Schools' Sports Association and won places.

I have to refer to the good work that is being done in this sphere by our Prefect of Games Mr. A. Jogaratnam ably assisted by Mrs. M. Thurairajah, Mr. T. P. Pathmanathan and Miss P. Rasiah.

Inter House Competitions:

Competitions in Drama, Athletics, Games, Art, Elocution and Essay writing are held every year and the four Houses into which the College is divided, take part in them with enthusiasm. Keen but healthy rivalry prevails and needless to say the pupils stretch themselves to the uttermost. The most thrilling of them is the Annual Inter House Athletic Meet which came off this time on the 10th inst. under the patronage of one of our distinguished Old Boys, Mr. K. E Kathirgama Lingam, Crown Advocate, Jaffna. Mrs. Kathirgama Lingam gave away the trophies and certificates. The meet was an unqualified success. Chinniah House became the Athletic Champions

for the third time in succession while Arulampalam House came a good second. We are grateful to all the officials who conducted the meet so smoothly and efficiently.

The Annual Drama Competiton is another event which calls for great exertion on the part of the House Masters and of the pupils alike. This year the Competition was in Tamil Drama and the four plays presented reached a very high standard. Arulampalam House once again came first with Thuraiappah a close second.

The All Round championship goes once again to Arulampalam House, the runners-up being Chinniah. I am thankful to the House Masters, Mr. S. Arumugarajah, Mr. S. Pancharatnam, Mr. C. Sandirasegari and Mr L. J. Benedict for all their hard work. I must also thank Mr. V. Thiagarajah, the Organizing Secretary of our extra curricular activities for having conducted the competitions with so much acceptance.

Inter School Competitions:

Besides the Inter School Competitions in games and Athletics to which reference has already been made, we participated in several other contests and won laurels.

In the finals of the Inter School Tamil Drama Competition held by the Arts Council of Ceylon in January 1970 we once again came first and won the much coveted challenge trophy for the fifth year in succession. The play "Guru-Thedchanai" depicting a scene from the Mahabharatha was written and produced by Mr. S. Cathiresarpillai a member of our Staff. To him all honour is due. I must also congratulate the boys and girls who took part in it and brought great credit to themselves and to the College. Special mention should be made of Mas. S. Subramaniam who was awarded the best actor's prize.

In the Elocution Competition run by the Northern Province Teachers' Association in 1970 we recorded the following achievements:

Tamil Elocution:

Post Senior (Boys)
First Place: Mas. N. Shanmugalingam
,, Seniors (Girls)
Third Place: Miss J. Meeradevi
Seniors (Boys)
Third Place: Mas. S. Santhiralingam
Inters (Boys)
Third Place: Mas. S. Thayaparan

English Elocution:

Post Seniors (Girls)
Second Place: Miss K. Bhavani
,, Seniors (Girls)
Third Place: Miss S. Sivakamy
Seniors (Boys)
First Place: Mas. E. T. Niles
,, (Girls)
Third Place: Miss A. Indramathy

English Essay:

Post Seniors Second Place: A. Indramathy

In the Music Competition also held by the Northern Province Teachers' Association in 1970 we won the following places:

Individual Singing:
First Place: Miss J. Meeradevi
,, Singing (Juniors)
Third Place: Miss A. Sriranjini
,, Singing (Seniors)
First: Mas. S. Sivagnanarajah.

Group Singing:

Upper Division: First Place
Junior Division: Second Place

In the All Ceylon Elocution Contests conducted by *Eelanadu* the following won places:

Seniors: First Mas N. Shanmugalingam
Inters : First Mas. R. Pandyan
Juniors: First Mas. A. Puranthakan
Second Mas. R. Cheran

I am glad that Mas. N. Shanmugalingam has, in addition to the double first he gained in Elocution, won first places and gold medals in two more competitions. At the Elocution Contest organized by the Sri Arumuga Navalar Commemoration Society he came first and was awarded a Gold Medel. Likewise in the All Jaffna Competition for the Best Actor organized by the Folk Dance and Cultural Society he was adjudged the winner and was presented a Gold Medal. He has thus won four gold medels all within the space of a year. I congratulate him heartily.

Our pupils took part in the Periapuranam Competition held by the Sekkilar Manram. Two of them Miss S. Malini and Miss R. Niruba won gold medals in their respective groups, I congratulate them on their brilliant achievement.

Scouting and Guiding:

65 active and enthusiastic boys form our Scout Troop. Of these three qualified for the Queen's Scout Badge during the year. They have their weekly classes and quarterly training camps in addition to rallies and meetings organized on a district basis. They participated in the competitions conducted at the Annual Rally in September last and won places. Mr. C. S. Subramaniam, our General Scout Master, is a very keen Scouter and is also one of the Asst. District Scout Commissioners of the Jaffna District. Mrs. G. Y. Veluppillai and Mrs. Ratnavel continue to do very useful work with our Wolf Pack.

Mrs G. Thurairatnam is in charge of a very smart Company of Guides which consists of about 65 girls. They have their regular training classes and are of great help to us at all our school functions. Mrs. S. Thuraisamy takes very good care of our Little Friends, as the Brownies are now called.

Training in Language Skills:

A training programme in English Language skills, similar to the one inaugurated in 1969, is now under way. All the pupils are given an intensive training in certain basic language skills and this is rounded off with competitions held at school levels and later at circuit, regional and All-Island levels. I am glad to find that this scheme has aroused a good deal of interest in schools for the learning and teaching of English. We have just concluded our competitions and are training our students for the circuit contest which is due to be conducted shortly. Mrs. M. Thurairajah, is the chief organizer of this programme here.

A similar training programme in Tamil Language skills is also being carried out all over the Island. Competitions at circuit level are now in progress and our pupils are taking part in them. Mr. V. Ponniah is in charge of this activity.

Unions and Associations:

Active student organizations have all along been a happy feature of our life at Mahajana. They afford students adequate training in leadership and provide them with opportunities to initiate schemes of their own and pilot them

largely with their own resources. The chief among these bodies is the Advanced Level Students' Union. It holds regular meetings, conducts inter-school debates and organizes an Annual Dinner. The Dinner last year—the sixteenth of the series – was held in the College Hall on the 9th day of November with Prof. K. S. Gengadharan, Head of the Department of Mathematics, University of Ceylon, Colombo, and Mrs. Gengadharan as the Chief Guests. The other speakers on the occasion were Dr. T. Shanmuganathan, Mr. K. Somasundaram and a student representative from Jaffna Central College. Mr. P. Kanagasabapathy, the Vice-Patron, has been guiding the affairs of the Union very enthusiastically and successfully.

The Tamil Manram and the Science Association are two other student bodies whose membership is confined to the Advanced Level students. They have their meetings and debates under the guidance of Mr. T. Shanmugasundaram and Mr. S. I. Sathiosatham respectively

The Literary Association of the other classes, as also of the Kanishta Section, have their meetings under the leadership of their own Presidents and with the guidance of teachers in charge.

The History and Politics Association, the Hindu Religious Society and the Girls' Union are other student bodies of the Upper School which carry out their own programmes of work under the guidance of responsible teachers.

Parent Teacher Association:

We have an active Parent Teacher Association which co-operates with the College and helps her in many ways. Membership is renewed annually, and we have today 876 members on our register. The Association is very keen that the school should maintain the same standard of efficiency as during the Assisted School era, and it does all it can to achieve this end.

The Annual Parents' Day, which is held always with the Kanishta School Prize Giving, is one of the major functions of the school and is celebrated with much interest. It was held this year on the 20th of March with Mr. S. Kanthaswamy, Principal of the Sir Ponnambalam Ramanathan Junior University, Palaly, as our Chief Guest. The variety entertainment which the children provided on the occasion reached a very high standard.

Hostel:

Our Hostel is run on very efficient lines. Mr. S. Kathirgamathamby, the Warden, sees to it that the resident pupils live in comfort, do their work systematically and are kept under proper discipline. The meals provided are strictly vegetarian and there is absolutely nothing to complain about its quality. But the only difficulty we experience is the lack of accommodation. We are unable to take in more than 66 boys, though there is much clamour for places and we maintain a long waiting list.

Alumni Association:

The past pupils' association is also a very lively organization. It had its Annual General Meeting on the 13th of April this year. A full day programme, including lunch, evening tea and indoor and out door games, was gone through as usual. Those who participated had a very enjoyable time indeed. Mrs. T. Sundararajah and Mr. A. Ratnam have been re-elected Joint Secretaries for the coming year.

The Branch Association in Colombo had its Annual General Meeting on the 27th of April this year at the Saraswathy Hall, Bambalapitiya. Mr. S. Sittampalam, the Commissioner of Inland Revenue, was the Guest of Honour. The other Guest speakers were Mrs. M. Thiagarajah Lecturer in Tamil, University of Ceylon, Colombo and Mr S. Krishnarajah, Advocate and a distinguished old boy of the College. Mr. S. Subramaniam and Mr. S. A. Sivapatham were elected joint Secretaries for the current year.

This year we opened a new chapter in the history of our Alma Mater — Alumni relations by starting a branch at Batticaloa. Mr. P. Kanagasabapathy, Mr. A. Ramasamy, Mr. T. P. Murugiah, Mr. N. Sundararajah, Mrs. N. Sundararajah and the Principal represented the parent association at the inaugural meeting at Government College, Batticaloa, on the 27th of February this year. Mr V. Sankaralingam, Director of Education, Eastern Region was present as one of the guest speakers. Mr. N. S. Subramaniam, Asst. Superintendent of Surveys, Amparai, was elected Hony. Secretary. Great credit is due to him and to the other past pupils in the Batticaloa and Amparai districts for their pioneering work in this direction.

Diamond Jubilee Commemoration Block:

A storeyed building to accommodate the Science Laboratories and the Mathematics Room of the Advanced Level Classes has just been designed to commemorate the Diamond Jubilee of the College. Plans, detailed drawings and estimates have already been prepared. We are thankful to Mr.G. Satkunam, Engineer and a grateful old boy, and his architect friend, Mr. Geevaka de Soyza, for having done for us such a magnificent job of work.

The foundation stone for this building was ceremonially laid on 12th Sept. '69 at 6-00 p. m. by another distinguished old boy Mr. A. Thirugnanasambanther, Proprietor, Dollar Corporation, in the presence of a large gathering of parents, old boys and friends.

Tenders for the construction of the building have been received and we hope to begin work on it very soon. So far we have raised Rs. 53,000/- towards this project. We hope to find the balance needed as we proceed with the work.

Thanks:

Before concluding my report I must express my thanks to all those who have helped me in my work during the year and contributed so much to our all-round success. Our Director of Education, Mr. S. Thanikasalam and his officers in the Education Department have been very helpful indeed. They have always shown a sympathetic understanding of all our problems and have done a good deal to maintain the efficiency of the College.

I am grateful to my Deputy Principal Mr. M. Mahadevan, and to the Sectional Heads who have shared my work willingly. The teachers in active charge of our co-curricular activities deserve my special thanks for all the time and effort they put into their work. The other members of my teaching staff and those of the non-teaching and minor staff have also been very co-operative. All of them have considerably lightened my burden and made my work very pleasant. Their willingness to help at all times and under any circumstance has been a source of very great encouragement to me.

I am thankful to our College Prefects and to the other student leaders for all the assistance they have given me cheerfully and ungrudgingly. I also thank the donors of prizes and all those who have in one way or another assisted me in planning and conducting the Diamond Jubilee Celebrations of the College. And to you, friends, past pupils and parents, I once again offer my sincere thanks for your kind presence and for all your help.

Thank you,

Mahajana College,
Tellippalai, 24-6-70

T. T. Jayaratnam
Principal

DIAMOND JUBILEE CELEBRATIONS

JUNE 24 – JULY 4 1970.

Mahajana reached another milestone in June 1970, after running a course of three score years in the cause of education. The Diamond Jubilee Celebrations were observed with eclat — an educational and cultural exhibition being the foremost event of the many items that marked the occasion. The emphasis was on the cultural and educational aspect and the other entertainments that were provided were not meant to amass much money but to meet the expenses of the celebrations. From the beginning to the end of the exhibition a good number of people from far and near came to see the wonderful exhibits that were on display. As usual our old students, well wishers and our present teachers and students gave their full measure of support to make the celebrations the grand success it was.

These honoured us by declaring open the exhibition

S. J. V. Chelvanayagam Esq., Q. C., M. P.
Dr. S. Rajaratnam
Senator S. Nadarajah
A. Thiagarajah Esq., M. P.
T. S. Thurairajah Esq., Mayor.
S. Kathiravetpillai Esq., M. P.
S. Sinnathurai Esq., J. P.
S. Kandiah Esq., Retd. Soil Chemist
R. Suntharalingam Esq., Superintendent of Police, Jaffna.
V. Sankaralingam Esq., Director of Education, Jaffna.

Some of the Cultural Items:

(a) Tamil plays

Sotthikalyanam	Staff.
Visvamithira Menaka	Kalaikovil Troupe
Araamuthu Asada	Marumalatsi Manram
En Intha Nadippu	College students
Ini Vidakkudathu	Raj Productions.
Shylock	Kalaiarasu
Nootoru Vyathukkilavan	
Vadakai Veedu	Sivathasan Troupe
Gnana Oli	Kamalalayam Troupe
Pitthaladdam	Kalaiarasu

Dances:

Kalapavanam Troupe
Kalamanram Troupe Jaffna
Nadanamani S. Suppiah

Free Entertainments.

Oriental Music:

Thavil Vidvan V. Thedchanamoorthy

Nathaswara Kachcheri

M. B. Palakrishnan
P. Nagendran
K. P. Veerachchamy
P. Kumarasundaram

They all declared open
Diamond Jubilee Exhibition & Carnival

helvanayakam Esq.
, Kankesanturai

Senator S. Nadarajah

T. S. Durairajah Esq.
Mayor, Jaffna

S. Kathiravetpillai Esq.
M. P., Kopay

S. Kandiah Esq.
Retd. Soil Chemist
a devoted old Student

R. Sundaralingam Esq.
S. P., Jaffna

V. Sankaralingam Esq.
Director of Education
Jaffna

S. Sinnathurai Esq.
Our Benefactor and Friend

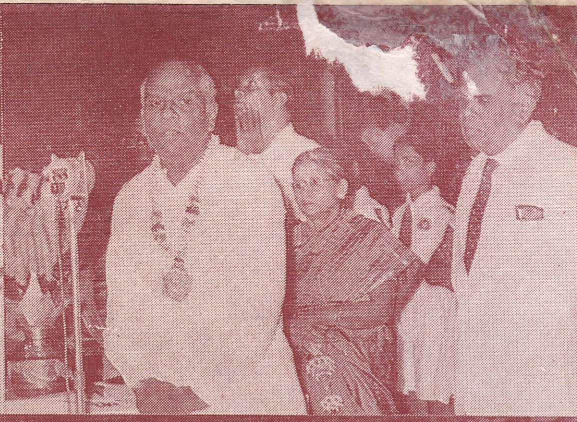
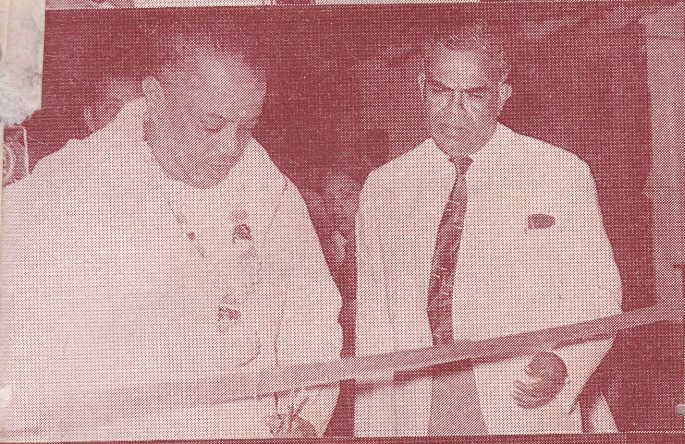
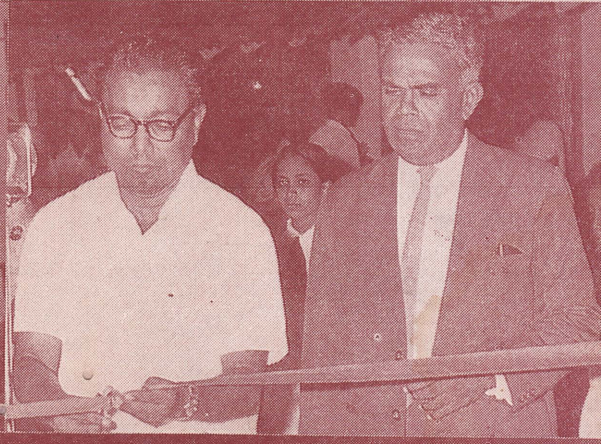
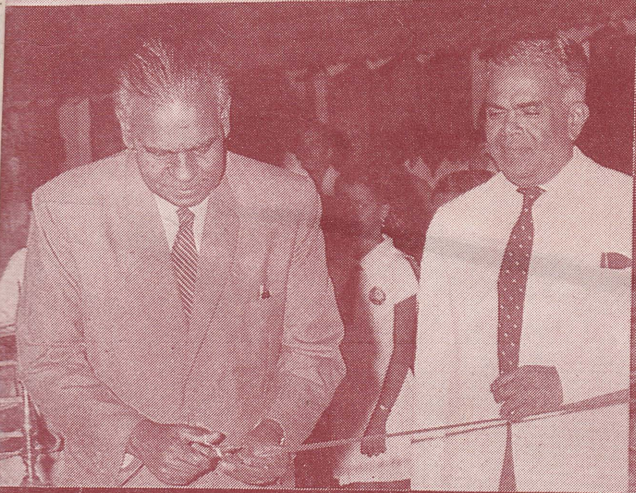
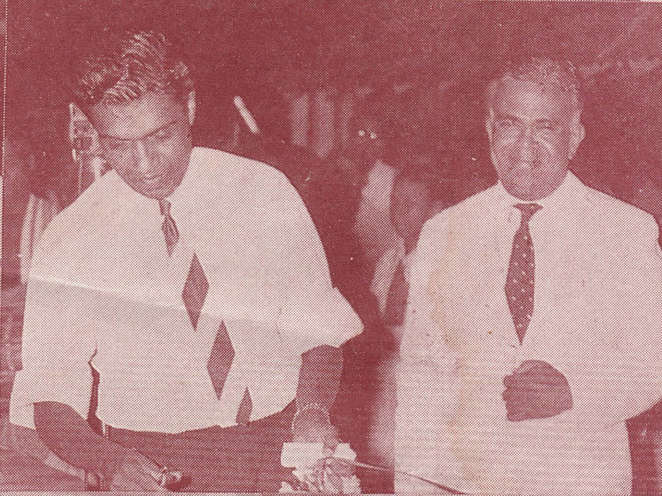
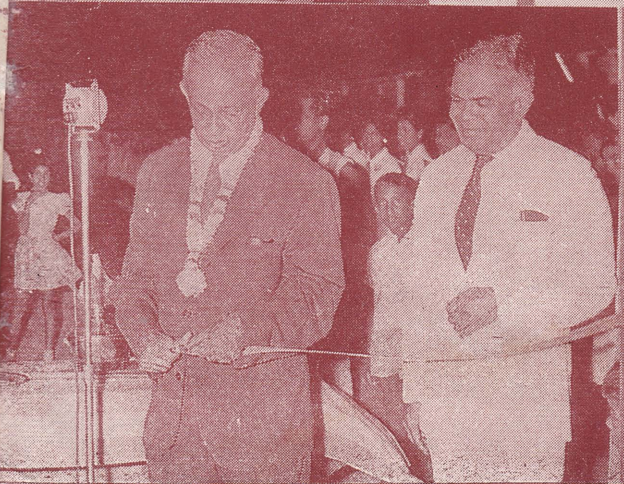
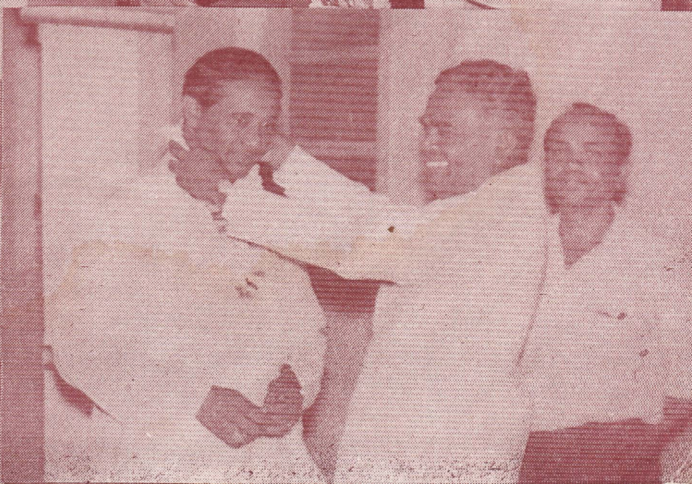

The Advanced Level Students

play host to

The Principal